Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1306/2013**

(2013. gada 17. decembris)

par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu

(OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1310/2013 (2013 gada 17 decembra)	L 347	865	20.12.2013.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 130, 19.5.2016., 6. lpp. (1306/2013)

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1306/2013

(2013. gada 17. decembris)

par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas Palātas atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "KLP 2020. gada perspektīvā: Kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas" ir aplūkotas kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) iespējamās problēmas, mērķi un virzieni pēc 2013. gada. Ņemot vērā par šo paziņojumu notikušās pārrunas, KLP reformai būtu jāstājas spēkā no 2014. gada 1. janvāra. Minētajai reformai būtu jāaptver visi KLP svarīgākie instrumenti, tostarp Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 ([2]). Minētās regulas īstenošanā gūtā pieredze rāda, ka daži finansēšanas un uzraudzības mehānisma elementi jākoriģē. Ņemot vērā reformas darbības jomu, ir lietderīgi atcelt Regulu (EK) Nr. 1290/2005 un aizstāt to ar jaunu tekstu. Reformai būtu arī pēc iespējas jāsaskaņo, jāsakārto un jāvienkāršo tās noteikumi.

(2) Lai papildinātu vai grozītu noteiktus nebūtiskus šīs regulas elementus, būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru akreditāciju, maksājumu aģentūru pienākumiem saistībā ar valsts intervenci, kā arī noteikumiem par minēto aģentūru pārvaldības un kontroles pienākumu saturu, pasākumiem, kas finansējami no Eiropas Savienības vispārējā budžeta (Savienības budžets) saskaņā ar valsts intervenci, un ar valsts intervencēm saistīto darbību novērtējumu. Minētajam pilnvarojumam būtu jāattiecas arī uz atkāpēm no to maksājumu neatbilstības, ko maksājumu aģentūras veic atbalsta saņēmējiem līdz agrākajam

([1]) OV C 191, 29.6.2012., 116. lpp.

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

▼B

iespējamam maksājuma datumam vai pēc vēlākā iespējamā maksājuma datuma un izdevumu un ieņēmumu savstarpējo kompensēšanos Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondā (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fondā lauku attīstībai (ELFLA), metodēm, kas piemērojamas saistībām un summu maksājumiem, ja Savienības budžets nav pieņemts līdz finanšu gada sākumam vai ja paredzēto saistību kopsumma pārsniedz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 170. panta 3. punktā paredzēto maksimālo apjomu ([1]).

Pilnvarojumam bez tam būtu jāattiecas uz mēneša maksājumu, kurus Komisija veic dalībvalstīm, atlikšanu saistībā ar ELGF izdevumiem un nosacījumu īstenošanu, kuri reglamentē to, kā Komisija veic dalībvalstīm paredzēto starpmaksājumu samazināšanu vai apturēšanu uz laiku saistībā ar ELFLA. Turklāt pilnvarojumam būtu jāattiecas uz mēneša maksājumu vai starpmaksājumu apturēšanu uz laiku, par kuriem nav laicīgi atsūtīta attiecīgā statistiskā informācija, dalībvalstīm pildāmajiem īpašajiem pienākumiem attiecībā uz pārbaudēm, kritērijiem un metodoloģiju korekciju piemērošanai saistībā ar atbilstības noskaidrošanas procedūru, parādu atgūšanu. Pilnvarojumam arī būtu jāattiecas uz prasībām attiecībā uz muitas procedūrām, atbalsta atsaukšanu un sankcijām par atbilstības nosacījumu neievērošanu un saistībām vai citiem no lauksaimniecības nozares tiesību aktiem izrietošiem pienākumiem. Tāpat pilnvarojums var attiekties uz tirgus pasākumiem, kuriem Komisija var uz laiku apturēt mēneša maksājumus, uz noteikumiem par nodrošinājumu, par integrētās administrēšanas un kontroles sistēmas darbību, pasākumiem, kuru darījumi netiek rūpīgi pārbaudīti, grozot saņemto vai veikto maksājumu summu, kuru nepārsniedzot, parasti nebūtu jāveic uzņēmumu komercdokumentu rūpīga pārbaude saskaņā ar šo regulu, sankcijām, ko piemēro par savstarpējās atbilstības prasību neievērošanu, kontroles prasībām vīna nozarē, noteikumiem par pastāvīgo ganību uzturēšanu. Visbeidzot, pilnvarojumam būtu jāattiecas uz noteikumiem par noteicošo datumu un valūtas maiņas kursu, kas jāpiemēro dalībvalstīm, kuras nelieto euro, pasākumiem, lai aizsargātu Savienības tiesību aktu piemērošanu, ja to var apdraudēt ar valsts valūtu saistītas ārkārtējas monetāra rakstura darbības, attiecībā uz to pasākumu kopīgās uzraudzības un novērtēšanas sistēmas saturu, kas pieņemti saskaņā ar KLP, un attiecībā uz pārejas posma pasākumiem.

Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga,

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.)

▼B

savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(3) KLP ietver vairākus pasākumus, tostarp tādus, kas attiecas uz lauku attīstību. Lai sekmētu KLP mērķu sasniegšanu, ir svarīgi nodrošināt minēto pasākumu finansējumu. Tā kā šiem pasākumiem ir daži kopēji elementi, bet vairākos aspektos tie tomēr atšķiras, to finansēšanai būtu jāizmanto vienāds noteikumu kopums. Vajadzības gadījumā minētajiem noteikumiem būtu jāļauj šos pasākumus reglamentēt atšķirīgi. Ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005 izveidoja divus Eiropas lauksaimniecības fondus, proti, ELGF un ELFLA (fondi). Minētie fondi būtu jāsaglabā.

(4) Šajā regulā noteiktajiem pasākumiem būtu jāpiemēro Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 un saskaņā ar to pieņemtie noteikumi. Šajā regulā konkrēti nosaka noteikumus, kas saistīti ar dalīto pārvaldību ar dalībvalstīm, pamatojoties uz pareizas finanšu pārvaldības, pārredzamības un nediskriminācijas principiem, kā arī noteikumus par akreditēto struktūru funkcijām budžeta principiem, noteikumus, kuri būtu jāievēro šajā regulā.

(5) Lai nodrošinātu saskaņotību starp dalībvalstu praksēm un nepārvaramas varas jēdziena saskaņotu piemērošanu dalībvalstīs, šajā regulā, ja nepieciešams, būtu jāparedz ar nepārvaramu varu un ārkārtas apstākļiem saistīti izņēmumi, kā arī iespējamu nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļu neizsmeļošs saraksts, kas jāatzīst kompetentām valstu iestādēm. Minētajām iestādēm būtu jāpieņem lēmumi par nepārvaramu varu vai ārkārtas apstākļiem katrā gadījumā atsevišķi, balstoties uz attiecīgiem pierādījumiem un piemērojot nepārvaramas varas jēdzienu saistībā ar Savienības lauksaimniecības nozares tiesību aktiem, tostarp Tiesas judikatūru.

(6) Savienības budžetam būtu jāfinansē KLP izdevumi, tostarp izdevumi, kas attiecas uz lauku attīstību, izmantojot fondus vai nu tiešā veidā, vai arī īstenojot dalītu pārvaldību ar dalībvalstīm. Būtu jānosaka pasākumu veidi, kurus var finansēt, izmantojot fondus.

(7) Būtu jāparedz noteikumi par maksājumu aģentūru akreditāciju, ko veic dalībvalstis, par procedūru izstrādi vajadzīgo pārvaldības ticamības deklarāciju saņemšanai, par vadības un kontroles sistēmu sertificēšanas iegūšanu, kā arī par gada pārskatu apstiprināšanu, ko veic neatkarīgas struktūras. Turklāt, lai nodrošinātu attiecīgas valsts veikto pārbaužu pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz atļaujas izsniegšanas, apstiprināšanas un maksāšanas procedūrām un lai samazinātu Komisijas dienestu un tādu dalībvalstu administratīvo un revīzijas slogu, kurās ir prasība veikt katras atsevišķās maksājumu aģentūras akreditāciju, būtu jāierobežo to iestāžu un struktūru skaits, kurām šādi pienākumi ir deleģēti, vienlaikus ievērojot katras dalībvalsts konstitucionālās normas. Lai izvairītos no liekām reorganizācijas izmaksām, dalībvalstīm būtu jāatļauj saglabāt tādu maksājumu aģentūru skaitu, kas akreditēts pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

▼B

(8) Ja kāda dalībvalsts akreditē vairāk nekā vienu maksājumu aģentūru, ir svarīgi, ka tā izraugās tikai vienu publisku koordinējošo struktūru, lai nodrošinātu konsekvenci fondu pārvaldībā, panāktu Komisijas un dažādu akreditēto maksājumu aģentūru sadarbību, kā arī nodrošinātu to, ka Komisijas prasītā informācija par vairāku maksājumu aģentūru darbībām ir ātri pieejama. Publiskajai koordinējošai struktūrai būtu arī jāveic un jākoordinē darbības ar mērķi novērst jebkādus vispārīgas dabas trūkumus un jāinformē Komisija par jebkurām turpmākajām izpildes pārbaudēm. Turklāt minētajai struktūrai būtu jāveicina un, ja iespējams, jānodrošina kopīgo noteikumu un standartu vienāda piemērošana.

(9) Tikai izmantojot maksājumu aģentūras, ko akreditējušas dalībvalstis, ir nodrošināta pietiekama pārliecība par to, ka pirms Savienības atbalsta piešķiršanas saņēmējiem ir veiktas vajadzīgās kontroles. Tāpēc šajā regulā būtu skaidri jānosaka, ka tikai akreditētu maksājumu aģentūru veikti izdevumi var tikt atmaksāti no Savienības budžeta.

(10) Lai uzlabotu atbalsta saņēmēju informētību par sakarību starp lauksaimniecības praksi un saimniecību pārvaldību, no vienas puses, un standartiem, kas saistīti ar vidi, klimata pārmaiņām, zemes labiem lauksaimniecības apstākļiem, pārtikas nekaitīgumu, sabiedrības veselību, dzīvnieku veselību, augu veselību un dzīvnieku labturību, no otras puses, dalībvalstīm ir jāizveido visaptveroša saimniecību konsultatīvā sistēma, kas piedāvā konsultācijas atbalsta saņēmējiem. Šādai saimniecību konsultatīvajai sistēmai nevajadzētu nekādā veidā ietekmēt atbalsta saņēmēju pienākumu un atbildību ievērot šos standartus. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina konsultāciju un pārbaužu nepārprotama nošķirtība.

(11) Saimniecību konsultatīvajai sistēmai būtu jāaptver vismaz tie pienākumi saimniecību līmenī, kas izriet no savstarpējās atbilstības prasībām un standartiem, kuri veido savstarpējās atbilstības prasību darbības jomu. Minētajai sistēmai būtu jāaptver arī prasības saistībā ar klimatam un videi labvēlīgām lauksaimniecības praksēm un lauksaimniecības teritoriju apsaimniekošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013 ([1]), un pasākumi saimniecību līmenī, kas paredzēti lauku attīstības programmās un kuru mērķis ir saimniecību modernizācija, konkurētspējas veidošana, nozares integrācija, inovācija, tirgus orientācija un darījumdarbības veicināšana.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, 2013. gada 17. decembrī ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 637/2008 un (EK) 73/2009 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 608. lpp).

▼B

Minētajai sistēmai būtu arī jāaptver dalībvalstu noteiktās prasības atbalsta saņēmējiem, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ([1]) īpašos noteikumus un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ([2]) 55. pantu, jo īpaši atbilstību integrētās augu aizsardzības vispārīgajām prasībām, kā minēts 14. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/128/EK ([3]).

(12) Atbalsta saņēmēju dalībai saimniecību konsultatīvajā sistēmā vajadzētu būt brīvprātīgai. Būtu jāatļauj dalība sistēmā visiem atbalsta saņēmējiem – pat lauksaimniekiem, kuri nesaņem atbalstu saskaņā ar KLP. Tomēr dalībvalstis būtu jāvar noteikt prioritātes kritērijus. Ņemot vērā sistēmas raksturu, ir atbilstīgi konsultatīvās darbības gaitā iegūto informāciju uzskatīt par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad tiek nopietni pārkāpti Savienības vai valsts tiesību akti. Lai nodrošinātu sistēmas efektivitāti, konsultantiem vajadzētu būt atbilstīgi kvalificētiem un tiem būtu nepieciešamas regulāras mācības.

(13) Attiecībā uz ELGF Komisijai būtu jādara dalībvalstīm pieejami finanšu līdzekļi, kas vajadzīgi, lai segtu akreditēto maksājumu aģentūru veiktos izdevumus atmaksājumu veidā, pamatojoties uz šo aģentūru veiktajiem izdevumiem, kuri ir iegrāmatoti. Kamēr atmaksājumi mēneša maksājumu veidā nav veikti, dalībvalstīm jāmobilizē finanšu līdzekļi atkarībā no akreditēto maksājumu aģentūru vajadzībām. Dalībvalstīm un saņēmējiem, kas iesaistīti KLP īstenošanā, būtu pašiem jāsedz savas administratīvas un personāla izmaksas.

(14) Agrometeoroloģisko sistēmu izmantošanai un satelītattēlu ieguvei un pilnveidei vajadzētu jo īpaši nodrošināt Komisijai līdzekli lauksaimniecības tirgu pārvaldībai, atvieglot lauksaimniecības izdevumu uzraudzību un uzraudzīt lauksaimniecības līdzekļus vidējā termiņā un ilgtermiņā. Turklāt, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 165/94 ([4]), dažus no tās noteikumiem būtu jāiekļauj šajā regulā, un Regula (EK) Nr. 165/94 attiecīgi būtu jāatceļ.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK, ar ko nosaka Kopienas rīcību ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

([4]) Padomes Regula (EK) Nr. 165/94 (1994. gada 24. janvāris), kura attiecas uz Kopienas līdzfinansējumu pārbaudēm no attāluma (OV L 24, 29.1.1994., 6. lpp.).

▼B

(15) Saistībā ar budžeta disciplīnas ievērošanu jānosaka gada maksimālā izdevumu summa, kas finansējama no ELGF, ņemot vērā šim fondam paredzētās maksimālās summas saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu, kas izveidota ar Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ([1]).

(16) Budžeta disciplīna arī prasa, lai visos gadījumos un visos budžeta procedūras un budžeta izpildes posmos tiktu ievēroti ELGF finansēto izdevumu gada maksimālie apjomi. Tāpēc attiecīgai dalībvalstij noteiktais gada maksimālais tiešo maksājumu apjoms, kas norādīts Regulā (ES) Nr. 1307/2013, jāuzskata par finanšu līdzekļu maksimālo apjomu attiecīgajai dalībvalstij attiecībā uz šādiem tiešajiem maksājumiem un, atmaksājot šos maksājumus, jāievēro minētais maksimālais finanšu līdzekļu apjoms. Turklāt budžeta disciplīna prasa, ka visos Savienības tiesību aktos KLP jomā, ko ierosina Komisija vai ko pieņem Savienība vai Komisija un ko finansē no ELGF, jābūt ievērotam minētā fonda finansēto izdevumu gada maksimālajam apjomam.

(17) Lai nodrošinātu KLP finansējuma summu atbilstību gada maksimālajam apjomam, būtu jāsaglabā finanšu mehānisms, kas minēts Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009 ([2]), ar kuru tiek koriģēts tiešā atbalsta līmenis. Ja Eiropas Parlaments un Padome tās nenosaka pirms tā kalendārā gada 30. jūnija, uz kuru tās attiecas, Komisija būtu jāpilnvaro noteikt minētās korekcijas.

(18) Lai sniegtu atbalstu lauksaimniecības nozarei nopietnu krīžu gadījumā, kas ietekmē lauksaimniecisko ražošanu vai lauksaimniecības produktu izplatīšanu, būtu jāizveido rezerve krīzes situācijām, katra gada sākumā ar finanšu disciplīnas mehānismu piemērojot samazinājumu tiešajiem maksājumiem.

(19) Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 169. panta 3. punktā paredzēts, ka apropriācijas, par kurām nav uzņemtas saistības un kas attiecas uz šīs regulas 4. panta 1. punktā minētajām darbībām, var pārnest tikai uz nākamo finanšu gadu un ka šāda pārnešana var radīt papildu maksājumu vienīgi tiem galīgajiem saņēmējiem, uz kuriem iepriekšējā finanšu gadā saskaņā ar šīs regulas 25. pantu attiecās tiešo maksājumu korekcija. Tāpēc, ja veic šādu apropriāciju pārnešanu uz nākamo finanšu gadu, valstu pārvaldes iestādēm vienā finanšu gadā būtu jāizdara maksājumi divām tiešo maksājumu saņēmēju grupām – no vienas puses, no finanšu disciplīnas mehānisma piemērošanas rezultātā neizmantotās pārnestās summas atmaksājot tiem lauksaimniekiem, kuriem

([1]) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 2013 gada 2 decembrī, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 884. lpp).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.).

▼B

iepriekšējā finanšu gadā piemēroja finanšu disciplīnas mehānismu, un, no otras puses, veicot tiešos maksājumus N finanšu gadā tiem lauksaimniekiem, kuri ir tos pieprasījuši. Lai valstu pārvaldes iestādes atslogotu no pārmērīga administratīvā sloga, būtu jāparedz atkāpe no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 169. panta 3. punkta ceturtās daļas, atļaujot valstu pārvaldes iestādēm uz N finanšu gadu pārnesto summu atmaksāt tiem lauksaimniekiem, kuriem finanšu disciplīnas mehānismu piemēro N finanšu gadā, nevis tiem lauksaimniekiem, kuriem finanšu disciplīnas mehānismu piemēro N-1 finanšu gadā.

(20) Pasākumi, kas veikti, lai noteiktu fondu finanšu ieguldījumu, aprēķinot maksimālos finanšu līdzekļu apjomus, neietekmē LESD paredzētās budžeta lēmējinstitūcijas pilnvaras. Tāpēc šo pasākumu pamatā vajadzētu būt atsauces summām, kas noteiktas saskaņā ar 2013. gada 19. novembrī starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju noslēgto Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un par pareizu budžeta pārvaldību un Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013.

(21) Budžeta disciplīna prasa arī nepārtrauktu budžeta vidēja termiņa stāvokļa analīzi. Tāpēc, iesniedzot budžeta projektu konkrētam gadam, Komisijai būtu jāiesniedz prognozes un analīze Eiropas Parlamentam un Padomei un vajadzības gadījumā būtu jāierosina likumdevējam attiecīgi pasākumi. Turklāt Komisijai būtu vienmēr pilnīgi jāizmanto savas pārvaldības pilnvaras, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērots gada maksimālais apjoms, un vajadzības gadījumā tai būtu jāierosina Eiropas Parlamentam un Padomei vai Padomei atbilstīgi budžeta stāvokļa uzlabošanas pasākumi. Ja budžeta gada beigās dalībvalstu pieprasīto atmaksājumu dēļ nevar ievērot gada maksimālo apjomu, Komisijai vajadzētu spēt pieņemt pasākumus, kas ļautu pieejamo budžetu provizoriski sadalīt starp dalībvalstīm proporcionāli to atmaksājumu pieprasījumiem, kas nav vēl apmierināti, un ievērojot attiecīgajam gadam noteikto maksimālo apjomu. Maksājumi par attiecīgo gadu būtu jāsedz nākamajā budžeta gadā, un būtu galīgi jānosaka katrai dalībvalstij paredzētais Savienības finansējuma kopapjoms, kā arī kompensēšanās dalībvalstu starpā, lai ievērotu noteikto apjomu.

(22) Budžeta izpildē Komisijai būtu jāizmanto lauksaimniecības izdevumu ikmēneša agrīnās brīdināšanas un uzraudzības sistēma, lai gadījumos, kad pastāv gada maksimālā apjoma pārsniegšanas risks, tā pēc iespējas ātrāk varētu veikt attiecīgus pasākumus saskaņā ar tai piešķirtām pārvaldības pilnvarām un ierosināt citus pasākumus, ja minētie pasākumi šķiet nepietiekami. Komisijai būtu regulāri jānosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums, kurā līdz šim veiktie izdevumi salīdzināti ar prognozēm, kā arī būtu jāsniedz vērtējums par paredzamo izpildi atlikušajam budžeta gadam.

(23) Valūtas maiņas kursam, ko Komisija izmanto, sagatavojot budžeta dokumentus, būtu jāņem vērā jaunākā pieejamā informācija, paredzot kompensācijas par laikposmu no dokumentu sagatavošanas līdz to iesniegšanai.

▼B

(24) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 ([1]) paredz noteikumus, kas piemērojami finanšu atbalstam no minētajā regulā ietvertajiem fondiem, tostarp ELFLA. Minētās normas ietver arī noteikumus attiecībā uz izdevumu atbilstīgumu, finanšu pārvaldību, kā arī vadības un kontroles sistēmām. Kas attiecas uz ELFLA finanšu pārvaldību, juridiskās skaidrības labad un lai nodrošinātu saskaņotību starp fondiem, kas ietverti šajā regulā, būtu jāiekļauj atsauce uz Regulas (ES) Nr. 1303/2013 attiecīgajiem noteikumiem par budžeta saistībām, maksājumu termiņiem un neizmantoto apropriāciju atcelšanu.

(25) Lauku attīstības programmas finansē no Savienības budžeta, pamatojoties uz saistībām, ko veic ar gada maksājumiem. Būtu jānodrošina iespēja dalībvalstīm izmantot paredzētos Savienības līdzekļus, tiklīdz tās sāk īstenot minētās programmas. Tāpēc, nosakot atbilstīgus ierobežojumus, ir nepieciešama pirmsfinansēšanas sistēma regulāru finanšu līdzekļu plūsmas nodrošināšanai, lai maksājumus atbalsta saņēmējiem programmās veiktu atbilstīgā laikā.

▼C1

(26) Papildus priekšfinansējumam būtu atsevišķi jānosaka atšķirība starp maksājumiem, ko Komisija veic akreditētajām maksājumu aģentūrām, starpmaksājumi un atlikuma maksājumi, kā arī jāparedz sīki izstrādāti noteikumi to maksāšanai. Neizmantoto apropriāciju automātiskās atcelšanas noteikumam būtu jāpaātrina programmu īstenošana un jāveicina pareiza finanšu pārvaldība. Arī noteikumi par to dalībvalstu sistēmām, kam ir reģionālas programmas, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1305/2013 ([2]), dalībvalstīm sniedz instrumentu izpildes un pareizas finanšu pārvaldības nodrošināšanai.

▼B

(27) Lai saņēmēji varētu efektīvi izmantot Savienības atbalstu, to ir svarīgi izmaksāt laikus. Ja dalībvalstis neievēro Savienības tiesību aktos paredzētos maksājuma termiņus, tas varētu radīt nopietnas problēmas atbalsta saņēmējiem un apdraudēt Savienības gada budžeta sastādīšanu. Tāpēc Savienības finansējumu nevajadzētu izmantot tādu izdevumu segšanai, kas veikti, neievērojot maksājumu termiņus. Regulā (EK) Nr. 1290/2005 paredzētais proporcionalitātes princips būtu jāsaglabā un jāpiemēro abiem fondiem. Lai ievērotu proporcionalitātes principu, Komisijai būtu jāspēj paredzēt atkāpes no šā vispārējā noteikuma.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula Nr. 1303/2013 2013 gada 17 decembrī, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 320. lpp).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013 gada 17 decembrī) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (Sk. šā Oficiālā Vēstneša 487. lpp).

▼B

(28) Regulā (EK) Nr. 1290/2005 paredzēts samazināt vai uz laiku apturēt fondu mēneša maksājumus un starpmaksājumus. Neraugoties uz šo noteikumu samērā plašo formulējumu, praksē to pamatā izmanto, lai samazinātu maksājumus par maksājuma termiņu, maksimālā apjoma un līdzīgu "grāmatvedības jautājumu" neievērošanu, ko iespējams viegli noteikt izdevumu deklarācijās. Minētie noteikumi arī pieļauj maksājumu samazinājumus un to apturēšanu uz laiku valsts kontroles sistēmu nopietnu un ilgstošu trūkumu gadījumos. Tomēr šādu samazinājumu un apturēšanas uz laiku piemērošanai paredz samērā ierobežojošus būtiskus nosacījumus un īpašu, divu posmu procedūru, kāda šādos gadījumos jāievēro. Eiropas Parlaments un Padome ir vairākkārtīgi lūguši Komisiju uz laiku apturēt maksājumus dalībvalstīm, kuras neievēro noteikumus. Šo iemeslu dēļ ir nepieciešams skaidrojums par Regulā (EK) Nr. 1290/2005 paredzēto sistēmu samazinājumiem un apturēšanai uz laiku, kā arī vienā regulas pantā jāapvieno noteikumi par samazinājumiem un maksājumu apturēšanu uz laiku attiecībā uz abiem fondiem. Sistēma, kurā samazinājumus veic par "grāmatvedības jautājumu" neievērošanu, būtu jāsaglabā atbilstīgi esošajai administratīvajai praksei. Iespēja samazināt vai uz laiku apturēt maksājumus gadījumā, ja valstu kontroles sistēmās konstatēti nopietni un ilgstoši trūkumi, būtu jānostiprina, lai nodrošinātu Komisijai iespēju ātri apturēt maksājumus gadījumos, ja ir konstatēti nopietni trūkumi. Minētā iespēja būtu arī jāpaplašina, lai tā aptvertu gadījumus, kad konstatēta nolaidība nelikumīgi veikto maksājumu atgūšanas sistēmā.

(29) Lauksaimniecības nozares tiesību akti prasa, lai dalībvalstis noteiktos termiņos nosūtītu informāciju par veikto pārbaužu skaitu un to rezultātiem. Šo kontroles statistiku lieto, lai noteiktu kļūdu līmeni dalībvalsts līmenī, kā arī vispārīgāk – lai veiktu ELGF un ELFLA pārvaldības pārbaudi. Kontroles statistika ir nozīmīgs informācijas avots, lai Komisija varētu noteikt, vai fondi tiek pārvaldīti pareizi, un tā ir būtisks ikgadējās ticamības deklarācijas elements. Ņemot vērā kontroles statistikas lielo nozīmi un lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis pilda savu pienākumu laicīgi nosūtīt šo informāciju, jānodrošina elements, kas novērš novēlošanos nepieciešamo datu iesniegšanā, tādā veidā, kas samērojams ar datu trūkuma pakāpi. Tāpēc būtu jāparedz noteikumi, ka Komisija var uz laiku apturēt daļu mēneša maksājumu vai starpmaksājumu, ja attiecīgā statistiskā informācija nav laicīgi atsūtīta.

(30) Lai ļautu atkārtoti izmantot fondu piešķirtos līdzekļus, jāparedz noteikumi attiecībā uz konkrētu summu piešķiršanu. Regulā (EK) Nr. 1290/2005 iekļautais saraksts būtu jāpapildina, pievienojot tam summas saistībā ar novēlotiem maksājumiem un ELGF izdevumu grāmatojumu noskaidrošanu. Arī Padomes Regulā (EEK) Nr. 352/78 ([1]) bija paredzēti noteikumi par to, kas notiek ar summām, kuru pamatā ir atsavināts nodrošinājums. Šie noteikumi būtu jāsaskaņo un jāapvieno ar esošajiem noteikumiem par piešķirtajiem ieņēmumiem. Tāpēc Regula (EEK) Nr. 352/78 būtu jāatceļ.

([1]) Padomes Regula (EEK) Nr. 352/78 (1978. gada 20. februāris) par to, kā kreditēt nodrošinājumus, depozītus un garantijas, kas sniegtas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un vēlāk atsavinātas (OV L 50, 22.2.1978., 1. lpp.).

▼B

(31) Padomes Regulā (EK) Nr. 814/2000 ([1]) un tās īstenošanas noteikumos ir paredzēti informācijas pasākumi saistībā ar KLP, kurus var finansēt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 5. panta c) apakšpunktu. Regulā (EK) Nr. 814/2000 ir sniegts šādu pasākumu un to mērķu saraksts, kā arī paredzēti noteikumi atbilstīgo projektu finansēšanai un īstenošanai. Kopš minētās regulas pieņemšanas ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ir pieņemti noteikumi attiecībā uz dotācijām un iepirkumu. Šie noteikumi būtu jāpiemēro arī informācijas pasākumiem saskaņā ar KLP. Vienkāršošanas un saskaņotības nolūkā Regula (EK) Nr. 814/2000 būtu jāatceļ, vienlaikus saglabājot konkrētus noteikumus attiecībā uz finansējamo pasākumu mērķiem un veidiem. Minētajos pasākumos būtu jāņem vērā arī nepieciešamība nodrošināt lielāku efektivitāti komunikācijā ar sabiedrību kopumā un panākt pēc Komisijas iniciatīvas veikto komunikācijas darbību spēcīgāku sinerģiju, kā arī nodrošināt iedarbīgu Savienības politikas prioritāšu paziņošanu. Tāpēc tiem jāaptver arī informācijas pasākumi, kuri ir būtiski KLP korporatīvās komunikācijas satvarā, kas minēta Komisijas paziņojumā: Budžets Stratēģijai "Eiropa 2020" ("Komisijas paziņojums par budžetu Eiropai 2020") – II daļa: Politikas pārskati.

(32) KLP pasākumus un darbības daļēji finansēs, īstenojot dalītu pārvaldību. Lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu pārvaldību, Komisijai būtu jāveic pārbaudes par to, kā dalībvalstu iestādes, kuras atbild par maksājumu veikšanu, pārvalda fondus. Ir lietderīgi definēt Komisijas veikto pārbaužu būtību, precizēt Komisijas budžeta izpildes pienākumu nosacījumus un padarīt skaidrākus dalībvalstu sadarbības pienākumus.

(33) Lai Komisija varētu pildīt pienākumu pārbaudīt, vai dalībvalstīs pastāv un pareizi darbojas Savienības izdevumu vadības un kontroles sistēmas, neatkarīgi no pašu dalībvalstu veiktās pārbaudes būtu jāparedz pārbaudes, ko veic personas, kuras Komisija pilnvarojusi rīkoties tās vārdā un kurām savā darbā jābūt iespējai pieprasīt palīdzību no dalībvalstīm.

(34) Sagatavojot informāciju, ko nosūtīt Komisijai, iespējami plaši jāizmanto informācijas tehnoloģijas. Veicot pārbaudes, ir svarīgi, lai Komisijai būtu pilnīga un tūlītēja piekļuve gan papīra, gan elektroniskā formātā glabātai informācijai par izdevumiem.

(35) Lai izveidotu finansiālas attiecības starp akreditētām maksājumu aģentūrām un Savienības budžetu, Komisijai katru gadu būtu jāveic šo maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošana (grāmatojumu finansiāla noskaidrošana). Lēmumam par grāmatojumu noskaidrošanu būtu jāattiecas uz grāmatojumu pilnīgumu, precizitāti un ticamību, bet ne uz izdevumu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 814/2000 (2000. gada 17. aprīlis) par informācijas pasākumiem saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku (OV L 100, 20.4.2000., 7. lpp.).

▼B

(36) Komisija saskaņā ar LESD 317. pantu sadarbībā ar dalībvalstīm ir atbildīga par Eiropas Savienības budžeta izpildi. Komisija ir pilnvarota izlemt, izmantojot īstenošanas aktus, vai dalībvalstu veiktie izdevumi atbilst Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām pamatot savus lēmumus par maksājumu veikšanu un izmantot izlīguma procedūru, ja tās ar Komisiju nevar savstarpēji vienoties. Lai dalībvalstīm sniegtu juridiskas un finanšu garantijas attiecībā uz izdevumiem, kuri veikti iepriekš, būtu jānosaka maksimāli pieļaujamais laika posms, kurā Komisija var pieņemt lēmumu par to, kādas finanšu sekas rada neatbilstība. Attiecībā uz ELFLA atbilstības noskaidrošanas procedūrai vajadzētu būt saskaņotai ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 2. daļā paredzētajiem noteikumiem par Komisijas veiktajām finanšu korekcijām.

(37) Atgūtas ELGF izmaksātas summas būtu jāatmaksā šim fondam, ja izdevumi neatbilst Savienības tiesību aktiem un uz tiem nebija nekādu tiesību. Lai dotu pietiekami ilgu laiku visu vajadzīgo administratīvo procedūru, tostarp iekšējo kontroļu, īstenošanai, dalībvalstīm būtu jāpieprasa atbalsta saņēmējiem veikt atmaksu 18 mēnešu laikā pēc tam, kad maksājuma aģentūra vai par atgūšanu atbildīgā struktūra ir apstiprinājusi un – atbilstīgā gadījumā – saņēmusi kontroles ziņojumu vai līdzīgu dokumentu, kurā norādīts, ka ir noticis pārkāpums. Būtu jāparedz sistēma, ar ko nosaka finansiālu atbildību gadījumos, kad veikti pārkāpumi un kad kopējās summas nav atgūtas. Lai to panāktu, būtu jāievieš procedūra, kas ļautu Komisijai aizsargāt Savienības budžeta intereses, pieņemot lēmumu likt attiecīgai dalībvalstij daļēji segt summas, kas zaudētas pārkāpumu dēļ un nav atgūtas pieņemamā termiņā. Konkrētos gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir pieļāvusi nolaidību, ir pareizi pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij atlīdzināt visu summu. Tomēr ar nosacījumu, ka dalībvalstis ievēro saistības atbilstīgi savām iekšējām procedūrām, finansiālo slogu vajadzētu sadalīt taisnīgi starp Savienību un dalībvalsti. Tādi paši noteikumi būtu jāpiemēro ELFLA, tomēr vienlaikus ievērojot prasību, ka pēc pārkāpumiem atgūtām vai atceltām summām būtu jāpaliek pieejamām attiecīgās dalībvalsts apstiprinātām lauku attīstības programmām, ņemot vērā, ka minētās summas ir piešķirtas šai dalībvalstij. Būtu jāparedz arī noteikumi attiecībā uz dalībvalstu ziņošanas pienākumu.

(38) Dalībvalstu izmantotās maksājumu atgūšanas procedūras var aizkavēt atgūšanu vairākus gadus, negarantējot sekmīgu iznākumu. Šo procedūru īstenošanas izmaksas arī var būt nesamērīgas salīdzinājumā ar jau atgūtām vai iespējami atgūstamām summām. Tāpēc konkrētos gadījumos būtu jāatļauj dalībvalstīm atgūšanas procedūru pārtraukt.

(39) Lai aizsargātu Savienības budžeta finanšu intereses, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai pārliecinātos, ka fondu finansētie darījumi ir faktiski notikuši un ir veikti pareizi. Dalībvalstīm būtu arī jānovērš, jākonstatē un efektīvi jārisina jebkuri atbalsta saņēmēju

▼B

pieļautie pārkāpumi vai pienākumu neievērošanas gadījumi. Šajā nolūkā būtu jāpiemēro Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ([1]). Gadījumos, kad ir pārkāpti lauksaimniecības nozares tiesību akti un Savienības tiesību aktos nav paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par administratīvajiem sodiem, dalībvalstu pienākums būtu piemērot valsts sankcijas, kurām vajadzētu būt iedarbīgām, atturošām un samērīgām.

(40) Būtu jāizvairās no tādu KLP pasākumu finansēšanas, kas rada papildu izmaksas Eiropas Savienības vispārējam budžetam citās politikas jomās, īpaši vides un sabiedrības veselības jomā. Turklāt jaunu maksājumu sistēmu un ar to saistītu uzraudzības un sankciju sistēmu ieviešana, nedrīkstētu papildus radīt liekas, sarežģītas administratīvās procedūras un birokrātisko slogu.

(41) Noteikumi par vispārīgiem principiem, ko piemēro attiecībā uz maksājumu pārbaudēm, nepamatotu maksājumu anulēšanu un sankciju piemērošanu, ir paredzēti dažādas lauksaimniecības nozares regulās. Šie noteikumi būtu jāapkopo vienotā tiesiskajā regulējumā horizontālā līmenī. Tiem būtu jāaptver dalībvalstu pienākumi attiecībā uz administratīvajām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas ar mērķi pārbaudīt noteikumu ievērošanu saistībā ar KLP pasākumiem, un tiem būtu jāaptver noteikumi par atbalsta atgūšanu, samazināšanu un nepiešķiršanu. Būtu jāparedz arī noteikumi par pārbaudēm attiecībā uz pienākumiem, kas ne vienmēr ir saistīti ar atbalsta maksājumu.

(42) Dažādās lauksaimniecības nozares tiesību aktu normās ir prasīts iesniegt nodrošinājumu, lai garantētu pienākošās summas maksājumu pienākuma neizpildes gadījumā. Lai pastiprinātu nodrošinājuma regulējumu, visām šīm normām būtu jāpiemēro viens horizontāls noteikums.

(43) Dalībvalstīm būtu jāizveido un jālieto integrēta administrācijas un kontroles sistēma noteiktiem maksājumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1307/2013 un Regulā (ES) Nr. 1305/2013. Lai uzlabotu Savienības atbalsta efektivitāti un uzraudzību, dalībvalstīm jābūt pilnvarotām izmantot šo integrēto sistēmu citām Savienības atbalsta shēmām.

(44) Būtu jāsaglabā integrētās sistēmas galvenie elementi, jo īpaši noteikumi attiecībā uz elektronisko datubāzi, lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu, atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem un sistēmu, ar ko nosaka un reģistrē maksājumtiesības, vienlaikus ņemot vērā politikas izmaiņas, jo īpaši maksājumu ieviešanu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi un par ainavas iezīmju ekoloģisko nozīmi. Lai samazinātu administratīvo slogu un nodrošinātu efektīvu un iedarbīgu kontroli, dalībvalstīm, veidojot šīs sistēmas, būtu pienācīgi jāizmanto tehnoloģijas.

([1]) Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

▼B

(45) Lai lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmā izveidotu datu slāni atsaucēm, kurā iekļautu ekoloģiski nozīmīgas platības, dalībvalstīm būtu jāvar ņemt vērā specifisku informāciju, kas var tikt pieprasīta no lauksaimniekiem saistībā ar pieprasījumu pieteikumu iesniegšanu attiecībā uz 2015.-2017. gadu, jo īpaši par identificētajām ainavas iezīmēm vai citām platībām, kuras var tikt atzītas par ekoloģiski nozīmīgām platībām, un vajadzības gadījumā norādes par šādu iezīmju apjomu un citu platību apmēriem.

(46) Maksājumi, kuri paredzēti Savienības atbalsta shēmās un kurus aptver integrētā sistēma, būtu pilnībā jāizmaksā atbalsta saņēmējiem, ievērojot šajā regulā paredzētos samazinājumus un noteiktos termiņus. Lai nodrošinātu tiešo maksājumu pārvaldības lielāku elastību, būtu jāatļauj dalībvalstīm veikt integrētās sistēmas aptvertos maksājumus katru gadu ne vairāk kā divās daļās.

(47) To uzņēmumu komercdokumentu rūpīga pārbaude, kas saņem vai veic maksājumus, var būt ļoti efektīvs līdzeklis, lai uzraudzītu darījumus, kas ir daļa no ELGF finansēšanas sistēmas. Noteikumi par komercdokumentu rūpīgu pārbaudi paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 485/2008 ([1]). Šādas rūpīgas pārbaudes papildina citas dalībvalstu jau veiktās pārbaudes. Turklāt tas neietekmē valstu noteikumus attiecībā uz rūpīgām pārbaudēm, ja tie ir plašāki par minētajā regulā paredzētajiem.

(48) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 485/2008 dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu Savienības budžeta finanšu interešu efektīvu aizsardzību un jo īpaši lai pārbaudītu ELGF finansēto darbību īstumu un atbilstību. Skaidrības un racionalitātes nolūkā attiecīgie noteikumi būtu jāintegrē vienā tiesību aktā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 485/2008 būtu jāatceļ.

(49) Dokumenti, ko izmanto par pamatu šādām rūpīgām pārbaudēm, būtu jāizraugās tā, lai nodrošinātu to, ka rūpīgās pārbaudes ir pilnīgas. Rūpīgi pārbaudāmie uzņēmumi būtu jāizvēlas, pamatojoties uz to darījumu raksturu, ko tie veic uz savu atbildību, un to uzņēmumu, kuri saņem vai veic maksājumus, sadalījums pa nozarēm būtu jāizraugās atkarībā no to finansiālā nozīmīguma ELGF finansēšanas sistēmā.

(50) Būtu jānosaka par rūpīgajām pārbaudēm atbildīgo ierēdņu pilnvaras un uzņēmumu pienākumi nodrošināt komercdokumentu pieejamību šādiem ierēdņiem uz noteiktu laikposmu, kā arī sniegt šādu informāciju pēc viņu pieprasījuma. Noteiktos gadījumos vajadzētu būt iespējamai komercdokumentu izņemšanai.

(51) Ņemot vērā lauksaimniecības produktu tirdzniecības starptautisko raksturu, kā arī iekšējā tirgus darbības interesēs jāorganizē dalībvalstu sadarbība. Savienības līmenī ir jāizveido arī centralizēta dokumentācijas sistēma attiecībā uz uzņēmumiem, kas saņem vai veic maksājumus un ir reģistrēti trešās valstīs.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 485/2008 (2008. gada 26. maijs) par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda finansēšanas sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm (OV L 143, 3.6.2008., 1. lpp.).

▼B

(52) Lai gan rūpīgo pārbaužu programmu pieņemšana ir dalībvalstu pienākums, par šīm programmām jāpaziņo Komisijai, lai tā varētu uzņemties savu pārraudzības un koordinējošo lomu, lai nodrošinātu, ka programmas tiek pieņemtas, pamatojoties uz atbilstīgiem kritērijiem, un garantētu, ka rūpīgās pārbaudes ir vērstas uz nozarēm vai uzņēmumiem, kur pastāv augsts krāpšanas risks. Svarīgi, lai katrā dalībvalstī būtu īpašs dienests, kas atbild par šajā regulā paredzēto komercdokumentu rūpīgo pārbaužu uzraudzību vai par šo pārbaužu koordinēšanu. Šis īpašais dienests būtu jāorganizē neatkarīgi no dienestiem, kas veic rūpīgas pārbaudes pirms maksājuma veikšanas. Šo rūpīgo pārbaužu laikā iegūtā informācija būtu jāaizsargā kā dienesta noslēpums.

(53) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ([1]), kuru aizstāja Regula (EK) Nr. 73/2009, izveidoja principu, ka noteikta KLP atbalsta summu pilna samaksa atbalsta saņēmējiem būtu jāsaista ar atbilstību noteikumiem attiecībā uz zemes apsaimniekošanu, lauksaimniecības ražošanu un lauksaimniecisko darbību. Šo principu vēlāk atspoguļoja Padomes Regulā (EK) Nr. 1698/2005 ([2]) un Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 ([3]).

Saskaņā ar šādi radīto savstarpējās atbilstības sistēmu dalībvalstīm jāpiemēro sankcija, pilnībā vai daļēji samazinot vai nepiešķirot saņemto KLP atbalstu.

(54) Savstarpējās atbilstības sistēma ietver KLP pamatstandartus vides, klimata pārmaiņu, zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu, sabiedrības veselības, dzīvnieku veselības, augu veselības un dzīvnieku labturības jomā. Savstarpējās atbilstības mērķis ir veicināt ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību, panākot to, ka atbalsta saņēmēji labāk izprot nepieciešamību ievērot šos pamatstandartus. Tās mērķis ir arī veicināt to, ka KLP vairāk atbilst sabiedrības priekšstatiem, panākot šīs politikas labāku saskaņotību ar vides, sabiedrības veselības, dzīvnieku veselības, augu veselības un dzīvnieku labturības politiku. Savstarpējās atbilstības sistēma ir KLP neatņemama sastāvdaļa, un tādēļ tā būtu jāsaglabā. Taču tās darbības joma, ko pagaidām veido atsevišķi tiesību aktu noteiktu apsaimniekošanas prasību saraksti un standarti attiecībā uz zemes labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, būtu jāsakārto tā, lai nodrošinātu savstarpējās atbilstības sistēmas konsekvenci un labāku redzamību. Šajā nolūkā prasības un standarti būtu jāapvieno vienā sarakstā un jāsagrupē atkarībā

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem un groza regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK), Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.).

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

([3]) Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula") (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

▼B

no jomas un jautājuma. Pieredze liecina arī, ka vairākas prasības, kuras ietilpst savstarpējas atbilstības darbības jomā, nepietiekamā mērā attiecas uz lauksaimniecības darbību vai saimniecību teritoriju vai tās attiecas vairāk uz valsts iestādēm nekā uz atbalsta saņēmējiem. Tāpēc vajadzētu pielāgot minēto darbības jomu. Turklāt būtu jāparedz noteikums par pastāvīgo ganību platību uzturēšanu 2015. un 2016. gadā.

(55) Dalībvalstīm ir pilnībā jāīsteno tiesību aktos paredzētās apsaimniekošanas prasības, lai panāktu to darbību saimniecību līmenī un nodrošinātu nepieciešamo vienlīdzīgo attieksmi pret lauksaimniekiem.

(56) Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 22. pantu Padomes Direktīva 80/68/EEK ([1]) jāatceļ no 2013. gada 23. decembra. Lai saglabātu tādus pašus savstarpējās atbilstības noteikumus saistībā ar gruntsūdeņu aizsardzību kā Direktīvā 80/68/EEK paredzētie noteikumi, kādi tie ir minētās direktīvas spēkā esamības pēdējā dienā, ir lietderīgi koriģēt savstarpējās atbilstības darbības jomu un definēt labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartu, ietverot minētās direktīvas 4. un 5. panta prasības.

(57) Savstarpējās atbilstības sistēma nozīmē zināmus administratīvos ierobežojumus gan atbalsta saņēmējiem, gan valsts pārvaldes iestādēm, jo jānodrošina uzskaite, jāveic pārbaudes un vajadzības gadījumā jāpiemēro sankcijas. Šīm sankcijām vajadzētu būt samērīgām, iedarbīgām un atturošām. Šādām sankcijām nevajadzētu skart citas sankcijas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem. Konsekvences nolūkā ir lietderīgi apvienot attiecīgos Savienības noteikumus vienā juridiskajā instrumentā. Attiecībā uz lauksaimniekiem, kuri ir Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā minētās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, ir iespējams uzskatīt, ka savstarpējās atbilstības sistēmā ieguldītās pūles pārsniedz labumu, kāds rastos, noturot šos lauksaimniekus minētajā sistēmā. Tāpēc vienkāršošanas nolūkā šie lauksaimnieki būtu jāatbrīvo no savstarpējās atbilstības prasību izpildes, jo īpaši no kontroles sistēmas un savstarpējās atbilstības sankciju riska. Tomēr šādam atbrīvojumam nevajadzētu skart pienākumu ievērot piemērojamos nozares tiesību aktu noteikumus, kā arī pārbaužu un sankciju noteikšanas iespēju saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

(58) Ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 noteica regulējumu attiecībā uz zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartiem, pamatojoties uz kuru dalībvalstīm ir jāpieņem valsts standarti, ņemot vērā attiecīgo platību specifiskās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, pastāvošās lauksaimniecības sistēmas (zemes izmantošana, augseka, lauksaimniecības prakse) un saimniecību struktūru. Šo zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartu mērķis ir veicināt augsnes erozijas novēršanu, saglabāt augsnes organisko vielu saturu un augsnes struktūru, nodrošināt minimālo apsaimniekošanas līmeni, izvairīties no dzīvotņu pasliktināšanās, kā arī aizsargāt un apsaimniekot ūdens

([1]) Padomes Direktīva 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu (OV L 20, 26.1.1980, 43. lpp.).

▼B

resursus. Tāpēc savstarpējās atbilstības sistēmas plašākajā darbības jomā, kā noteikts šajā regulā, būtu jāietver regulējums, saskaņā ar kuru dalībvalstīm jāpieņem valsts standarti labu lauksaimniecības un vides apstākļu jomā. Savienības regulējumā būtu jāietver arī noteikumi labākam ūdens resursu, augsnes, oglekļa krājas, bioloģiskās daudzveidības un ainavu saglabāšanas jautājumu risinājumam, kā arī jāparedz zemes apsaimniekošanas minimālais līmenis.

(59) Atbalsta saņēmējiem būtu skaidri jāsaprot savi atbilstības pienākumi saistībā ar savstarpējās atbilstības noteikumiem. Lai to panāktu, dalībvalstīm visaptverošā, saprotamā un skaidrojošā veidā būtu jāpaziņo visas prasības un standarti, tostarp pēc iespējas izmantojot elektroniskos līdzekļus.

(60) Efektīvai savstarpējās atbilstības prasību īstenošanai nepieciešamas pārbaudes atbalsta saņēmēju līmenī par to, vai tiek pildīti pienākumi. Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespēju nepiemērot samazinājumu vai maksājuma nepiešķiršanu, ja attiecīgā summa ir mazāka par EUR 100, nākamajā gadā kompetentajai kontroles iestādei atbalsta saņēmēju izlases veidā būtu jāpārbauda, vai konstatētās neatbilstības ir novērstas.

(61) Lai nodrošinātu Komisijas un dalībvalstu saskaņotu sadarbību KLP izdevumu finansēšanas jomā un, konkrētāk, lai Komisijai dotu iespēju veikt dalībvalstu īstenotās finanšu pārvaldības uzraudzību un akreditēto maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu, nepieciešams, lai dalībvalstis sniegtu Komisijai noteiktu informāciju vai tā būtu jāsaglabā Komisijai pieejama.

(62) Lai sagatavotu Komisijai nosūtāmos datus un nodrošinātu Komisijai pilnīgu un tūlītēju piekļuvi izdevumu datiem gan papīra, gan elektroniskā formā, jāparedz atbilstīgi datu sniegšanas un nosūtīšanas noteikumi, tostarp noteikumi par termiņiem.

(63) Tā kā valsts kontroles sistēmu piemērošanā un atbilstības pārbaudēs var figurēt personas dati vai komercnoslēpumi, dalībvalstīm un Komisijai būtu jāgarantē šajā sakarībā saņemtās informācijas konfidencialitāte.

(64) Lai nodrošinātu Savienības budžeta pareizu finanšu pārvaldību, ievērojot objektivitātes principus kā dalībvalstu, tā atbalsta saņēmēju līmenī, būtu jāparedz euro izmantošanas noteikumi.

(65) Euro maiņas kurss attiecībā pret valsts valūtu darbības veikšanas laikposmā var mainīties. Tāpēc attiecīgajām summām piemērojamais kurss būtu jānosaka, ņemot vērā notikumu, ar kuru tiek

▼B

sasniegts darbības ekonomiskais mērķis. Būtu jāpiemēro tās dienas maiņas kurss, kurā šis notikums notiek. Jākonkretizē šī noteicošā diena vai jāatceļ tās piemērošana, ievērojot noteiktus kritērijus un jo īpaši ātrumu, kādā notiek valūtas kursa svārstības. Minētie kritēriji ir paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 2799/98 ([1]), un tie papildina līdzīgus Regulas (EK) Nr. 1290/2005 noteikumus. Skaidrības un racionalitātes interesēs attiecīgie noteikumi būtu jāintegrē vienā tiesību aktā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 2799/98 būtu jāatceļ.

(66) Būtu jānosaka īpaši noteikumi par rīcību ārkārtas monetārās situācijās Savienības vai pasaules tirgū, uz kurām jāreaģē nekavējoties, lai nodrošinātu efektīvu KLP satvarā noteiktās kārtības darbību.

(67) Dalībvalstīm, kuras nav ieviesušas euro, vajadzētu būt iespējai veikt maksājumus par izdevumiem KLP tiesību aktu piemērošanas rezultātā nevis valsts valūtā, bet gan euro. Vajadzīgi īpaši noteikumi, lai nodrošinātu to, ka šī iespēja pusēm, kuras veic vai saņem maksājumus, nerada nepamatotas priekšrocības.

(68) Būtu jāveic katra KLP pasākuma uzraudzība un novērtējums, lai uzlabotu tā kvalitāti un parādītu tā sasniegumus. Šajā sakarībā Komisijai būtu jānosaka rādītāju saraksts un būtu jānovērtē KLP politikas rezultāti saistībā ar šādiem politikas mērķiem: nodrošināt stabilu pārtikas ražošanu, ilgtspējīgu rīcību dabas resursu un klimata jomā un līdzsvarotu teritoriālo attīstību. Izvērtējot jo īpaši KLP rezultātus saistībā ar stabilas pārtikas ražošanas mērķi, būtu jāņem vērā visi attiecīgie apstākļi, tostarp ražošanas cenu attīstība. Komisijai būtu jāizveido kopējas uzraudzības un novērtējuma sistēma, tostarp nodrošinot attiecīgo datu, tajā skaitā dalībvalstu sniegtās informācijas, savlaicīgu pieejamību. To darot, tai būtu jāņem vērā datu vajadzības un potenciālo datu avotu sinerģija. Turklāt Komisijas paziņojuma "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020" " II daļā noteikts, ka ar klimata jomu saistītie izdevumi Savienības kopbudžetā būtu jāpalielina vismaz līdz 20 %, paredzot dažādu politiku ieguldījumu. Tāpēc Komisijai būtu jāspēj novērtēt Savienības KLP satvarā sniegtā atbalsta ietekmi uz klimata jomas mērķiem.

(69) Piemēro Savienības tiesību aktus attiecībā uz personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, jo

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 2799/98 (1998. gada 15. decembris), ar ko nosaka euro agromonetāro režīmu (OV L 349, 24.12.1998., 1. lpp.).

▼B

īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ([1]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001 ([2]).

(70) Eiropas Savienības Tiesa 2010. gada 9. novembra spriedumā apvienotajās lietās C-92/09 un 93/09 ([3])*Volker und Markus Schecke GbR and Hartmut Eifert v Land Hessen* atzina par spēkā neesošiem Regulas (EK) Nr. 1290/2005 42. panta 8.b punktu un 44.a pantu un Komisijas Regulu (EK) Nr. 259/2008 ([4]) attiecībā uz fiziskām personām, kas saņem fondu atbalstu, ciktāl minētie noteikumi paredz pienākumu publicēt visu saņēmēju personas datus, neiedalot tos atbilstīgi tādiem pienācīgiem kritērijiem kā laikposmi, kuros viņi ir saņēmuši šādu atbalstu, tā biežums vai arī tā veids un apmērs.

(71) Pēc minētā sprieduma pasludināšanas un līdz tādu jaunu noteikumu pieņemšanai, kuros ņemti vērā Tiesas izteiktie iebildumi, Regula (EK) Nr. 259/2008 tika grozīta ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 410/2011 ([5]), lai skaidri noteiktu to, ka pienākums publicēt informāciju par saņēmējiem neattiecas uz fiziskām personām.

(72) Komisija 2011. gada septembrī organizēja apspriešanos ar ieinteresētajām personām, sapulcinot profesionālu lauksaimniecības un tirdzniecības organizāciju, pārtikas rūpniecības un darba ņēmēju, kā arī pilsoniskās sabiedrības un Savienības iestāžu pārstāvjus. Apspriešanās gaitā tika ierosināti dažādi iespējamie risinājumi saistībā ar to fizisko personu datu publicēšanu, kuras saņem Savienības lauksaimniecības fondu atbalstu, un proporcionalitātes principa ievērošanu, darot zināmu atklātībai attiecīgo informāciju. Minētajā sanāksmē tika apspriesta potenciālā vajadzība publicēt fizisko personu vārdus, lai sasniegtu Savienības finansiālo interešu labākas aizsardzības mērķi, veicinātu pārredzamību un uzsvērtu saņēmēju sasniegumus sabiedrisko labumu nodrošināšanā, vienlaikus pārliecinoties, ka publiskošana nepārsniedz to, kas vajadzīga šo likumīgo mērķu sasniegšanai.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

([3]) [2010] ECR I-11063.

([4]) Komisijas Regula (EK) Nr. 259/2008 (2008. gada 18. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz informācijas publicēšanu par Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļu saņēmējiem (OV L 76, 19.3.2008., 28. lpp.).

([5]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 410/2011 (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 259/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz informācijas publicēšanu par Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļu saņēmējiem (OV L 108, 28.4.2011., 24. lpp.).

▼B

(73) Tiesa savā spriedumā lietā *Volker und Markus Schecke GbR and Hartmut Eifert v Land Hessen* neapstrīdēja to, ka mērķis pastiprināt sabiedrības kontroli pār fondu līdzekļu izlietojumu ir likumīgs. Tomēr Tiesa uzsvēra, ka ir jāapsver kārtība informācijas par attiecīgajiem saņēmējiem publicēšanai, kas atbilst šādas publicēšanas mērķim, vienlaikus mazāk aizskarot saņēmēju tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību vispār un jo īpaši uz personas datu aizsardzību.

(74) Mērķis pastiprināt sabiedrības kontroli attiecībā uz individuāliem saņēmējiem būtu jāanalizē, ņemot vērā jauno finanšu pārvaldības un kontroles sistēmu, kas jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra, un ņemot vērā dalībvalstīs gūto pieredzi. Saskaņā ar minēto jauno sistēmu kontrole, ko veic valstu pārvaldes iestādes, nevar būt izsmeļoša, jo gandrīz visām shēmām uz vietas iespējams pārbaudīt tikai nelielu saņēmēju kopas daļu. Turklāt minētajā jaunajā sistēmā paredzēts, ka saskaņā ar dažiem nosacījumiem dalībvalstis var samazināt uz vietas veikto pārbaužu skaitu.

Būtisks minimālās kontroles intensitātes palielinājums pašreizējos apstākļos radītu tādu papildu finansiālu un administratīvu slogu valstu administrācijām, ka minētās administrācijas nespētu to izdarīt.

(75) Ņemot vērā iepriekšminēto, fondu atbalsta saņēmēju vārdu publicēšana sniegs iespēju pastiprināt sabiedrības kontroli pār fondu izlietojumu, un tāpēc tā ir noderīgs pastāvošās pārvaldības un kontroles sistēmas papildinājums, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu Savienības finansiālo interešu aizsardzību atbilstīgā līmenī. Tas panākams daļēji ar šādas publicēšanas preventīvo un atturošo iedarbību, atturot individuālos saņēmējus no nelikumīgas rīcības, un daļēji arī palielinot lauksaimnieku personisko atbildību par saņemto publisko līdzekļu izlietojumu.

(76) Šajā sakarā būtu pienācīgi jāatzīst pilsoniskās sabiedrības, tostarp plašsaziņas līdzekļu un nevalstisko organizāciju, loma un to ieguldījums pārvaldes iestāžu kontroles sistēmas stiprināšanā pret krāpšanu un pret jebkādu citu publisko līdzekļu nelikumīgu izlietojumu.

(77) Attiecīgās informācijas publicēšana atbilst arī Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 izklāstītajai pieejai.

(78) Alternatīva iespēja sabiedrības kontroles stiprināšanai attiecībā uz individuāliem saņēmējiem būtu – noteikt dalībvalstīm pienākumu nodrošināt publisku piekļuvi attiecīgai informācijai pēc pieprasījuma, to nepublicējot. Tomēr tas nebūtu tik efektīvi, un pastāvētu risks, ka tās īstenošanā varētu rasties nevēlamas novirzes. Tādēļ valstu iestādēm vajadzētu varēt paļauties uz sabiedrības kontroli attiecībā uz individuāliem saņēmējiem, publicējot to vārdus un citus attiecīgus datus.

▼B

(79) Lai sasniegtu izvirzīto mērķi nodrošināt sabiedrības kontroli pār fondu līdzekļu izlietojumu, nepieciešams darīt sabiedrībai zināmu noteiktu informācijas līmeni par saņēmējiem. Minētajai informācijai būtu jāietver dati par saņēmēja identitāti, piešķirto summu un fondu, no kura tā piešķirta, attiecīgā pasākuma nolūku un veidu. Minētās informācijas publicēšanai būtu jānotiek tādā veidā, kas pēc iespējas mazāk apdraud saņēmēju tiesības uz viņu privātās dzīves neaizskaramību vispār un uz personas datu aizsardzību konkrēti – tiesības, kas atzītas ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu.

(80) Lai nodrošinātu to, ka šī regula atbilst proporcionalitātes principam, likumdevējs ir izskatījis visus alternatīvos ceļus sabiedrības kontroles īstenošanai pār fondu līdzekļu izlietojumu, kā analizēts memorandā, kas izklāstīts pielikumā Padomes dokumentam 6370/13, un izvēlējies tādu veidu, kas vismazāk skar attiecīgo indivīdu tiesības.

(81) Publicējot ziņas par pasākumu, kas dod lauksaimniekam tiesības saņemt palīdzību vai atbalstu, un par palīdzības vai atbalsta veidu un mērķi, sabiedrībai tiek sniegtas konkrēta informācija par subsidēto darbību un piešķirtās palīdzības vai atbalsta nolūku. Tas palīdzētu arī stiprināt sabiedrības kontroles preventīvo un atturošo ietekmi finansiālo interešu aizsardzībā.

(82) Lai ievērotu līdzsvaru starp izvirzīto mērķi nodrošināt sabiedrības kontroli pār fondu līdzekļu izlietojumu, no vienas puses, un saņēmēju tiesībām uz viņu privātās dzīves neaizskaramību vispār un uz viņu personas datu aizsardzību, no otras puses, būtu jāņem vērā atbalsta nozīme. Pēc plašas analīzes un apspriešanās ar ieinteresētajām personām tika secināts, ka nolūkā pastiprināt šādas publicēšanas efektivitāti un mazināt iejaukšanos saņēmēju tiesībās, nepieciešams noteikt robežvērtību, kas izteikta kā saņemtā atbalsta summa, kuras nepārsniegšanas gadījumā saņēmēja vārds nebūtu jāpublicē.

(83) Minētajai robežvērtībai vajadzētu būt *de-minimis* tipa un būtu jāatspoguļo KLP satvarā izveidoto atbalsta shēmu apjoms un jāpamatojas uz to. Tā kā dalībvalstu lauksaimniecības ekonomikas struktūras ir ļoti dažādas un var būtiski atšķirties no Savienības vidējās lauku saimniecību struktūras, būtu jāatļauj piemērot dažādas minimālās robežvērtības, kas atspoguļo dalībvalstu īpašo situāciju. Regulā (ES) Nr. 1307/2013 ir noteikta vienkārša un specifiska shēma mazajām lauku saimniecībām. Minētās regulas 63. pantā ir noteikti atbalsta apjoma aprēķināšanas kritēriji. Konsekvences apsvērumu dēļ tām dalībvalstīm, kuras piemēro minēto shēmu, īstenojamo robežvērtību būtu jānosaka tādā pašā līmenī kā dalībvalsts noteiktās summas, kas minētas regulas 63. panta 1. punkta otrajā daļā un 63. panta 2. punkta (ES) Nr. 1307/2013 otrajā daļā. Tām dalībvalstīm, kuras nolemj minēto shēmu nepiemērot, īstenojamo robežvērtību būtu jānosaka tādā pašā līmenī kā

▼B

maksimālais palīdzības apjoms, kas iespējams saskaņā ar shēmu, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 63. pantā. Gadījumos, kad minētā konkrētā robežvērtība nav pārsniegta, publikācijā būtu jāietver visa attiecīgā informācija – izņemot saņēmēja vārdu –, kas ļauj nodokļu maksātājiem gūt pareizu priekšstatu par KLP.

(84) Darot šo informāciju publiski pieejamu, kopā ar vispārīgo sabiedrībai sniegto informāciju, kas paredzēta šajā regulā, tiek palielināta pārredzamība pār Savienības līdzekļu izmantošanu KLP, tādējādi uzlabojot minētās politikas pamanāmību un izpratni par to. Tas dod pilsoņiem iespēju vēl vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanā un nodrošina lielāku pārvaldes sistēmas leģitimitāti un efektivitāti, un nosaka tai lielāku atbildību pilsoņu priekšā. Tas arī parāda pilsoņiem konkrētus piemērus tam, kā lauksaimniecība nodrošina sabiedriskos labumus, tādējādi pamatojot lauksaimniecības nozarei atvēlētā valsts atbalsta leģitimitāti.

(85) Jāsecina, ka attiecīgās informācijas vispārēja publicēšana nepārsniedz demokrātiskā sabiedrībā nepieciešamību aizsargāt Savienības finansiālās intereses, kā arī vispārējā mērķa nodrošināt sabiedrības kontroli pār fondu līdzekļu izlietojumu primāro nozīmi.

(86) Lai ievērotu datu aizsardzības prasības, fondu atbalsta saņēmēji pirms datu publicēšanas būtu jāinformē par viņu datu publicēšanu. Viņi būtu jāinformē arī par to, ka datus var apstrādāt Savienības un dalībvalstu revīzijas un izmeklēšanas struktūras, lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses. Turklāt saņēmēji būtu jāinformē par viņu tiesībām saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un procedūrām, kas piemērojamas šo tiesību izmantošanai.

(87) Tālab pēc padziļinātas analīzes un novērtējuma par to, kā vislabāk būtu iespējams ievērot saņēmēju tiesības uz personas datu aizsardzību, balstoties arī uz Komisijas sarunu gaitā par šo regulu sniegto informāciju, šajā regulā būtu jāparedz jauni noteikumi, kā publicējama informācija par visiem fondu atbalsta saņēmējiem.

(88) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai.

(89) Lai nodrošinātu vienādus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz: maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru akreditācijas piešķiršanas, atsaukšanas un pārskatīšanas procedūrām, kā arī maksājumu aģentūru akreditācijas uzraudzības procedūrām; noteikumiem par darbu un pārbaudēm, kas ir maksājumu aģentūru pārvaldības ticamības deklarācijas pamatā, par koordinējošās struktūras funkcijām un par to, kā šī koordinējošā struktūra

▼B

paziņo informāciju Komisijai; noteikumiem par sertifikācijas struktūru uzdevumiem, tostarp pārbaudēm, un par sertifikātiem un ziņojumiem un tos pamatojošajiem dokumentiem, kādi šīm struktūrām jāsagatavo. Minētās īstenošanas pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([1]).

(90) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāattiecas arī uz revīzijas principiem, uz kuriem balstīti sertifikācijas struktūru atzinumi, tostarp riska novērtējumu, iekšējiem kontroles mehānismiem un vajadzīgo revīzijas pierādījumu pakāpi; revīzijas metodēm, kas, sniedzot atzinumus, jāizmanto sertifikācijas struktūrām attiecībā uz starptautiskajiem revīzijas standartiem, tostarp attiecīgā gadījumā vienota integrēta parauga izmantošanu katrai datu kopai un attiecīgā gadījumā iespēju līdz ar maksājumu aģentūrām piedalīties pārbaudēs uz vietas.

(91) Tām būtu jāattiecas arī uz noteikumiem par saimniecību konsultatīvās sistēmas vienotu ieviešanu, ELGF mēneša maksājumu dalībvalstīm noteikšanu; summu noteikšanu valsts intervences pasākumu finansēšanai; noteikumiem saistībā ar finansējumu, lai Komisija varētu iegūt pārbaudēm nepieciešamos satelītattēlus, un saistībā ar Komisijas veiktajiem pasākumiem, izmantojot attālās izpētes lietojumprogrammas, ko lieto lauksaimniecības resursu uzraudzībai; uz procedūru, saskaņā ar kuru Komisija īsteno minēto satelītattēlu ieguvi un lauksaimniecības resursu uzraudzību, satelītattēlu un meteoroloģisko datu ieguves, uzlabošanas un izmantošanas regulējumu, kā arī piemērojamiem termiņiem.

(92) Tām būtu arī jāattiecas - saistībā ar finanšu disciplīnas procedūru – uz tiešo maksājumu korekcijas koeficientu un tā pielāgošanu, kā arī noteikumiem un nosacījumiem, ko piemēro apropriācijām, kas pārnestas saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 169. panta 3. punktu, lai finansētu tiešos maksājumus; saistībā ar finanšu disciplīnas procedūru – provizorisku maksājumu summas noteikšanu un pieejamo budžeta līdzekļu provizorisku sadali starp dalībvalstīm.

(93) Turklāt Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāattiecas: uz laikposma noteikšanu, kurā akreditētajām maksājumu aģentūrām jāsagatavo un jānosūta Komisijai starpposma izdevumu deklarācijas, kas attiecas uz lauku attīstības programmām; uz dalībvalstīm paredzēto mēneša maksājumu vai starpmaksājumu samazināšanu vai apturēšanu; detalizētu informāciju par nošķirtu grāmatvedību, ko nodrošina maksājumu aģentūras; īpašiem noteikumiem, ko piemēro maksājumu aģentūru nodrošinātajā uzskaitē

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

▼B

reģistrētajai informācijai; noteikumiem attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu un grāmatvedības uzskaiti un attiecībā uz citiem fondu finansētiem izdevumiem, automātiskas saistību atcelšanas procedūras nosacījumiem, procedūru un citiem praktiskiem pasākumiem Komisijas maksājumu dalībvalstīm pareizai apturēšanai uz laiku gadījumā, ja dalībvalstis ar nokavēšanos iesniedz informāciju.

(94) Turklāt Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu arī jāattiecas: uz procedūrām, kuras saistītas ar īpašiem pienākumiem, kas dalībvalstīm jāievēro saistībā ar pārbaudēm; procedūrām, kuras saistītas ar dalībvalstu pienākumiem sadarbības jomā attiecībā uz Komisijas veiktām pārbaudēm uz vietas un piekļuvi informācijai; procedūrām un citiem praktiskiem pasākumiem saistībā ar pienākumu ziņot par pārkāpumiem un krāpšanu, apstākļiem, kādos jāglabā attaisnojoši dokumenti, kas saistīti ar veiktajiem maksājumiem, un dokumenti, kas saistīti ar Savienības tiesību aktos noteikto administratīvo un fizisko pārbaužu izpildi; grāmatojumu noskaidrošanu un atbilstības noskaidrošanu, Savienības budžetā paredzēto summu izslēgšanu no Savienības finansējuma, procedūrām nepamatoti veiktu maksājumu un procentu atgūšanai, informācijas sniegšanas un paziņojuma veidlapām, kas dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai saistībā ar pārkāpumiem.

(95) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāattiecas uz noteikumiem, lai panāktu Savienības finansiālo interešu aizsardzības pienākumu vienādu piemērošanu dalībvalstīs, vajadzīgajiem noteikumiem, lai panāktu pārbaužu vienādu piemērošanu Savienībā, daļējas vai pilnīgas maksājumu vai maksājumtiesību atsaukšanas piemērošanu un aprēķināšanu; nepamatotu maksājumu atgūšanu un sankcijām m, kā arī attiecībā uz nepamatoti piešķirtām maksājumtiesībām un procentu piemērošanu. Tām būtu jāattiecas arī uz administratīvo sodu piemērošanu un aprēķināšanu; sīki izstrādātiem noteikumiem, kā noteikt, kad neievērošana ir maznozīmīga, noteikumiem, kā noteikt gadījumus, kad sankciju veida dēļ dalībvalstis var paturēt atlīdzinātos sodus, un mēneša maksājumu apturēšanu uz laiku konkrētajos gadījumos, kas minēti Regulā (ES) Nr. 1308/2013.

(96) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāattiecas uz iesniedzamā nodrošinājuma formu un nodrošinājuma iesniegšanas, tā pieņemšanas un sākotnējā nodrošinājuma aizstāšanas kārtību; nodrošinājuma atbrīvošanas kārtību un dalībvalstu vai Komisijas paziņojumiem, kas tām jāsniedz saistībā ar nodrošinājumu. Tām būtu jāattiecas uz noteikumiem, kas ārkārtas gadījumos ir vajadzīgi un pamatoti, lai atrisinātu konkrētas problēmas, kuras ir saistītas ar maksājumu termiņiem un avansa maksājumiem; noteikumiem par atbalsta pieteikumiem un maksājuma pieprasījumiem, par pieteikumiem attiecībā uz tiesībām saņemt maksājumu, tostarp attiecībā uz pieteikumu iesniegšanas galīgo termiņu, prasībām

▼B

attiecībā uz pieteikumā iekļaujamo minimālo informāciju, noteikumiem par atbalsta pieteikumu grozījumiem vai atbalsta pieteikumu atsaukšanu, atbrīvojumu no prasības iesniegt atbalsta pieteikumu un noteikumiem, kas ļauj dalībvalstīm piemērot vienkāršotas procedūras vai labot acīmredzamas kļūdas.

(97) Komisijas īstenošanas pilnvarām tāpat būtu jāattiecas uz noteikumiem par pārbaužu veikšanu, lai pārliecinātos par pienākumu izpildi un pārbaudītu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu, tostarp attiecībā uz noteikumiem par pielaidēm mērījumos, kas veikti pārbaudēs uz vietas, attiecībā uz integrētās administrācijas un kontroles sistēmas vienotai īstenošanai vajadzīgajām tehniskajām specifikācijām; noteikumiem par saimniecību nodošanas situācijām, kad kopā ar saimniecībām tiek nodoti arī pienākumi saistībā ar tiesībām saņemt attiecīgo atbalstu, kas vēl ir jāizpilda, un noteikumiem par avansa maksājumu veikšanu. Tām būtu jāattiecas arī uz noteikumiem, lai panāktu komercdokumentu rūpīgas pārbaudes noteikumu vienādu piemērošanu; procedūrām, kuras saistītas ar dalībvalstu datubāzēm un analītiskajām datubāzēm ar izotopu datiem, kas palīdzēs atklāt krāpšanu; procedūrām, kuras saistītas ar kontroles iestāžu un struktūru savstarpējo sadarbību un palīdzību, noteikumiem par to, kā veikt pārbaudes par atbilstību tirdzniecības standartiem, noteikumiem par struktūrām, kuras atbildīgas par pārbaužu veikšanu, un par šo pārbaužu saturu, biežumu un tirdzniecības posmu, kurā tās veicamas.

(98) Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāattiecas arī uz paziņojumiem, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai sakarā ar pārbaudēm saistībā ar cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un aizsargātiem tradicionāliem apzīmējumiem; noteikumiem par struktūru, kas ir atbildīga par pārbaudēm attiecībā uz atbilstību produkta specifikācijai, tostarp gadījumos, kad ģeogrāfiskais apgabals ir trešā valsts; pasākumiem, kas dalībvalstīm jāveic, lai novērstu aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un aizsargātu tradicionālo apzīmējumu nepareizu izmantošanu; pārbaudēm un verifikāciju, kas jāveic dalībvalstīm, tostarp testēšanu.

Tām būtu jāattiecas uz: noteikumiem par pārbaužu veikšanu, lai pārliecinātos par savstarpējās atbilstības prasību izpildi; sīki izstrādātiem procesuāliem un tehniskiem noteikumiem par administratīvo sodu aprēķināšanu un piemērošanu savstarpējās atbilstības prasību neizpildīšanas gadījumā; noteikumiem par informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai, kā norādīts 104. pantā; un pasākumiem, lai aizsargātu Savienības tiesību aktu piemērošanu, ja to var apdraudēt ar valsts valūtu saistītas ārkārtējas monetāra rakstura darbības.

▼B

(99) Bet tam Komisijas īstenošanas pilnvarām būtu jāattiecas uz virkni rādītāju, kas raksturīgi KLP uzraudzībai un novērtēšanai; uz noteikumiem par informāciju, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai KLP uzraudzības un novērtēšanas vajadzībām; noteikumiem par fondu līdzekļu saņēmēju vārdu publiskošanas formātu un grafiku, vienotu veidu pienākumam informēt atbalsta saņēmējus par to, ka viņu dati tiks publicēti, un Komisijas un dalībvalstu sadarbību saistībā ar fondu līdzekļu saņēmēju vārdu publicēšanu.

(100) Noteiktu īstenošanas aktu pieņemšanā būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra. Attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas saistīti ar Komisijas veiktiem summu aprēķiniem, konsultēšanās procedūra ļauj Komisijai pilnībā uzņemties atbildību par budžeta pārvaldību, un tās mērķis ir lielāka efektivitāte, prognozējamība un ātrums, ņemot vērā laika ierobežojumus un budžeta procedūras. Attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas skar dalībvalstīm veicamo maksājumu un grāmatojumu noskaidrošanas procedūras darbības regulējumu, konsultēšanās procedūra ļauj Komisijai pilnībā uzņemties atbildību par budžeta pārvaldību un valstu maksājumu aģentūru gada pārskatu pārbaudi, lai šos pārskatus apstiprinātu, vai, gadījumā, ja izdevumi nav veikti saskaņā ar Savienības noteikumiem, izslēgtu šādus izdevumus no Savienības finansējuma. Citos gadījumos īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.

(101) Būtu jāpilnvaro Komisija pieņemt īstenošanas aktus attiecībā uz ELGF izdevumiem pieejamo līdzekļu neto atlikuma noteikšanu un papildu maksājumu vai samazinājumu veikšanu saistībā ar mēneša maksājumu veikšanas kārtību.

(102) Tā kā pāreja no sistēmas, ko veido saskaņā ar šo regulu atceltās regulas, uz šajā regulā noteikto sistēmu varētu radīt praktiskas un specifiskas grūtības, būtu jāparedz noteikumi, lai Komisija varētu pieņemt vajadzīgus un pienācīgi pamatotus pasākumus.

(103) Ņemot vērā nepieciešamību ātri sagatavot paredzēto pasākumu īstenošanu, šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(104) Tā kā saskaņā ar šo regulu finansēto lauku attīstības programmu plānošanas laikposms sākas no 2014. gada 1. janvāra, šai regulai būtu jābūt piemērojamai no minētā datuma. Tomēr daži noteikumi, kas konkrēti saistīti ar fondu finanšu pārvaldību, būtu jāpiemēro no agrāka datuma, kas atbilst finanšu gada sākumam. Tomēr, ņemot vērā, ka finanšu gads lauksaimniecības nozarē attiecas uz izdevumiem, kas maksāti, un ieņēmumiem, kas gūti un ko maksājumu aģentūra iegrāmato fondu budžeta kontos par finanšu gadu "N", kurš sākas "N-1" gada 16. oktobrī un beidzas "N" gada 15. oktobrī, noteikumi, kas attiecas uz maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru akreditāciju un akreditācijas atsaukšanu un attiecīgajām Komisijas pilnvarām, uz fondu finanšu pārvaldību, piemēram, budžeta griestiem, rezervi krīzes

▼B

situācijai lauksaimniecības nozarē, finanšu disciplīnu un piešķirtajiem ieņēmumiem, būtu jāpiemēro no agrāka datuma, kas atbilst 2014. finanšu gada sākumam (tas ir, no 2013. gada 16. oktobra). Tā paša iemesla dēļ noteikumi, kas attiecas uz procedūru mēneša maksājumiem, ko Komisija maksā dalībvalstīm, un maksājumu aģentūru atbilstību maksāšanas termiņiem, būtu jāpiemēro izdevumiem, kas veikti no 2014. finanšu gada sākuma (tas ir, no 2013. gada 16. oktobra).

(105) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas ir pieņēmis atzinumu ([1]).

(106) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ņemot vērā saikni starp šo regulu un citiem KLP instrumentiem un dalībvalstu finanšu resursu ierobežojumus paplašinātā Savienībā, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, izmantojot Savienības finansējuma daudzgadu garantiju un pievēršoties tās prioritātēm, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Darbības joma

Ar šo regulu paredz noteikumus attiecībā uz:

a) izdevumu, tostarp lauku attīstības izdevumu, finansēšanu saskaņā ar Kopējo lauksaimniecības politiku (KLP);

b) saimniecību konsultatīvo sistēmu;

c) dalībvalstu izveidojamām vadības un kontroles sistēmām;

d) savstarpējās atbilstības sistēmu;

e) grāmatojumu noskaidrošanu.

2. pants

Regulā lietotie termini

1. Šajā regulā:

a) "lauksaimnieks" ir lauksaimnieks Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta nozīmē;

([1]) OV C 35, 9.2.2012., 1. lpp.

▼B

b) lauksaimnieciskā darbība" ir lauksaimnieciskā darbība Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta nozīmē;

c) "lauksaimniecības zeme" ir lauksaimniecības zeme Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta nozīmē;

d) "saimniecība" ir saimniecība Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta nozīmē, izņemot 91. panta 3. punktā paredzēto gadījumu šīs regulas VI sadaļas vajadzībām;

e) "tiešie maksājumi" ir tiešie maksājumi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 1. panta nozīmē;

f) "lauksaimniecības nozares tiesību akti" ir jebkādi piemērojamie tiesību akti, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD 43. pantu, saistībā ar KLP, kā arī attiecīgā gadījumā jebkādi deleģētie vai īstenošanas akti, kas pieņemti, pamatojoties uz šādiem aktiem, un Regulas (ES) Nr. 1303/2013 otro daļu, ciktāl tā attiecas uz ELFLA;

g) "pārkāpums" ir pārkāpums Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punkta nozīmē.

2. KLP finansēšanai, pārvaldībai un uzraudzībai, "nepārvarama vara" un "ārkārtas apstākļi" var tikt atzīti jo īpaši šādos gadījumos:

a) atbalsta saņēmēja nāve;

b) atbalsta saņēmēja ilgstoša darbnespēja;

c) nopietna dabas katastrofa, kas būtiski ietekmē saimniecību;

d) lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai paredzēto ēku nejauša nopostīšana saimniecībā;

e) epizootija vai augu slimība, kas ietekmē daļu vai visus atbalsta saņēmējam piederošos attiecīgi lauksaimniecības dzīvniekus vai kultūraugus;

f) visas saimniecības vai lielas saimniecības daļas ekspropriācija, ja minēto ekspropriāciju nevarēja paredzēt pieteikuma iesniegšanās dienā.

II SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR LAUKSAIMNIECĪBAS FONDIEM

I NODAĻA

Lauksaimniecības fondi

3. pants

Lauksaimniecības izdevumus finansējošie fondi

1. Lai sasniegtu LESD noteiktos KLP mērķus, finansējumu dažādiem pasākumiem, uz kuriem attiecas šī politika, tostarp lauku attīstības pasākumiem, veido:

a) Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF);

b) Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA).

2. ELGF un ELFLA ("fondi") ir daļa no Eiropas Savienības vispārējā budžeta (Savienības budžets).

▼B

4. pants

ELGF izdevumi

1. ELGF īsteno saskaņā ar dalībvalstu un Savienības īstenotu dalītas pārvaldības principu. Tas finansē šādus izdevumus, ko veic atbilstīgi Savienības tiesību aktiem:

a) lauksaimniecības tirgus regulējoši vai atbalstoši pasākumi;

b) tiešie maksājumi lauksaimniekiem saskaņā ar KLP;

c) Savienības finanšu ieguldījums pasākumos, kuri paredzēti tam, lai sniegtu informāciju par lauksaimniecības produktiem un tos popularizētu Savienības iekšējā tirgū un trešās valstīs, un kurus dalībvalstis īsteno, pamatojoties uz programmām, kas nav minētas 5. pantā un ko izvēlējusies Komisija;

▼C1

d) Savienības finanšu ieguldījums Savienības programmā skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 23. pantā, un pasākumos, kas saistīti ar dzīvnieku slimībā un patērētāju uzticības zudumu, kā norādīts minētās regulas 220. pantā.

▼B

2. ELGF tiešā veidā un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem finansē šādus izdevumus:

a) lauksaimniecības produktu popularizēšanas pasākumi, ko veic Komisija tieši vai ar starptautisku organizāciju starpniecību;

b) pasākumi, kas veikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, lai nodrošinātu lauksaimniecības ģenētisko resursu saglabāšanu, raksturošanu, savākšanu un izmantošanu;

c) lauksaimniecības uzskaites informācijas sistēmu ieviešana un uzturēšana;

d) lauksaimniecības apsekojumu sistēmas, tostarp lauku saimniecību struktūras apsekojumi.

5. pants

ELFLA izdevumi

ELFLA īsteno saskaņā ar dalībvalstu un Savienības īstenotu dalītas pārvaldības principu. Tas finansē Savienības finanšu ieguldījumu lauku attīstības programmās, kas īstenotas atbilstīgi Savienības tiesību aktiem par atbalstu lauku attīstībai.

6. pants

Citi izdevumi, tostarp tehniskā palīdzība

Pēc Komisijas ierosmes un/vai tās vārdā fondi katrs tiešā veidā tādā mērā, kā tie attiecīgi saistīti, finansēt sagatavošanas, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta darbības, kā arī izvērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu KLP. Šajos pasākumos jo īpaši iekļauj:

▼B

a) pasākumus, kas vajadzīgi, lai analizētu, pārvaldītu, uzraudzītu un īstenotu KLP, kā arī apmainītos ar informāciju par to, un pasākumus, kas attiecas uz kontroles sistēmu ieviešanu un tehnisko un administratīvo palīdzību;

b) Komisijas veiktām pārbaudēm nepieciešamo satelītattēlu ieguvi saskaņā ar 21. pantu;

c) Komisijas veiktos pasākumus, izmantojot attālās izpētes lietojumprogrammas, ko izmanto lauksaimniecības resursu uzraudzībai saskaņā ar 22. pantu;

d) pasākumus, kas vajadzīgi, lai uzturētu un izstrādātu metodes un tehniskus līdzekļus KLP finansēšanai izmantoto fondu informācijai, savstarpējai savienošanai, uzraudzībai un finanšu pārvaldības kontrolei;

e) informācijas sniegšanu par KLP saskaņā ar 45. pantu;

f) pētījumus par KLP un fondu finansēto pasākumu izvērtēšanu, tostarp izvērtēšanas metožu uzlabošanu un informācijas apmaiņu par praksēm saskaņa ar KLP;

g) vajadzības gadījumā – izpildaģentūras, kas izveidotas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003 ([1]) un darbojas saistībā ar KLP;

h) pasākumus, kas attiecas uz informācijas izplatīšanu, informētības palielināšanu, sadarbības veicināšanu un pieredzes apmaiņu Savienības mērogā un kas veikti lauku attīstības sakarībā, tostarp sadarbības tīklu veidošanu starp iesaistītajiem dalībniekiem;

i) pasākumus, kas nepieciešami logotipu izstrādei, reģistrēšanai un aizsardzībai saskaņā ar Savienības kvalitātes politiku un ar to saistīto intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, kā arī nepieciešamo informācijas tehnoloģiju (IT) izstrādi.

II NODAĻA

Maksājumu aģentūras un citas struktūras

7. pants

Maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru akreditācija un akreditācijas atsaukšana

1. Maksājumu aģentūras ir dalībvalstu dienesti vai struktūras, kas atbild par 4. panta 1. punktā un 5. pantā minēto izdevumu pārvaldību un kontroli.

Šo uzdevumu izpildi, izņemot maksājumu veikšanu, var deleģēt.

([1]) Padomes Regula (EK) Nr. 58/2003 (2002. gada 19. decembris), ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus (OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp.).

▼B

2. Dalībvalstis akreditē par maksājumu aģentūrām tādus dienestus vai struktūras, kurām ir administratīva organizācija un iekšējās kontroles sistēma, kas sniedz pietiekamas garantijas tam, ka maksājumi ir likumīgi un pareizi un ka tie ir pienācīgi uzskaitīti. Šajā sakarā maksājumu aģentūras atbilst minimālajiem akreditācijas nosacījumiem attiecībā uz iekšējo vidi, kontroles darbībām, informāciju un saziņu, un uzraudzību, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Katra dalībvalsts, ņemot vērā tās konstitucionālās normas, ierobežo tās akreditēto maksājumu aģentūru skaitu līdz ne vairāk kā vienai aģentūrai dalībvalstī vai vajadzības gadījumā - līdz vienai aģentūrai reģionā. Tomēr, ja maksājumu aģentūras ir izveidotas reģiona līmenī, dalībvalstis papildus tām vai nu akreditē maksājumu aģentūru valsts līmenī tām atbalsta shēmām, kuras to rakstura dēļ jāpārvalda valsts līmenī, vai arī nodod šo shēmu pārvaldību to reģionālajām maksājumu aģentūrām.

Atkāpjoties no šā punkta otrās daļas, dalībvalstis var saglabāt to maksājumu aģentūru skaitu, kas bija akreditētas pirms 2013 gada 20 decembrī stāšanās spēkā.

Līdz 2016. gada beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par maksājumu aģentūru sistēmu darbību Savienībā, ja vajadzīgs, kopā ar attiecīgiem tiesību aktu priekšlikumiem.

3. Līdz tā gada 15. februārim, kurš seko attiecīgajam finanšu gadam, par akreditēto maksājumu aģentūru atbildīgā persona sagatavo:

a) gada pārskatu par izdevumiem, kas veikti, pildot akreditētajai maksājumu aģentūrai uzticētos uzdevumus, pievienojot nepieciešamo informāciju grāmatojumu noskaidrošanai saskaņā ar 51. pantu;

b) pārvaldības ticamības deklarāciju par pārskatu pilnīgumu, precizitāti un patiesumu un iekšējās kontroles sistēmu pareizu darbību, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību;

c) gada kopsavilkumu par revīzijas nobeiguma pārbaužu ziņojumiem un veikto kontroli, tostarp analīzi par sistēmās atklāto kļūdu un trūkumu raksturu un apjomu, kā arī par veicamajiem vai plānotajiem korektīvajiem pasākumiem.

Pēc attiecīgās dalībvalsts paziņojuma Komisija var izņēmuma kārtā noteikto termiņu, proti, 15. februāri, pagarināt līdz 1. martam, bet ne ilgāk.

▼B

4. Ja ir akreditēta vairāk nekā viena maksājumu aģentūra, dalībvalsts izraugās publisku struktūru ("koordinējošā struktūra"), kurai tā uzdod šādu uzdevumu izpildi:

a) savākt informāciju, ko darīt pieejamu Komisijai, un šo informāciju nosūtīt Komisijai;

b) pēc vajadzības veikt vai koordinēt pasākumus ar mērķi novērst jebkādus vispārīgas dabas trūkumus un informēt Komisiju par jebkādu turpmāko rīcību;

c) veicināt un, ja iespējams, nodrošināt Savienības noteikumu saskaņotu piemērošanu.

Saistībā ar pirmās daļas a) apakšpunktā minētās finanšu informācijas apstrādi dalībvalstis veic īpašu koordinējošās struktūras akreditāciju.

5. Ja akreditēta maksājumu aģentūra neatbilst vai vairs neatbilst vienam vai vairākiem 2. punktā minētajiem akreditācijas kritērijiem, dalībvalsts pēc savas iniciatīvas vai pēc Komisijas pieprasījuma atsauc akreditāciju, ja vien maksājumu aģentūra neveic vajadzīgos pielāgojumus termiņā, kas nosakāms atbilstīgi problēmas nopietnībai.

6. Maksājumu aģentūras īsteno to pārziņā esošo ar valsts intervenci saistīto darbību pārvaldību un kontroli, un tās saglabā kopējo atbildību šajā jomā.

8. pants

Komisijas pilnvaras

1. Lai nodrošinātu 7. pantā minētās sistēmas pareizu darbību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu attiecībā uz:

a) maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru, kā minēts attiecīgi 7. panta 2. punktā un 7. panta 4. punktā, minimālajiem akreditācijas nosacījumiem;

b) maksājumu aģentūru pienākumiem attiecībā uz valsts intervenci, kā arī noteikumiem par to pārvaldības un kontroles pienākumu saturu.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru akreditācijas piešķiršanas, atsaukšanas un pārskatīšanas procedūrām, kā arī maksājumu aģentūru akreditācijas uzraudzības procedūrām;

b) darbu un pārbaudēm, kas ir maksājumu aģentūru pārvaldības ticamības deklarācijā pamatā;

c) koordinējošās struktūras funkcijām un informācijas paziņošanu Komisijai, kā minēts 7. panta 4. punktā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

9. pants

Sertifikācijas struktūras

1. Sertifikācijas struktūra ir dalībvalsts izraudzīta valsts vai privāta revīzijas struktūra. Ja tā ir privāta revīzijas struktūra un to pieprasa piemērojamie Savienības vai valsts tiesību akti, to publiskā konkursa procedūrā izvēlas dalībvalsts. Tā sniedz atzinumu, kurš izstrādāts saskaņā ar starptautiski atzītiem revīzijas standartiem, par maksājumu aģentūras gada pārskatu pilnīgumu, pareizību un patiesumu, tās iekšējās kontroles sistēmas pienācīgu darbību un to izdevumu likumību un pareizību, kuru atmaksāšana ir pieprasīta no Komisijas. Minētajā atzinumā konstatē arī to, vai pārbaude rada šaubas par apgalvojumiem pārvaldības ticamības deklarācijā.

Sertifikācijas struktūrai ir vajadzīgās tehniskās zināšanas. Tā darbojas neatkarīgi no attiecīgās maksājumu aģentūras un koordinējošās struktūras, kā arī neatkarīgi no iestādes, kas šo aģentūru ir akreditējusi.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par sertifikācijas struktūru uzdevumiem, tostarp to veicamajām pārbaudēm, kā arī apliecinājumiem un ziņojumiem un tos pamatojošajiem dokumentiem, kādi šīm struktūrām jāsagatavo. Ņemot vērā nepieciešamību panākt darījumu pārbaužu un profesionālu revīzijas atzinumu maksimālu efektivitāti attiecībā uz integrētu pieeju, īstenošanas aktos nosaka arī:

a) revīzijas principus, uz kuriem balstīti sertifikācijas struktūru atzinumi, tostarp riska novērtējumu, iekšējās kontroles un vajadzīgo revīzijas pierādījumu pakāpi;

b) revīzijas metodes, kas, sniedzot atzinumus, jāizmanto sertifikācijas struktūrām, ņemot vērā starptautiskos revīzijas standartus, tostarp attiecīgā gadījumā vienota integrēta parauga izmantošanu katrai datu kopai un attiecīgā gadījumā iespēju līdz ar maksājumu aģentūrām piedalīties pārbaudēs uz vietas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

10. pants

Maksājumu aģentūru veikto maksājumu pieņemamība

Savienības finansējumu var izmantot 4. panta 1. punktā un 5. pantā minēto izdevumu segšanai tikai tad, ja tos ir veikušas akreditētas maksājumu aģentūras.

▼B

11. pants

Pilna apjoma maksājumi atbalsta saņēmējiem

Izņemot gadījumus, kad Savienības tiesību aktos nepārprotami paredzēti citi noteikumi, maksājumi saistībā ar šajā regulā noteikto finansējumu atbalsta saņēmējiem tiek izmaksāti pilnā apjomā.

III SADAĻA

SAIMNIECĪBU KONSULTATĪVĀ SISTĒMA

12. pants

Princips un darbības joma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu atbalsta saņēmēju konsultēšanai par zemes apsaimniekošanu un saimniecību apsaimniekošanu ("saimniecību konsultatīvā sistēma"). Minēto saimniecību konsultatīvo sistēmu vada šim nolūkam izraudzītas publiskas struktūras un/vai izvēlētas privātas struktūras.

2. Saimniecību konsultatīvā sistēma aptver vismaz:

a) pienākumus saimniecību līmenī, kuri izriet no tiesību aktos noteiktajām apsaimniekošanas prasībām un VI sadaļas I nodaļā paredzētajiem labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartiem;

b) klimatam un videi labvēlīgas lauksaimniecības prakses, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā, un Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto lauksaimniecības platību apsaimniekošanu;

c) lauku attīstības programmās paredzētus pasākumus lauku saimniecību līmenī saimniecību modernizācijai, konkurētspējas veidošanai, nozares integrācijai, inovācijai un tirgus orientācijai, kā arī darījumdarbības veicināšanai;

d) dalībvalstu noteiktās prasības atbalsta saņēmēju līmenī, lai īstenotu 11. panta 3. punktu Direktīvā 2000/60/EK;

e) dalībvalstu noteiktās prasības atbalsta saņēmēju līmenī, lai īstenotu 55. pantu Regulā (EK) Nr. 1107/2009, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/128/EK 14. pantā minēto prasību.

3. Saimniecību konsultatīvā sistēma var arī īpaši aptvert:

a) saimniecību pārveidošanas sekmēšanu un to saimnieciskās darbības dažādošanu;

b) riska pārvaldību un atbilstīgu profilaktisku pasākumu ieviešanu, lai reaģētu uz dabas katastrofām, katastrofāliem notikumiem un dzīvnieku un augu slimībām;

▼B

c) valsts tiesību aktu noteiktās minimālās prasības, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 3. punktā un 29. panta 2. punktā;

d) informāciju, kas saistīta ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos, bioloģisko daudzveidību un ūdens resursu aizsardzību, kā noteikts šīs regulas I pielikumā.

13. pants

Īpašas prasības saistībā ar saimniecību konsultatīvo sistēmu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saimniecību konsultatīvajās sistēmās strādājošie konsultanti ir atbilstīgi kvalificēti un tiem tiek nodrošinātas regulāras mācības.

2. Dalībvalstis nodrošina konsultatīvās un kontroles funkcijas nošķirtību. Šajā sakarībā un neskarot valsts tiesību aktus par dokumentu publisku pieejamību, dalībvalstis nodrošina to, lai 12. panta 1. punktā minētās izvēlētās un izraudzītās struktūras personām, kas nav attiecīgās saimniecības apsaimniekojošie atbalsta saņēmēji, neatklātu personīgu vai individuālu informāciju vai datus, kurus tās iegūst savas konsultatīvās darbības laikā, izņemot tās neatbilstības vai pārkāpumus, kas atklāti to darbības laikā un uz ko attiecas Savienības vai valsts tiesību aktos noteikts pienākums informēt valsts iestādi, jo īpaši noziedzīgu nodarījumu gadījumā.

3. Attiecīgā valsts iestāde potenciālajam atbalsta saņēmējam galvenokārt elektroniskā veidā nodrošina 12. panta 1. punktā minēto izvēlēto un izraudzīto struktūru atbilstīgu sarakstu.

14. pants

Saimniecību konsultatīvās sistēmas pieejamība

Atbalsta saņēmēji un lauksaimnieki, kuri nesaņem atbalstu saskaņā ar KLP, var brīvprātīgi izmantot saimniecību konsultatīvo sistēmu.

Neskarot 99. panta 2. punkta ceturto daļu, dalībvalstis saskaņā ar objektīviem kritērijiem tomēr var noteikt atbalsta saņēmēju kategorijas, kuriem ir prioritāra piekļuve saimniecību konsultatīvajai sistēmai, tostarp tīklus, kas strādā ar ierobežotiem resursiem Regulas (ES) Nr. 1305/2013 53., 55. un 56. panta nozīmē.

Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina prioritātes piešķiršanu tiem lauksaimniekiem, kuru piekļuve citiem konsultatīvajiem pakalpojumiem, kas nav saimniecību konsultatīvā sistēma, ir visierobežotākā.

Saimniecību konsultatīvā sistēma nodrošina, ka atbalsta saņēmējiem ir pieejamas konsultācijas, kas atspoguļo to saimniecību konkrēto situāciju.

▼B

15. pants

Komisijas pilnvaras

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par saimniecību konsultatīvās sistēmas vienotu ieviešanu, lai minēto sistēmu padarītu pilnībā izmantojamu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV SADAĻA

FONDU FINANŠU PĀRVALDĪBA

1 NODAĻA

ELGF

1. iedaļa

Izdevumu finansēšana

16. pants

Budžeta līdzekļu maksimālais apjoms

1. ELGF izdevumu gada maksimālo apjomu veido maksimāli pieļaujamās summas, kas tam noteiktas saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013.

2. Ja Savienības tiesību aktos paredzēta 1. punktā minēto summu pieskaitīšana vai samazināšana, Komisija pieņem īstenošanas aktus, nepiemērojot 116. pantā minēto procedūru, nosakot ELGF izdevumiem pieejamo neto atlikumu, pamatojoties uz Savienības tiesību aktā minētajiem datiem.

17. pants

Mēneša maksājumi

1. Apropriācijas, kas vajadzīgas, lai finansētu 4. panta 1. punktā minētos izdevumus, Komisija dara pieejamas dalībvalstīm mēneša maksājumu veidā, pamatojoties uz izdevumiem, ko pārskata laikposmā veikušas akreditētās maksājumu aģentūras.

2. Līdz Komisijas mēneša maksājumu veikšanai dalībvalstis mobilizē līdzekļus, kas vajadzīgi izdevumu veikšanai, atbilstīgi to akreditēto maksājumu aģentūru vajadzībām.

18. pants

Mēneša maksājumu veikšanas kārtība

1. Neskarot 51. un 52. panta piemērošanu, Komisija veic mēneša maksājumus par izdevumiem, ko akreditētās maksājumu aģentūras veikušas pārskata mēnesī.

▼B

2. Mēneša maksājumus katrai dalībvalstij veic vēlākais otrā mēneša trešajā darbdienā pēc mēneša, kurā veikti izdevumi. Dalībvalstu izdevumus, kas veikti no 1. līdz 15. oktobrim, uzskata par oktobrī veiktiem izdevumiem. Šādus izdevumus, kas veikti no 16. līdz 31. oktobrim, uzskata par novembrī veiktiem izdevumiem.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka tās veicamos mēneša maksājumus, pamatojoties uz dalībvalstu izdevumu deklarācijām un informāciju, kas saņemta saskaņā ar 102. panta 1. punktu, ņemot vērā samazinājumus vai maksājumu apturēšanu uz laiku, ko piemēro saskaņā ar 41. pantu, vai jebkuras citas korekcijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nepiemērojot 116. pantā minēto procedūru, nosakot papildu maksājumus vai samazinājumus. Šādos gadījumos 116. panta 1. punktā minēto komiteju par to informē komitejas nākamajā sanāksmē.

19. pants

Administratīvās un personāla izmaksas

Fonds nesedz dalībvalstu un ELGF atbalsta saņēmēju veiktos izdevumus, kas saistīti ar administratīvajām un personāla izmaksām.

20. pants

Valsts intervences izdevumi

1. Ja tirgu kopīgajā organizācijā valsts intervences pasākumam nav noteikta summa par vienību, ELGF finansē attiecīgo pasākumu, pamatojoties uz standarta summām, kas ir vienādas visā Savienībā, jo īpaši attiecībā uz līdzekļiem, kuru avots ir dalībvalstis un ko izmanto produktu iepirkšanai, materiālajām darbībām, kas saistītas ar intervences produktu uzglabāšanu, un attiecīgos gadījumos intervences produktu pārstrādei.

2. Lai nodrošinātu ELGF finansējumu valsts intervences izdevumiem, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz:

a) to pasākumu veidu, par kuriem var saņemt Savienības finansējumu, un izdevumu atmaksāšanas nosacījumiem;

b) atbilstības nosacījumiem un aprēķina metodēm, pamatojoties uz maksājumu aģentūru faktiski konstatēto informāciju vai pamatojoties uz Komisijas noteiktajiem vienotas likmes maksājumiem, vai pamatojoties uz vienotas vai nevienotas likmes summām, kas paredzētas lauksaimniecības nozares tiesību aktos.

▼B

3. Lai nodrošinātu Savienības budžetā paredzēto ELGF apropriāciju pienācīgu pārvaldību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 115. pantu, lai paredzētu noteikumus darbību vērtēšanai saistībā ar valsts intervenci, veicamos pasākumus valsts intervences produktu zaudējuma vai sabojāšanās gadījumā un noteiktu finansējamās summas.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot šā panta 1. punktā minētās summas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

21. pants

Satelītattēlu ieguve

Komisija un dalībvalstis vienojas par pārbaudēm nepieciešamo satelītattēlu sarakstu saskaņā ar katras dalībvalsts sagatavoto specifikāciju.

Komisija nodrošina šos satelītattēlus bez maksas kontroles struktūrām vai pakalpojumu sniedzējiem, kurus minētās struktūras pilnvarojušas tās pārstāvēt.

Komisija paliek satelītattēlu īpašniece un tos atgūst pēc darba pabeigšanas. Tā var arī pieprasīt veikt darbu, lai stiprinātu paņēmienus un darba metodes saistībā ar lauksaimniecības platību pārbaudēm, izmantojot attālās izpētes iespējas.

22. pants

Lauksaimniecības resursu uzraudzība

Saskaņā ar 6. panta c) apakšpunktu finansēto pasākumu mērķis ir sniegt Komisijai veidu kā:

a) pārvaldīt Savienības lauksaimniecības tirgu pasaules kontekstā,

b) nodrošināt lauksaimnieciski izmantojamo zemju, tostarp agromežsaimniecības, un kultūraugu stāvokļa agroekonomisko un agrovides uzraudzību tā, lai būtu iespējams gatavot aplēses, jo īpaši attiecībā uz ražu un lauksaimniecības produkciju,

c) sekmēt piekļuvi šīm aplēsēm starptautiskā līmenī, piemēram, ANO organizāciju vai citu starptautisko aģentūru koordinētos pasākumos,

d) veicināt pasaules tirgu pārredzamību,

e) nodrošināt agrometeoroloģiskās sistēmas tehnoloģisko uzraudzību.

▼B

Saskaņā ar 6. panta c) apakšpunktu finansētie pasākumi attiecas uz KLP īstenošanai un uzraudzībai vajadzīgo datu, tostarp satelītnovērošanas un meteoroloģisko datu, vākšanu vai iegādi, teritorijas plānojuma datu infrastruktūras un tīmekļa vietnes izveidi, specifiskas, ar klimatiskajiem apstākļiem saistītas izpētes veikšanu, attālo izpēti, ko izmanto, lai palīdzētu uzraudzīt augsnes veselību, un agrometeoroloģisko un ekonometrisko modeļu atjaunināšanu. Vajadzības gadījumā šos pasākumus veic sadarbībā ar valsts laboratorijām un struktūrām.

23. pants

Īstenošanas pilnvaras

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka:

a) noteikumus attiecībā uz finansēšanu saskaņā ar 6. panta b) un c) apakšpunktu,

b) kārtību, kādā tiek veikti 21. un 22. pantā minētie pasākumi noteikto mērķu sasniegšanai,

c) satelītattēlu un meteoroloģisko datu ieguves, uzlabošanas un izmantošanas regulējumu, kā arī piemērojamos termiņus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. iedaļa

Budžeta disciplīna

24. pants

Maksimālā apjoma ievērošana

1. Visā budžeta procedūras un budžeta izpildes laikā apropriācijas, kas saistītas ar ELGF izdevumiem, nedrīkst pārsniegt 16. pantā minēto summu.

Visos Komisijas ierosinātajos un Eiropas Parlamenta un Padomes, Padomes vai Komisijas pieņemtajos juridiskajos instrumentos, kas ietekmē ELGF budžetu, ievēro 16. pantā minēto summu.

2. Ja Savienības tiesību aktos maksimālais finanšu līdzekļu apjoms lauksaimniecības izdevumiem attiecībā uz dalībvalsti ir izteikts euro, šādus izdevumus atlīdzina, ievērojot minēto maksimālo apjomu, kas izteikts euro, un, ja jāpiemēro 41. pants - visas nepieciešamās korekcijas.

3. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 7. pantā minētos valstīm noteiktos maksimālos tiešo maksājumu apjomus, kas koriģēti saskaņā ar šīs regulas 26. pantā noteiktajiem pielāgojumiem, uzskata par maksimālo finansējumu euro.

▼B

25. pants

Rezerve krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē

Rezervi, kas paredzēta, lai lauksaimniecības nozarei sniegtu papildu atbalstu nopietnu krīžu gadījumā, kuras ietekmē lauksaimniecisko ražošanu vai lauksaimniecības produktu izplatīšanu ("rezerve krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē"), izveido, katra gada sākumā ar 26. pantā minēto finanšu disciplīnas mehānismu piemērojot samazinājumu tiešajiem maksājumiem.

Rezerves kopējā summa ir EUR 2 800 miljoni ar vienādām ikgadējām iemaksām EUR 400 miljonu apmērā (2011. gada cenās) laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, un to iekļauj Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijā, kā noteikts Regulas (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 pielikumā.

26. pants

Finanšu disciplīna

1. Lai nodrošinātu Regulā (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 noteikto maksimālo gada apjomu ievērošanu attiecībā uz finansējumu ar tirgu saistītiem izdevumiem un tiešajiem maksājumiem, tiešo maksājumu korekcijas likmi nosaka, ja prognozes attiecībā uz to pasākumu finansējumu, kuriem jāiekļaujas minētajā maksimālajā apjomā konkrētajā finanšu gadā, liecina, ka tiks pārsniegts maksimāli pieļaujamais gada apjoms.

2. Komisija iesniedz priekšlikumu par korekcijām Eiropas Parlamentam un Padomei ne vēlāk kā tā kalendārā gada 31. martā, uz kuru attiecas minētā korekcijas likme.

3. Ja kādā gadā Eiropas Parlaments un Padome nav noteikuši korekcijas likmi līdz 30. jūnijam, Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot korekcijas likmi, un nekavējoties informē par to Eiropas Parlamentu un Padomi. Šādus īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

4. Līdz 1. decembrim Komisija, balstoties uz tās rīcībā esošu jaunu informāciju, var pieņemt īstenošanas aktus, pielāgojot korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar 2. vai 3. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

5. Atkāpjoties no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 169. panta 3. punkta ceturtās daļas, dalībvalstis atlīdzina apropriācijas, kas atbilstīgi Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 169. panta 3. punktam pārnestas galīgajiem saņēmējiem, uz kuriem tajā finanšu gadā, uz kuru apropriācijas tiek pārnestas, attiecas korekcija saskaņā ar šā panta 1. punktu.

▼B

Šā punkta pirmajā daļā minētā atlīdzināšana attiecas tikai uz galīgajiem saņēmējiem minētajās dalībvalstīs, kurās iepriekšējā finanšu gadā tiek piemērota finanšu disciplīna.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, paredzot noteikumus un nosacījumus, ko piemēro apropriācijām, kuras ir pārnestas saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 169. panta 3. punktu, lai finansētu šīs regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētos izdevumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

7. Piemērojot šo pantu, 25. pantā minēto summu, kas paredzēta rezervei krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē, iekļauj korekcijas likmes noteikšanā. Jebkuru summu, ko līdz finanšu gada beigām neizmanto krīzes pasākumiem, izmaksā saskaņā ar šā panta 5. punktu.

27. pants

Budžeta disciplīnas procedūra

1. Līdztekus N finanšu gada budžeta projekta iesniegšanai Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei arī savas prognozes par N – 1, N un N + 1 finanšu gadu.

2. Ja, sagatavojot N finanšu gada budžeta projektu, šķiet, ka pastāv risks N finanšu gadā pārsniegt 16. pantā minēto summu, Komisija ierosina Eiropas Parlamentam un Padomei vai Padomei vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs summas nepārsniegšanu.

3. Jebkurā laikā, ja Komisija uzskata, ka pastāv risks pārsniegt 16. pantā paredzēto summu un ka tā nevar veikt pietiekamus pasākumus, lai stāvokli uzlabotu saskaņā ar savām pilnvarām, tā ierosina citus pasākumus, lai nodrošinātu šīs summas nepārsniegšanu. pasākumu pieņem Padome. Minētos pasākumus pieņem Padome, ja attiecīgā pasākuma juridiskais pamats ir LESD 43. panta 3. punkts, vai Eiropas Parlaments un Padome, ja attiecīgā pasākuma juridiskais pamats ir LESD 43. panta 2. punkts.

4. Ja N finanšu gada beigās dalībvalstu atmaksājumu pieprasījumi pārsniedz vai varētu pārsniegt 16. pantā minēto summu, Komisija:

a) izskata šos dalībvalstu iesniegtos pieprasījumus proporcionāli un pieejamā budžeta robežās un pieņem īstenošanas aktus, provizoriski nosakot maksājumu summu attiecīgajam mēnesim;

b) vēlākais līdz N + 1 finanšu gada 28. februārim nosaka visu dalībvalstu situāciju attiecībā uz Savienības finansējumu N finanšu gadā;

▼B

c) pieņem īstenošanas aktus, nosakot Savienības finansējuma kopējo summu, sadalot pa dalībvalstīm, pamatojoties uz vienotu Savienības finansējuma likmi, tā budžeta robežās, kas bija pieejams mēneša maksājumu veikšanai;

d) vēlākais tad, kad veic mēneša maksājumus par N + 1 gada martu, veic iespējamās kompensācijas dalībvalstīm.

Pirmās daļas a) un c) apakšpunktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

28. pants

Agrīnās brīdināšanas un uzraudzības sistēma

Lai nodrošinātu, ka netiek pārsniegts 16. pantā minētais budžeta līdzekļu maksimālais apjoms, Komisija ievieš mēneša agrīnās brīdināšanas un uzraudzības sistēmu attiecībā uz ELGF izdevumiem.

Lai to panāktu, Komisija pirms katra finanšu gada sākuma nosaka mēneša izdevumu prognozes, pamatojoties uz trijos iepriekšējos gados veiktajiem vidējiem mēneša izdevumiem, ja tādi ir.

Komisija regulāri sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatu, kurā izskatītas veikto izdevumu izmaiņas salīdzinājumā ar prognozēm un iekļauts paredzamās izpildes novērtējums kārtējam finanšu gadam.

29. pants

Valūtas maiņas atsauces kursi

1. Pieņemot budžeta projektu vai budžeta projekta grozījumu vēstuli, kas attiecas uz lauksaimniecības izdevumiem, Komisija ELGF budžeta aplēšu aprēķinam izmanto to vidējo euro maiņas kursu pret ASV dolāru, kurš tirgū reģistrēts pēdējā ceturksnī, kas beidzas vismaz 20 dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu.

2. Pieņemot budžeta grozījumu un papildinājumu projektu vai vēstuli, ar ko to labo, tiktāl, ciktāl šie dokumenti attiecas uz apropriācijām, kas saistās ar 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem, Komisija izmanto:

a) to vidējo euro maiņas kursu pret ASV dolāru, kas tirgū faktiski reģistrēts laikposmā no iepriekšējā finanšu gada 1. augusta līdz tā pēdējā ceturkšņa beigām, kurš beidzas vismaz 20 dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu, un vēlākais kārtējā finanšu gada 31. jūlijā; un

▼B

b) sagatavojot prognozi atlikušajam finanšu gadam, vidējo valūtas maiņas kursu, kas faktiski reģistrēts pēdējā ceturksnī, kurš beidzas vismaz 20 dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu.

II NODAĻA

Elfla

1. iedaļa

Elfla vispārējie noteikumi

30. pants

Divkāršā finansējuma nepieļaušana

ELFLA finansētie izdevumi netiek finansēti no citiem Savienības budžeta finanšu līdzekļiem.

31. pants

Noteikumi, kas attiecas uz visiem maksājumiem

1. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 77. panta 1. punktu šīs regulas 5. pantā minētie Komisijas veiktie ELFLA ieguldījuma maksājumi nepārsniedz budžeta saistības.

Minētos maksājumus attiecina uz visagrākajām nenoslēgtajām budžeta saistībām.

2. Piemēro Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 84. pantu.

2. iedaļa

Lauku attīstības programmu finansēšana

32. pants

ELFLA finanšu ieguldījums

ELFLA finanšu ieguldījumu lauku attīstības programmu izdevumos nosaka katrai programmai, ievērojot maksimālos apjomus, kas noteikti Savienības tiesību aktos attiecībā uz ELFLA atbalstu lauku attīstībai.

33. pants

Budžeta saistības

Savienības budžetā paredzētajām saistībām attiecībā uz lauku attīstības programmām piemēro Regulas (ES) Nr. 1303/2013 76. pantu.

▼B

3. iedaļa

Finanšu ieguldījums lauku attīstības programmās

34. pants

Lauku attīstības programmu maksājumiem piemērojami noteikumi

1. Apropriācijas, kas nepieciešamas 5. pantā minēto izdevumu finansēšanai, dara pieejamas dalībvalstīm priekšfinansējuma, starpmaksājumu un atlikuma maksājuma veidā, kā aprakstīts šajā iedaļā.

2. Priekšfinansējuma un starpmaksājumu kopsumma nepārsniedz 95 % no ELFLA ieguldījuma katrā lauku attīstības programmā.

Sasniedzot maksimālo apjomu 95 %, dalībvalstis turpina maksājumu pieprasījumu nosūtīšanu Komisijai.

35. pants

Priekšfinansējuma kārtība

1. Pēc tam, kad ir pieņemts Komisijas lēmums par lauku attīstības programmas apstiprināšanu, Komisija dalībvalstij veic sākotnējo priekšfinansējuma maksājumu par visu plānošanas laikposmu. Šo sākotnējo priekšfinansējuma summu izmaksā pa daļām šādi:

a) 2014. gadā - 1 % no atbalsta summas, kas no ELFLA piešķirta programmai par visu plānošanas laikposmu, un 1,5 % no atbalsta summas, kas no ELFLA piešķirta programmai par visu plānošanas laikposmu, ja dalībvalsts kopš 2010. gada finansiālu atbalstu ir saņēmusi saskaņā ar LESD 122. un 143. pantu vai no Eiropas finanšu stabilitātes instrumenta (EFSI) vai tā 2013. gada 31. decembrī finansiālu atbalstu saņem saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu;

b) 2015. gadā - 1 % no atbalsta summas, kas no ELFLA piešķirta programmai par visu plānošanas laikposmu, un 1,5 % no atbalsta summas, kas no ELFLA piešķirta programmai par visu plānošanas laikposmu, ja dalībvalsts kopš 2010. gada finansiālu atbalstu ir saņēmusi saskaņā ar LESD 122. un 143. pantu, vai no EFSI, vai tā 2014. gada 31. decembrī finansiālu atbalstu saņem saskaņā ar LESD 136. un 143. pantu;

c) 2016. gadā - 1 % no atbalsta summas, kas no ELFLA piešķirta programmai par visu plānošanas laikposmu.

Ja lauku attīstības programma ir pieņemta 2015. gadā vai vēlāk, sākotnējās daļas izmaksā šādas pieņemšanas gadā.

2. Ja 24 mēnešu laikā pēc dienas, kad Komisija izmaksā pirmo priekšfinansējuma summas daļu, nav veikti izdevumi un par attiecīgo lauku attīstības programmu nav iesniegta neviena izdevumu deklarācija, izmaksātā priekšfinansējuma kopsummu atmaksā Komisijai.

▼B

3. Procentus, kas uzkrājušies par priekšfinansējumu, grāmato attiecīgajā lauku attīstības programmā un atskaita no nobeiguma izdevumu deklarācijā uzrādītās publisko izdevumu summas.

4. Pirms lauku attīstības programmas slēgšanas grāmatojumus par kopējo priekšfinansējuma summu noskaidro saskaņā ar šīs regulas 51. pantā minēto kārtību.

36. pants

Starpmaksājumi

1. Starpmaksājumus veic katras lauku attīstības programmas līmenī. Tos aprēķina, ar katru pasākumu saistītajiem veiktajiem publiskajiem izdevumiem piemērojot attiecīgā pasākuma līdzfinansējuma likmi, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 59. pantā.

2. Komisija, ņemot vērā samazināšanu vai apturēšanu, ko piemēro saskaņā ar 41. pantu, atkarībā no līdzekļu pieejamības veic starpmaksājumus, lai atmaksātu izdevumus, ko akreditētās maksājumu aģentūras veikušas programmu īstenošanā.

3. Komisija veic katru starpmaksājumu, ja ir izpildītas šādas prasības:

a) Komisijai ir nosūtīta akreditētās maksājumu aģentūras parakstīta izdevumu deklarācija saskaņā ar 102. panta 1. punkta c) apakšpunktu;

b) nav pārsniegts kopējais ELFLA ieguldījums, kas attiecīgās programmas īstenošanas laikā paredzēts katram pasākumam;

c) Komisijai ir nosūtīts pēdējais gada progresa ziņojums par lauku attīstības programmas īstenošanu.

4. Ja nav izpildīta kāda no 3. punktā izklāstītajām prasībām, Komisija nekavējoties informē akreditēto maksājumu aģentūru vai koordinējošo struktūru, ja tāda ir norīkota. Ja nav ievērota kāda no 3. punkta a) vai c) apakšpunktā minētajām prasībām, izdevumu deklarācija netiek pieņemta.

5. Neskarot 51. un 52. panta piemērošanu, Komisija veic starpmaksājumus ne vēlāk kā 45 dienas pēc tādas izdevumu deklarācijas reģistrēšanas, kura atbilst šā panta 3. punktā paredzētajām prasībām.

6. Akreditētas maksājumu aģentūras sagatavo un vai nu tiešā veidā, vai arī ar koordinējošās struktūras starpniecību, ja tāda ir norīkota, nosūta Komisijai lauku attīstības programmu starpposma izdevumu deklarācijas laikposmos, kurus nosaka Komisija.

▼B

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot laikposmus, kādos akreditētās maksājumu aģentūras nosūta minētās starpposma izdevumu deklarācijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Izdevumu deklarācijas aptver maksājumu aģentūru izdevumus, kas veikti katrā attiecīgā laikposmā. Tomēr gadījumos, kad Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 9. punktā minētos izdevumus nav iespējams deklarēt Komisijai attiecīgajā laikposmā, jo no Komisijas tiek gaidīts programmas grozījumu apstiprinājums, tos var deklarēt nākamajos laikposmos.

Starpposma izdevumu deklarācijas attiecībā uz izdevumiem, kuri veikti pēc 16. oktobra, sedz no nākamā gada budžeta.

7. Piemēro Regulas (ES) Nr. 1303/2013 83. pantu.

37. pants

Atlikuma maksājums un programmas slēgšana

1. Kad Komisija ir saņēmusi pēdējo gada progresa ziņojumu par lauku attīstības programmas īstenošanu, tā veic atlikuma maksājumu atkarībā no līdzekļu pieejamības, pamatojoties uz spēkā esošo finanšu plānu, attiecīgās lauku attīstības programmas pēdējā izpildes gada pārskatiem un attiecīgo lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu. Šos pārskatus iesniedz Komisijai ne vēlāk kā 6 mēnešus pēc Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 2. punktā minētā izdevumu atbilstīguma galīgā datuma, un tie aptver izdevumus, ko maksājumu aģentūra veikusi līdz izdevumu atbilstīguma galīgajam datumam.

2. Atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad var uzskatīt, ka Komisija ir varējusi saņemt šā panta 1. punktā minēto informāciju un dokumentus, un ir noskaidroti pēdējā gada pārskata grāmatojumi. Neskarot 38. panta 5. punktu, summas, par kurām uzņemtās saistības paliek spēkā arī pēc atlikuma izmaksāšanas, Komisija atbrīvo no saistībām sešos mēnešos.

3. Ja līdz 1. punktā minētajam termiņam Komisijai nav nosūtīts pēdējais gada progresa ziņojums un dokumenti, kas vajadzīgi, lai veiktu grāmatojumu noskaidrošanu par programmas pēdējo īstenošanas gadu, saskaņā ar 38. pantu saistības attiecībā uz atlikuma maksājumu automātiski atceļ.

38. pants

Saistību automātiska atcelšana lauku attīstības programmām

1. Komisija automātiski atceļ jebkuru lauku attīstības programmai paredzētu budžeta saistību daļu, kas nav izmantota priekšfinansējumam vai starpmaksājumiem vai par ko Komisija saistībā ar izdevumiem, kas veikti, līdz 31. decembrim trešajā gadā pēc budžeta saistību uzņemšanas nav saņēmusi nevienu izdevumu deklarāciju, kura atbilst 36. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām.

▼B

2. Budžeta saistību daļa, kas joprojām ir spēkā Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 2. punktā minētajā izdevumu atbilstīguma galīgajā datumā un par kuru sešu mēnešu laikā pēc šā datuma nav saņemta izdevumu deklarācija, tiek automātiski atcelta.

3. Ja notiek tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, kam ir apturošs efekts, 1. vai 2. punktā minēto laikposmu automātiskai saistību atcelšanai attiecībā uz summu, kas paredzēta attiecīgajām darbībām, aptur uz laiku, kamēr notiek tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, ar noteikumu, ka Komisija no attiecīgās dalībvalsts saņem pamatotu paziņojumu līdz N + 3 gada 31. decembrim.

4. Aprēķinot summas, uz ko attiecas saistību automātiska atcelšana, neņem vērā:

a) budžeta saistību daļu, par ko ir iesniegta izdevumu deklarācija, bet uz kuras atmaksājumu attiecas Komisijas veiktā maksājuma samazināšana vai pārtraukšana uz laiku N + 3 gada 31. decembrī;

b) budžeta saistību daļu, ko maksājumu aģentūra nav varējusi izmaksāt nepārvaramas varas apstākļu dēļ un kas nopietni ietekmē attiecīgās lauku attīstības programmas īstenošanu. Valsts iestādes, kas atsaucas uz nepārvaramas varas apstākļiem, pierāda to tiešo ietekmi uz visas lauku attīstības programmas vai tās daļas īstenošanu.

Dalībvalsts līdz 31. janvārim nosūta Komisijai informāciju par pirmajā daļā minētajiem izņēmumiem attiecībā uz summu, kas deklarēta līdz iepriekšējā gada beigām.

5. Ja pastāv risks, ka piemēros automātisku saistību atcelšanu, Komisija par to laikus informē dalībvalstis. Tā informē par iesaistīto summu saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju. Pēc informācijas saņemšanas dalībvalstīm ir divi mēneši, lai piekristu attiecīgajai summai vai iesniegtu apsvērumus. Komisija veic automātisku saistību atcelšanu vēlākais deviņus mēnešus pēc pēdējā termiņa beigām, kas noteikts, piemērojot 1. līdz 3. punktu.

6. Ja piemēro automātisku saistību atcelšanu, ELFLA ieguldījumu konkrētajā lauku attīstības programmā attiecīgajā gadā samazina par summu, kurai automātiski atceltas saistības. Dalībvalsts iesniedz Komisijas apstiprināšanai pārskatītu finanšu plānu, kurā atbalsta samazinājums ir sadalīts pa pasākumiem. Pretējā gadījumā Komisija proporcionāli samazina katram pasākumam asignēto summu.

▼B

III NODAĻA

Kopīgi noteikumi

39. pants

Lauksaimniecības finanšu gads

Neskarot īpašos noteikumus par ar valsts intervencēm saistīto izdevumu un ieņēmumu deklarācijām, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 46. panta 6. punkta a) apakšpunktu, lauksaimniecības finanšu gads aptver maksājumu aģentūru izdevumus, kas veikti, un ieņēmumus, kas saņemti un iegrāmatoti fondu budžetā attiecībā uz finanšu gadu "N", kurš sākas "N-1" gada 16. oktobrī un beidzas "N" gada 15. oktobrī.

40. pants

Maksājumu termiņu ievērošana

Ja maksājumu termiņi ir noteikti Savienības tiesību aktos, maksājumi, kurus maksājumu aģentūras veic atbalsta saņēmējiem pirms agrākā iespējamā maksājuma datuma un pēc vēlākā iespējamā maksājuma datuma, uzskatāmi par neatbilstīgiem Savienības finansējuma saņemšanai, izņemot tādos gadījumos un saskaņā ar tādiem nosacījumiem un ierobežojumiem, kas jānosaka, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

Lai Savienības finansējumu varētu saņemt izdevumi, kas veikti pirms agrākā iespējamā maksājuma datuma vai pēc vēlākā iespējamā maksājuma datuma, vienlaikus ierobežojot šādas rīcības finansiālo ietekmi, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, atkāpjoties no pirmajā daļā paredzētā noteikuma.

41. pants

Mēneša maksājumu un starpmaksājumu samazināšana un apturēšana uz laiku

1. Ja izdevumu deklarācijas vai 102. pantā minētā informācija ļauj Komisijai konstatēt, ka izdevumus veikušas struktūras, kas nav akreditētas maksājumu aģentūras, ka nav ievēroti Savienības tiesību aktos noteiktie maksājumu termiņi vai maksimālie finansējuma apjomi vai izdevumi citādi nav veikti atbilstīgi Savienības noteikumiem, Komisija var samazināt vai uz laiku apturēt mēneša maksājumus vai starpmaksājumus attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar īstenošanas aktiem attiecībā uz mēneša maksājumiem, kas minēti 18. panta 3. punktā, vai saskaņā ar starpmaksājumiem, kas minēti 36. pantā, pēc tam, kad dalībvalstij ir dota iespēja iesniegt savu skaidrojumu.

▼B

Ja izdevumu deklarācijas vai 102. pantā minētā informācija neļauj Komisijai konstatēt, ka izdevumi ir veikti atbilstīgi Savienības noteikumiem, Komisija lūdz attiecīgo dalībvalsti sniegt papildu informāciju un iesniegt skaidrojumu termiņā, kurš nedrīkst būt mazāks par 30 dienām. Ja dalībvalsts neatbild uz Komisijas aicinājumu noteiktajā termiņā vai ja atbilde tiek uzskatīta par neapmierinošu vai arī parāda, ka izdevumi nav veikti atbilstīgi Savienības noteikumiem, Komisija var samazināt vai uz laiku apturēt mēneša maksājumus vai starpmaksājumus attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar īstenošanas aktiem attiecībā uz mēneša maksājumiem, kas minēti 18. panta 3. punktā, vai saskaņā ar starpmaksājumiem, kas minēti 36. pantā.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem samazina vai uz laiku aptur mēneša maksājumus vai starpmaksājumus dalībvalstij, ja viens vai vairāki attiecīgās valsts kontroles sistēmas galvenie elementi nepastāv vai nav efektīvi konstatēto trūkumu nopietnības vai noturības dēļ, vai arī pastāv līdzīgi nopietni trūkumi nelikumīgo maksājumu atgūšanas sistēmā un ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) vai nu pirmajā daļā minētie trūkumi ir ilgstoši un ir bijuši par iemeslu vismaz divu īstenošanas aktu pieņemšanai saskaņā ar 52. pantu, liedzot attiecīgās dalībvalsts izdevumiem saņemt Savienības finansējumu, vai

b) Komisija secina, ka attiecīgā dalībvalsts tuvākajā laikā nespēs veikt vajadzīgos koriģējošos pasākumus atbilstīgi rīcības plānam ar skaidriem progresa rādītājiem, kas jānosaka, apspriežoties ar Komisiju.

Maksājumu samazināšanu vai apturēšanu piemēro attiecīgajiem maksājumu aģentūras veiktajiem izdevumiem, kurā trūkumi pastāv laikposmā, kas tiks noteikts, izmantojot šajā punktā minētos īstenošanas aktus, un kas nepārsniedz divpadsmit mēnešus. Minēto laikposmu var pagarināt uz turpmākiem laikposmiem, kas nosakāmi ar šajā punktā minētajiem īstenošanas aktiem, vēl par maksimums 12 mēnešiem, ja nosacījumi, kuru dēļ maksājumi samazināti vai apturēti uz laiku, joprojām darbojas. Maksājumu samazināšanu vai apturēšanu pārtrauc, ja nosacījumi vairs nav spēkā.

Šajā punktā paredzētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Pirms šajā punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par tās nodomu un lūdz šo dalībvalsti reaģēt termiņā, kas nav mazāks par 30 dienām.

Īstenošanas aktos, ar kuriem nosaka mēneša maksājumus, kas minēti 18. panta 3. punktā, vai starpmaksājumus, kas minēti 36. pantā, ņem vērā īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņa ar šo punktu.

▼B

3. Maksājumu samazināšanu vai apturēšanu uz laiku saskaņā ar šo pantu piemēro atbilstīgi proporcionalitātes principam, un tā neskar 51. un 52. panta piemērošanu.

4. Samazinājumi un apturēšana uz laiku, kas minēti šajā pantā, neskar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 19., 22. un 23. pantu.

Regulas (ES) Nr. 1303/2013 19. un 22. pantā minēto maksājumu apturēšanu uz laiku piemēro, ievērojot šā panta 2. punktā noteikto kārtību.

42. pants

Maksājumu apturēšana uz laiku novēlotas iesniegšanas gadījumā

Ja ar lauksaimniecības nozares tiesību aktiem prasīts dalībvalstīm konkrētā termiņā iesniegt informāciju par saskaņā ar 59. pantu veikto pārbaužu skaitu un to rezultātiem un ja dalībvalstis šo termiņu pārsniedz, Komisija var uz laiku apturēt 18. pantā minētos mēneša maksājumus vai 36. pantā minētos starpmaksājumus ar noteikumu, ka Komisija savlaicīgi pirms atskaites laikposma sākuma ir darījusi dalībvalstīm pieejamu visu informāciju, veidlapas un skaidrojumus, kas tām nepieciešami, lai apkopotu attiecīgo statistiku. Uz laiku apturēto maksājumu summa nepārsniedz 1,5 % no izdevumiem, par kuriem nav laicīgi atsūtīta attiecīgā statistiskā informācija. Uz laiku apturot maksājumus, Komisija rīkojas saskaņā ar proporcionalitātes principu, ņemot vērā kavējuma ilgumu. Jo īpaši tiks ņemts vērā, vai kavēšanās ar informācijas iesniegšanu apdraud ikgadējā budžeta izpildes apstiprināšanas mehānisma darbību. Pirms mēneša maksājumu apturēšanas Komisija rakstiski par to paziņo attiecīgajai dalībvalstij. Komisija atlīdzina uz laiku apturētos maksājumus, kad tā no attiecīgās dalībvalsts saņem statistisko informāciju, ar noteikumu, ka saņemšanas datums nav vēlāks par nākamā gada 31. janvāri.

43. pants

Ieņēmumu piešķiršana

1. Par "piešķirtiem ieņēmumiem" Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 21. panta nozīmē uzskata:

a) summas, kuras saskaņā ar 40. pantu un 51. pantu attiecībā uz ELGF izdevumiem, 52. un 54. pantu jāiemaksā Savienības budžetā, tostarp procenti par šīm summām;

b) summas, kuras iekasētas vai atgūtas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 II daļas I sadaļas III nodaļas III iedaļu;

c) summas, kuras iekasētas sankciju rezultātā saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas paredzēti lauksaimniecības nozares tiesību aktos, izņemot gadījumus, kad tiesību aktos nepārprotami paredzēts, ka dalībvalstis drīkst šīs summas paturēt;

▼B

d) summas, kas atbilst sankcijām, kuras attiecībā uz ELGF izdevumiem piemērotas saskaņā ar savstarpējās atbilstības noteikumiem, kas paredzēti VI sadaļas II nodaļā;

e) jebkurš nodrošinājums, noguldījums vai garantija, kas sniegta atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar KLP, izņemot lauku attīstības jomā, un kas vēlāk tiek atsavināts. Tomēr atsavināto nodrošinājumu, kas sniegts, izsniedzot eksporta vai importa licences vai konkursa procedūrā ar vienīgo mērķi panākt, lai konkursa dalībnieki iesniegtu reālus konkursa piedāvājumus, patur dalībvalstis.

2. Summas, kas minētas 1. punktā, iemaksā Savienības budžetā, un atkārtotas izmantošanas gadījumā tās izmanto tikai ELGF vai ELFLA izdevumu finansēšanai.

3. Šo regulu *mutatis mutandis* piemēro 1. punktā minētajiem piešķirtajiem ieņēmumiem.

4. Attiecībā uz ELGF Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 170. un 171. pantu *mutatis mutandis* piemēro šajā regulā minēto piešķirto ieņēmumu uzskaites nodrošināšanai.

44. pants

Nošķirtas grāmatvedības nodrošināšana

Katra maksājumu aģentūra nodrošina nošķirtu grāmatvedību Savienības budžetā iekļautajām fondu apropriācijām.

45. pants

Informatīvi pasākumi

1. Saskaņā ar 6. panta e) apakšpunktu finansēto informācijas sniegšanas pasākumu mērķis jo īpaši ir palīdzēt skaidrot, īstenot un attīstīt KLP un uzlabot sabiedrības informētību par tās saturu un mērķiem, izmantojot informācijas kampaņas, atjaunot krīžu dēļ zaudēto patērētāju uzticēšanos, informēt lauksaimniekus un citas lauku teritorijās aktīvi darbojošās personas, popularizēt Eiropas lauksaimniecības modeli, kā arī palīdzēt pilsoņiem to izprast.

Mērķis ir sniegt saskaņotu, objektīvu un visaptverošu informāciju gan Savienībā, gan ārpus tās, lai radītu precīzu, vispārēju priekšstatu par KLP.

2. Šā panta 1. punktā minētie pasākumi var būt:

a) gada darba programmas vai citi īpaši pasākumi, ko sagatavo trešās personas;

b) darbības, ko īsteno pēc Komisijas iniciatīvas.

▼B

Minētie pasākumi, kuri jāveic saskaņā ar tiesību aktiem, vai minētie pasākumi, kuriem jau piešķirts finansējums citās Savienības programmās, netiek finansēti.

Lai veiktu b) apakšpunktā minētās darbības, Komisijai var palīdzēt ārēji eksperti.

Pirmajā daļā minētajiem pasākumi arī dod ieguldījumu korporatīvās komunikācijas veicināšanā attiecībā uz Savienības politikas prioritātēm, ciktāl minētās prioritātes ir saistītas ar šīs regulas vispārējiem mērķiem.

3. Katru gadu līdz 31. oktobrim Komisija publicē uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, ievērojot Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 paredzētos nosacījumus.

4. Par paredzētajiem un veiktajiem pasākumiem saskaņā ar šo pantu informē 116. panta 1. punktā minēto komiteju.

5. Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei reizi divos gados iesniedz ziņojumu par šā panta īstenošanu.

46. pants

Komisijas pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā ieņēmumus, ko maksājumu aģentūras gūst Savienības budžetam, veicot maksājumus, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajām deklarācijām, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 115. pantu par nosacījumiem, ar kādiem saskaņa ar fondiem kompensē noteiktus izdevumu un ieņēmumu veidus.

2. Lai nodrošinātu pieejamo apropriāciju taisnīgu sadali dalībvalstīm, ja līdz finanšu gada sākumam nav pieņemts Savienības budžets vai ja paredzēto saistību kopsumma pārsniedz Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 170. panta 3. punktā paredzēto maksimālo apjomu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar šīs regulas 115. pantu attiecībā uz saistībām un summu maksājumiem piemērojamo metodi.

3. Lai pārbaudītu to datu saskaņotību, kurus dalībvalstis paziņojušas attiecībā uz izdevumiem, vai citu informāciju, kas paredzēta ar šo regulu, Komisija, ja nav ievērots pienākums informēt Komisiju atbilstīgi 102. pantam, tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu par 42. pantā minēto mēneša maksājumu dalībvalstīm atlikšanu saistībā ar ELGF izdevumiem, un par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tā samazinās vai apturēs dalībvalstīm paredzēto starpmaksājumu saistībā ar ELFLA, kā norādīts minētajā pantā.

▼B

4. Lai nodrošinātu proporcionalitātes principa ievērošanu, piemērojot 42. pantu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz noteikumiem par:

a) to pasākumu sarakstu, uz kuriem attiecas 42. pants;

b) šajā pantā minētās maksājumu apturēšanas likmi.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīkākus noteikumus 44. pantā minētajam pienākumam, kā arī īpašus noteikumus, ko piemēro maksājumu aģentūru nodrošinātajā uzskaitē reģistrētajai informācijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu un grāmatvedības uzskaiti, kā arī par citiem fondu finansētiem izdevumiem;

b) automātiskas saistību atcelšanas procedūras noteikumiem;

c) procedūrām un citiem praktiskiem pasākumiem attiecībā uz 42. pantā paredzētā mehānisma pareizu darbību.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV NODAĻA

Grāmatojumu noskaidrošana

I iedaļa

Vispārīgi noteikumi

47. pants

Komisijas pārbaudes uz vietas

1. Neskarot dalībvalstu veiktās pārbaudes saskaņā ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai LESD 287. pantu, vai visas citas pārbaudes, kas ir organizētas saskaņā ar LESD 322. pantu vai pamatojas uz Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ([1]), Komisija var organizēt pārbaudes uz vietas dalībvalstīs, lai jo īpaši pārbaudītu:

a) vai administratīvā prakse atbilst Savienības noteikumiem;

b) vai pastāv vajadzīgie attaisnojoši dokumenti un vai tie atbilst ELGF vai ELFLA finansētām darbībām;

c) ar kādiem noteikumiem veic un pārbauda ELGF vai ELFLA finansētās darbības;

([1]) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 5.11.1996., 2. lpp.).

▼B

d) vai maksājumu aģentūra ievēro 7. panta 2. punktā noteiktos akreditācijas kritērijus un vai dalībvalsts pareizi piemēro 7. panta 5. punkta noteikumus.

Personām, ko Komisija pilnvarojusi veikt pārbaudes uz vietas tās vārdā, vai Komisijas pārstāvjiem, kas darbojas saskaņā ar viņiem piešķirtām pilnvarām, ir pieejami grāmatvedības dokumenti un visi citi dokumenti, tostarp dokumenti un metadati, kas izstrādāti vai saņemti un glabāti elektroniskos datu nesējos un attiecas uz ELGF vai ELFLA finansētiem izdevumiem.

Pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas neietekmē to attiecīgo valstu noteikumu piemērošanu, kuri paredz, ka konkrētas darbības var veikt tikai ar attiecīgas valsts tiesību aktiem īpaši norīkoti pārstāvji. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ([1]) un Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96 īpašos noteikumus, personas, ko Komisijas pilnvarojusi rīkoties tās vārdā, nepiedalās *inter alia* mājas apmeklējumos vai personu oficiālā nopratināšanā, ko veic saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr viņiem ir piekļuve šādi iegūtai informācijai.

2. Par pārbaudi uz vietas Komisija laikus informē attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalsti, kuras teritorijā tā notiks, ņemot vērā administratīvo ietekmi, kas, organizējot pārbaudes, tiek radīts maksājumu aģentūrām. Šādās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts pārstāvji.

Pēc Komisijas pieprasījuma un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu minētās dalībvalsts kompetentās iestādes veic papildu pārbaudes vai izmeklēšanu attiecībā uz darbībām, uz ko attiecas šī regula. Šajās pārbaudēs var piedalīties Komisijas pārstāvji vai personas, ko Komisija pilnvarojusi rīkoties tās vārdā.

Lai uzlabotu pārbaudes, Komisija, vienojusies ar attiecīgajām dalībvalstīm, var lūgt minēto dalībvalstu iestāžu palīdzību konkrētu pārbaužu vai izmeklēšanas veikšanā.

48. pants

Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis dara pieejamu Komisijai visu informāciju, kas ir vajadzīga raitai fondu darbībai, kā arī veic visus piemērotos pasākumus, lai atvieglotu pārbaudes, tostarp pārbaudes uz vietas, ko Komisija uzskata par atbilstīgām saistībā ar Savienības finansējuma pārvaldību.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

▼B

2. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma tai paziņo normatīvos un administratīvos aktus, ko tās ir pieņēmušas, lai īstenotu Savienības tiesību aktus saistībā ar KLP, ja minētie akti rada finanšu sekas ELGF vai ELFLA.

3. Dalībvalstis Komisijai dara pieejamu informāciju par konstatētiem pārkāpumiem un iespējamas krāpšanas gadījumiem, kā arī informāciju par pasākumiem, kas veikti atbilstīgi šīs nodaļas III iedaļai, lai atgūtu šo pārkāpumu un krāpšanas rezultātā nepamatoti izmaksātās summas.

49. pants

Piekļuve dokumentiem

Akreditētas maksājumu aģentūras glabā attaisnojošus dokumentus, kas attiecas uz veiktajiem maksājumiem, un dokumentus par Savienības tiesību aktos noteikto administratīvo un fizisko pārbaužu izpildi un dara šos dokumentus un informāciju pieejamus Komisijai. Šādus attaisnojošus dokumentus var glabāt elektroniska veidā atbilstīgi nosacījumiem, kurus Komisija paredzējusi, pamatojoties uz 50. panta 2. punktu.

Ja minētos dokumentus glabā iestāde, kas rīkojas maksājumu aģentūras vārdā atbilstīgi tās pilnvarojumam un kas ir atbildīga par izdevumu apstiprināšanu, minētā iestāde sūta akreditētai maksājumu aģentūrai ziņojumus par veikto pārbaužu skaitu, to saturu un pasākumiem, kas veikti, ņemot vērā to rezultātus.

50. pants

Komisijas pilnvaras

1. Lai nodrošinātu, ka šajā nodaļā paredzētie noteikumi par pārbaudēm uz vietas un par piekļuvi dokumentiem un informācijai tiek piemēroti pareizi un efektīvi, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, ar kuriem papildina īpašos pienākumus, kas dalībvalstīm jāievēro saskaņā ar šo nodaļu.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) procedūrām, kuras saistītas ar īpašiem pienākumiem, kas dalībvalstīm jāievēro saistībā ar šajā nodaļā paredzētajām pārbaudēm;

b) procedūrām, kuras saistītas ar dalībvalstu pienākumiem sadarbības jomā, īstenojot 47. un 48. pantu;

c) procedūrām un citiem praktiskiem pasākumiem saistībā ar 48. panta 3. punktā minēto ziņošanas pienākumu;

▼B

d) nosacījumiem, saskaņā ar kuriem jāglabā 49. pantā minētie attaisnojošie dokumenti, tostarp par to formātu un glabāšanas termiņu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II iedaļa

Noskaidrošana

51. pants

Grāmatojumu noskaidrošana

Pirms tā gada 31. maija, kurš seko attiecīgajam budžeta gadam, pamatojoties uz informāciju, kas nosūtīta saskaņā ar 102. panta 1. punkta c) apakšpunktu, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros ir lēmums par akreditētās maksājumu aģentūras grāmatojumu noskaidrošanu. Minētie īstenošanas akti aptver iesniegto gada pārskatu pilnīgumu, pareizumu un ticamību, un neskar vēlāk saskaņā ar 52. pantu pieņemto lēmumu saturu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

52. pants

Atbilstīguma noskaidrošana

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot summas, par kurām nav tiesību saņemt Savienības finansējumu, ja tā konstatē, ka izdevumi saskaņā ar 4. panta 1. punktā un 5. pantā noteikto nav veikti atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, un ELFLA gadījumā – nav veikti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1303/2013 85. pantā minētajiem piemērojamajiem Savienības un valsts tiesību aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Komisija novērtē summas, kas izslēdzamas no finansējuma, pamatojoties uz reģistrētās neatbilstības nopietnību. Komisija pienācīgi ņem vērā pārkāpuma būtību un Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu. Tā pamato nepiešķiršanu, nosakot nepamatoti iztērētās summas, un, ja minētās summas nevar noteikt ar samērīgiem centieniem, var piemērot ekstrapolētas vai vienotas likmes korekcijas. Vienotas likmes korekcijas piemēro tikai konkrētā gadījuma būtības dēļ vai tāpēc, ka dalībvalsts nav iesniegusi Komisijai nepieciešamo informāciju, nav iespējams ar samērīgiem centieniem precīzāk noteikt Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu.

▼B

3. Pirms tiek pieņemts lēmums atteikt finansējumu, Komisijas veiktās pārbaudes rezultātus un attiecīgās dalībvalsts atbildes paziņo rakstiski, un pēc tam abas puses cenšas panākt vienošanos par veicamajiem pasākumiem. Minētajā procedūras posmā dalībvalstīm tiek dota iespēja pierādīt, ka faktiskais neatbilstības apjoms ir mazāks par Komisijas novērtējumā norādīto.

Ja puses nevar vienoties, dalībvalsts var lūgt sākt procedūru, kuras mērķis ir četru mēnešu laikā saskaņot pušu pozīcijas. Procedūras iznākums tiek atspoguļots ziņojumā, ko nosūta Komisijai, kura ņem vērā ziņojumā izteiktos ieteikumus, pirms tā pieņem lēmumu par iespējamu finansējuma atteikumu, un sniedz pamatojumu, ja tā izlemj neievērot minētos ieteikumus.

4. Finansējumu nedrīkst atteikt attiecībā uz:

a) šīs regulas 4. panta 1. punktā paredzētajiem izdevumiem, kas veikti vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par tās pārbaužu rezultātiem;

b) izdevumiem, kas attiecas uz daudzgadu pasākumiem, kuri ir 4. panta 1. punkta darbības jomā vai 5. pantā paredzēto programmu daļa, ja pēdējās saistības saņēmējam uzliktas vairāk par 24 mēnešiem pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par tās pārbaužu rezultātiem;

c) izdevumiem, kas attiecas uz 5. pantā paredzētajās programmās noteiktajiem pasākumiem, izņemot šā punkta b) apakšpunktā minētos, un par ko maksājumu aģentūra maksājumu vai attiecīgos gadījumos galīgo maksājumu ir veikusi vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par tās pārbaužu rezultātiem.

5. Šā panta 4. punkts neattiecas uz:

a) pārkāpumiem, kas aplūkoti šīs nodaļas III iedaļā;

b) valsts atbalstu, par ko Komisija ir sākusi LESD 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru, vai pārkāpumiem, par kuriem Komisija saskaņā ar LESD 258. pantu attiecīgajai dalībvalstij ir nosūtījusi oficiālu paziņojuma vēstuli;

c) dalībvalstu pārkāpumiem, nepildot pienākumus, kas noteikti šīs regulas V sadaļas III nodaļā, ar noteikumu, ka Komisija rakstiski paziņo dalībvalstij par tās pārbaužu rezultātiem 12 mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts dalībvalsts ziņojums par attiecīgo izdevumu pārbaužu rezultātiem.

▼B

53. pants

Komisijas pilnvaras

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus, lai īstenotu:

a) šīs regulas 51. pantā paredzēto grāmatojumu noskaidrošanu saistībā ar pasākumiem, kas veicami sakarā ar lēmuma pieņemšanu un tā īstenošanu, tostarp informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un ievērojamajiem termiņiem;

b) šīs regulas 52. pantā paredzēto atbilstīguma noskaidrošanu saistībā ar pasākumiem, kas veicami sakarā ar lēmuma pieņemšanu un tā īstenošanu, tostarp informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un ievērojamajiem termiņiem, kā arī minētajā pantā paredzēto saskaņošanas procedūru, tostarp paredzot noteikumus samierināšanas struktūras izveidei, tās uzdevumus, sastāvu un darba kārtību.

2. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Lai Komisija varētu aizsargāt Savienības finansiālās intereses un lai nodrošinātu, ka efektīvi tiek piemēroti ar atbilstīguma noskaidrošanu saistītie noteikumi, kas paredzēti 52. pantā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz kritērijiem un metodoloģiju korekciju piemērošanai.

III iedaļa

Pārkāpumi

54. pants

Kopīgi noteikumi

1. Dalībvalstis pieprasa atbalsta saņēmējiem veikt pārkāpuma vai nolaidības rezultātā nepamatoti saņemto maksājumu atmaksu 18 mēnešu laikā pēc tam, kad maksājumu aģentūra vai par atgūšanu atbildīgā struktūra ir apstiprinājusi un — attiecīgā gadījumā — saņēmusi kontroles ziņojumu vai līdzīgu dokumentu, kurā norādīts, ka ir noticis pārkāpums. Vienlaikus ar atmaksāšanas pieprasījumu tiek veikta attiecīgo summu uzskaite maksājumu aģentūras debitoru reģistrā.

2. Ja summa nav atgūta četru gadu laikā kopš atgūšanas pieprasījuma vai astoņu gadu laikā, kopš atgūšanas prasība ir iesniegta valsts tiesā, 50 % no neatgūšanas finanšu sekām sedz attiecīgā dalībvalsts un 50 % sedz no Savienības budžeta, neskarot prasību, ka attiecīgajai dalībvalstij ir jāpilda atgūšanas procedūras atbilstīgi 58. pantam.

▼B

Ja, veicot atgūšanas procedūru, pārkāpumu neesamību konstatē ar galīgu administratīvu vai juridisku instrumentu, tad attiecīgā dalībvalsts finansiālo slogu, ko tā uzņēmusies saskaņā ar pirmo daļu, deklarē kā fondu izdevumus.

Tomēr, ja ar attiecīgo dalībvalsti nesaistītu iemeslu dēļ atgūšana nevar tikt veikta šā punkta pirmajā daļā noteiktajos termiņos un ja atgūstamā summa pārsniedz EUR 1 miljonu, Komisija pēc dalībvalsts lūguma var pagarināt termiņus par ne vairāk kā pusi no sākotnējiem termiņiem.

3. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var pieņemt lēmumu neturpināt atgūšanu. Šādu lēmumu var pieņemt vienīgi šādos gadījumos:

a) ja līdzekļu atgūšanas izmaksas, kas jau veiktas un varētu tikt veiktas, pārsniedz atgūstamo līdzekļu summu, kuru nosacījumu uzskata par izpildītu, ja:

   i) no saņēmēja atgūstamā summa saistībā ar individuālu maksājumu atbalsta shēmā vai atbalsta pasākumā, neieskaitot procentus, nepārsniedz EUR 100; vai

   ii) no saņēmēja atgūstamā summa saistībā ar individuālu maksājumu atbalsta shēmā vai atbalsta pasākumā, neieskaitot procentus, ir starp EUR 100 un EUR 150 un attiecīgā dalībvalsts piemēro robežvērtību, kas ir vienāda ar atgūstamo summu vai lielāka par to, saskaņā ar valsts tiesību aktiem par valsts parāda nepiedzīšanu;

b) ja atgūšana izrādās neiespējama debitora vai juridiski par pārkāpumu atbildīgās personas maksātnespējas dēļ, kas ir konstatēta un apstiprināta saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

Ja šā punkta pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem, pirms parāda summai ir piemēroti 2. punktā minētie noteikumi, summu neatgūšanas finansiālās sekas sedz no Savienības budžeta.

4. Komisijai saskaņā ar 102. panta 1. punkta c) apakšpunkta iv) punktu nosūtāmajos gada pārskatos dalībvalstis uzrāda to sedzamās summas saskaņā ar šā panta 2. punktu. Komisija pārbauda, vai tas ir izdarīts, un veic jebkuras nepieciešamās korekcijas 51. pantā paredzētajā īstenošanas aktā.

5. Komisija, ar noteikumu, ka ir ievērotai 52. panta 3. punktā noteiktā procedūra, var pieņemt īstenošanas aktus, izslēdzot no Savienības finansējuma Savienības budžetā paredzētās summas šādos gadījumos:

a) ja dalībvalsts nav ievērojusi 1. punktā minētos termiņus;

▼B

b) ja tā uzskata, ka dalībvalsts pieņemtais lēmums neturpināt atgūšanu saskaņā ar 3. punktu ir nepamatots;

c) ja tā uzskata, ka pārkāpums radies vai līdzekļi nav atgūti attiecīgās dalībvalsts pārvaldes iestādes vai citas oficiālas struktūras pārkāpuma vai nolaidības dēļ.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

55. pants

ELGF īpašie noteikumi

Summas, kas ir atgūtas pēc pārkāpuma vai nolaidības gadījuma, un par tām uzkrātos procentus pārskaita maksājumu aģentūrai, kas tos grāmato kā ELGF asignētos ieņēmumus mēnesī, kad naudu faktiski saņem.

Veicot kredīta grāmatojumu Savienības budžetā atbilstīgi pirmajai daļai, dalībvalsts var paturēt 20 % no attiecīgajām summām kā vienotas likmes atgūšanas izmaksas, izņemot, ja pārkāpumu veikušas vai nolaidību pieļāvušas tās pārvaldes iestādes vai citas oficiālas struktūras.

56. pants

ELFLA īpašie noteikumi

Ja lauku attīstības pasākumos vai programmās konstatē pārkāpumus vai nolaidību, dalībvalstis veic finanšu korekcijas, pilnīgi vai daļēji atceļot attiecīgo Savienības finansējumu. Dalībvalstis ņem vērā konstatēto pārkāpumu būtību un nopietnību un ELFLA finanšu zaudējumu apjomu.

Atcelto Savienības finansējumu no ELFLA un atgūtās summas, kā arī uzkrātos procentus attiecīgajai programmai piešķir no jauna. Tomēr dalībvalstis atceltos vai atgūtos Savienības līdzekļus var atkārtoti izmantot tikai tādu pasākumu finansēšanai, kuri iekļauti tajā pašā lauku attīstības programmā, ar nosacījumu, ka līdzekļus nepārdala pasākumiem, kuriem veiktas finanšu korekcijas. Pēc lauku attīstības programmas slēgšanas dalībvalsts atlīdzina atgūtas summas Savienības budžetam.

57. pants

Komisijas pilnvaras

1. Lai nodrošinātu to noteikumu pareizu un efektīvu piemērošanu, kuri attiecas uz nosacījumiem nepamatoti veiktu maksājumu un par tiem uzkrāto procentu atgūšanai, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz īpašiem pienākumiem, kas dalībvalstīm jāievēro.

▼B

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) procedūrām nepamatoti veiktu maksājumu un procentu atgūšanai, kā izklāstīts šajā iedaļā, un procedūrām Komisijas informēšanai par summām, kas jāatgūst;

b) informācijas sniegšanas un paziņojuma veidlapām, kas dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai saistībā ar šajā iedaļā izklāstītajiem pienākumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V SADAĻA

KONTROLES SISTĒMAS UN SANKCIJAS

I NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

58. pants

Savienības finansiālo interešu aizsardzība

1. Dalībvalstis KLP satvarā pieņem visus normatīvos un administratīvos aktus, kā arī jebkurus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu efektīvu aizsardzību, jo īpaši lai:

a) pārbaudītu fondu finansēto darbību likumību un pareizību;

b) nodrošinātu efektīvu krāpšanas novēršanu, īpaši jomās, kurās pastāvošais risks ir augstāks, darbojoties preventīvi, ņemot vērā izmaksas un ieguvumus, kā arī pasākumu samērīgumu;

c) novērstu, konstatētu un labotu pārkāpumus un krāpšanu;

d) noteiktu sankcijas, kas ir iedarbīgas, atturošas un samērīgas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ar valsts tiesību aktiem un vajadzības gadījumā sāktu tiesvedību šajā sakarā;

▼B

e) atgūtu nepamatoti veiktos maksājumus un procentus par tiem, un vajadzības gadījumā sāktu tiesvedību šajā sakarā.

2. Dalībvalstis izveido efektīvas vadības un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību tiesību aktiem, kas reglamentē Savienības atbalsta shēmas, ar mērķi samazināt finansiālā kaitējuma risku, kas varētu tikt nodarīts Savienībai.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par pieņemtajiem noteikumiem un veiktajiem pasākumiem saskaņā ar 1. un 2. punktu.

Visi citi nosacījumi, kurus dalībvalstis nosaka papildus Savienības noteikumiem ELGF vai ELFLA finansētā atbalsta saņemšanai, ir pārbaudāmi.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus, kas vajadzīgi, lai panāktu šā panta vienādu piemērošanu attiecībā uz:

a) procedūrām, termiņiem un informācijas apmaiņu saistībā ar pienākumiem, kā noteikts 1. un 2. punktā;

b) informāciju un paziņojumu, kas dalībvalstīm jāsniedz Komisijai saistībā ar 3. punktā noteikto pienākumu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

59. pants

Pārbaužu vispārīgie principi

1. Ja vien nav noteikts citādi, dalībvalstu izveidotā sistēma saskaņā ar 58. panta 2. punktu ietver visu atbalsta pieteikumu un maksājuma pieprasījumu sistemātisku administratīvo pārbaudi. Minēto sistēmu papildina pārbaudes uz vietas.

2. Attiecībā uz pārbaudēm uz vietas atbildīgā iestāde sagatavo pārbaudes izlasi, pamatojoties uz visu pieteikumu iesniedzēju kopu, un vajadzības gadījumā daļu izlases veido pēc nejaušības principa, lai iegūtu reprezentatīvu kļūdas koeficientu, bet daļu – pamatojoties uz riska analīzi, kas aptver jomas, kurās kļūdu risks ir visaugstākais.

3. Atbildīgā iestāde sagatavo ziņojumu par katru pārbaudi uz vietas.

4. Vajadzības gadījumā visas pārbaudes uz vietas, kuras Savienības noteikumos paredzētas attiecībā uz lauksaimniecības atbalstu un atbalstu lauku attīstībai, tiek veiktas vienlaicīgi.

▼B

5. Dalībvalstis nodrošina uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu, kas nepieciešams efektīvai risku pārvaldībai, nepieciešamības gadījuma palielinot pārbaužu minimālo daudzumu; dalībvalstis var samazināt minēto minimālo daudzumu, ja vadības un kontroles sistēmas darbojas pienācīgi un kļūdu īpatsvars saglabājas pieņemamā līmenī.

6. Gadījumos, kas Komisijai jānosaka, pamatojoties uz 62. panta 2. punkta h) apakšpunktu, atbalsta pieteikumus un maksājuma pieprasījumus vai jebkādus citus paziņojumus, pieprasījumus vai lūgumus pēc to iesniegšanas var labot un koriģēt, ja kompetentā iestāde konstatē acīmredzamas kļūdas.

7. Atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu noraida, ja atbalsta saņēmējs vai tā pārstāvis kavē veikt pārbaudi uz vietas, izņemot nepārvaramas varas gadījumus vai ārkārtas apstākļus.

60. pants

Apiešanas klauzula

Neskarot īpašo noteikumu piemērošanu, lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteiktās priekšrocības nepiešķir fiziskām vai juridiskām personām, attiecībā uz kurām ir konstatēts, ka tās pretēji šo tiesību aktu mērķiem ir mākslīgi radījušas apstākļus, kas vajadzīgi šādu priekšrocību iegūšanai.

61. pants

Atbalsta shēmu saderība ar pārbaužu mērķiem vīna nozarē

Lai piemērotu atbalsta shēmas vīna ražošanas nozarē, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1308/2013, dalībvalstis nodrošina, ka šīm shēmām piemērotās administratīvās un kontroles procedūras ir saderīgas ar šīs sadaļas II nodaļā minēto integrēto sistēmu šādu elementu ziņā:

a) elektroniska datubāze;

b) identifikācijas sistēmas lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem;

c) administratīvās pārbaudes.

Procedūras nodrošina vienotu darbību vai datu apmaiņu ar integrēto sistēmu.

62. pants

Komisijas pilnvaras saistībā ar pārbaudēm

1. Lai nodrošinātu pārbaužu pareizu un efektīvu piemērošanu un to, ka pārliecināšanās par atbilstības nosacījumu ievērošanu notiek efektīvi, saskaņoti un nediskriminējoši, aizsargājot Savienības finanšu intereses, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, nosakot, ja tas vajadzīgs sistēmas pareizai pārvaldībai, papildu prasības attiecībā uz muitas procedūrām, jo īpaši attiecībā uz tām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 952/2013 ([1]).

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.)

▼B

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot noteikumus, kas nepieciešami, lai panāktu šīs nodaļas vienādu piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz:

a) noteikumiem par administratīvām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, kuras dalībvalstīm jāveic, lai pārbaudītu to pienākumu, saistību un atbilstības kritēriju ievērošanu, kas izriet no Savienības tiesību aktu piemērošanas;

b) noteikumiem par pārbaužu uz vietas minimālo daudzumu un pienākumu palielināt to skaitu vai iespēju samazināt to skaitu, kā izklāstīts 59. panta 5. punktā;

c) noteikumiem un metodēm, kas piemērojamas ziņojumiem par veiktajām pārbaudēm un verifikācijām un to rezultātiem;

d) iestādēm, kuras atbildīgas par atbilstības pārbaužu veikšanu, kā arī par šo pārbaužu saturu, biežumu un tirdzniecības posmu, kurā tās veicamas;

▼C1

e) attiecībā uz kaņepājiem, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. pantā, – noteikumiem par īpašajiem kontroles pasākumiem un metodēm tetrahidrokanabinola līmeņa noteikšanai;

▼B

f) attiecībā uz kokvilnu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 56. pantā, – sistēmu apstiprināto starpnozaru organizāciju pārbaužu veikšanai;

g) attiecībā uz vīnu, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 1308/2013 – noteikumiem par platību mērīšanu, kā arī saistībā ar pārbaudēm un noteikumiem, kas reglamentē īpašas finanšu procedūras pārbaužu uzlabošanai;

h) gadījumiem, kad atbalsta pieteikumus un maksājuma pieprasījumus vai jebkādus citus paziņojumus, pieprasījumus vai lūgumus pēc to iesniegšanas var labot un koriģēt kā minēts 59. panta 6. punktā;

i) testiem un metodēm, ko piemēro, lai noteiktu valsts intervencei un privātai uzglabāšanai domātu produktu atbilstību, kā arī uz konkursa procedūru izmantošanu gan valsts intervences, gan privātās uzglabāšanas gadījumā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

63. pants

Nepamatoti maksājumi un administratīvi sodi

1. Ja konstatē, ka atbalsta saņēmējs neatbilst atbalsta piešķiršanas kritērijiem, saistībām vai citiem pienākumiem, kas attiecas uz palīdzības vai atbalsta piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar lauksaimniecības nozares tiesību aktiem, atbalstu neizmaksā vai atsauc pilnībā vai daļēji, un attiecīgā gadījumā atbilstīgās maksājumtiesības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. pantā, nepiešķir vai atsauc.

2. Turklāt gadījumos, kad tā ir paredzēts lauksaimniecības nozares tiesību aktos, dalībvalstis piemēro arī administratīvus sodus saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti 64. un 77. pantā. Tas neskar VI sadaļas 91. līdz 101. pantā izklāstītos noteikumus.

3. Neskarot 54. panta 3. punktu, summas, tostarp to procenti, un maksājumtiesības, uz kurām attiecas 1. punktā minētā atsaukšana un 2. punktā minētie sodi, tiek atgūtas.

4. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, paredzot nosacījumus 1. punktā minētās daļējas vai pilnīgas atsaukšanas piemērošanai.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus procesuālus un tehniskus noteikumus par:

a) 1. punktā minētās daļējas vai pilnīgas atsaukšanas piemērošanu un aprēķināšanu;

b) nepamatotu maksājumu atgūšanu un sankcijām, kā arī nepamatoti piešķirtām maksājumtiesībām un procentu piemērošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

64. pants

Administratīvo sodu piemērošana

1. Kas attiecas uz 63. panta 2. punktā minētajiem administratīvajiem sodiem, šo pantu piemēro, ja nav ievēroti atbilstības kritēriji, saistības vai citi no lauksaimniecības nozares tiesību aktiem izrietoši pienākumi, izņemot tos, kas ir minēti šīs sadaļas II nodaļas 67. līdz 78. pantā un VI sadaļas 91. līdz 101. pantā, un tos, uz kuriem attiecas 89. panta 3. un 4. punktā paredzētie sodi.

2. Administratīvos sodus nepiemēro:

a) ja neatbilstība ir radusies nepārvaramas varas dēļ;

b) ja neatbilstība ir radusies acīmredzamu kļūdu dēļ, kā minēts 59. panta 6. punktā;

▼B

c) ja neatbilstība ir radusies kompetentās iestādes vai citas iestādes kļūdas dēļ un ja persona, kam uzlikts administratīvais sods, pamatotu iemeslu dēļ kļūdu nevarēja pamanīt;

d) ja attiecīgā persona kompetentajai iestādei var pārliecinoši pierādīt, ka tā nav vainīga 1. punktā minētajā pienākumu neievērošanā, vai ja kompetentā iestāde kā citādi ir pārliecinājusies, ka attiecīgā persona nav vainīga;

e) ja neatbilstība ir maznozīmīga, tostarp ja tā izteikta kā robežvērtība, kas Komisijai ir jānosaka saskaņā ar 7. punkta b) apakšpunktu;

f) citos gadījumos, ja soda piemērošana ir nepiemērota, kas Komisijai ir jānosaka saskaņā ar 6. punkta b) apakšpunktu.

3. Administratīvos sodus var piemērot palīdzības vai atbalsta saņēmējam, citām fiziskām vai juridiskām personām, tostarp šādu saņēmēju vai citu personu grupām vai asociācijām, kurām ir saistoši pienākumi, kas izklāstīti 1. punktā minētajos noteikumos.

4. Administratīvie sodi var izpausties kādā no šādiem veidiem:

a) samazinājums palīdzības vai atbalsta summā, kuru paredzēts izmaksāt saskaņā ar tādu atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu, kurā konstatēta neatbilstība vai saistībā ar turpmākiem pieteikumiem; tomēr attiecībā uz atbalstu lauku attīstībai tas neskar iespēju uz laiku apturēt atbalstu, ja var sagaidīt, ka saņēmējs pieņemamā termiņā neatbilstību var novērst;

b) tādas summas samaksa, kura aprēķināta, pamatojoties uz neatbilstības skarto daudzumu un/ vai laikposmu;

c) apstiprinājuma, atzīšanas vai atļaujas apturēšana uz laiku vai atsaukšana;

d) to tiesību atņemšana, kuras ļauj piedalīties attiecīgajā atbalsta shēmā vai atbalsta pasākumā vai citā pasākumā vai gūt no tā labumu.

5. Administratīvie sodi ir samērīgi un tos nosaka pakāpēs atbilstīgi konstatētās neatbilstības smagumam, apjomam, ilgumam un atkārtošanās biežumam, un tie ir pakļauti šādiem ierobežojumiem:

a) 4. punkta a) apakšpunktā minētā administratīvā soda summa nepārsniedz 200 % no atbalsta pieteikuma vai maksājuma pieprasījuma summas;

b) neatkarīgi no a) apakšpunkta, attiecībā uz lauku attīstību 4. punkta a) apakšpunktā minētā administratīvā soda summa nepārsniedz 100 % no summas, kuru var saņemt;

▼B

c) 4. punkta b) apakšpunktā minētā administratīvā soda summa nepārsniedz summu, kas ir salīdzināma ar šā punkta a) apakšpunktā minēto procentuālo daļu;

d) 4. punkta c) un d) apakšpunktā minēto apturēšanu uz laiku, atsaukšanu vai tiesību atņemšanu var noteikt ilgākais uz trim secīgiem gadiem, un jaunas neatbilstības gadījumā to var atkārtot.

6. Lai ņemtu vērā uzliekamo maksājumu un sankciju preventīvo iedarbību, no vienas puses, un katras lauksaimniecības nozares tiesību aktos ietvertās atbalsta shēmas vai atbalsta pasākuma specifiskās iezīmes, no otras puses, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 115. pantu pieņemt deleģētos aktus:

a) nosakot katrai atbalsta shēmai vai atbalsta pasākumam un attiecīgajai personai, kā minēts 3. punktā, izmantojot 4. punktā doto sarakstu un ievērojot 5. punktā paredzētos ierobežojumus un paredzot konkrēto apmēru -, dalībvalstīs piemērojamo administratīvo sodu, tostarp skaitļos neizsakāmos neatbilstības gadījumos;

b) nosakot gadījumus, kad, kā minēts 2. punkta f) apakšpunktā, administratīvie sodi nav jāpiemēro.

7. Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot sīki izstrādātus procesuālus un tehniskos noteikumus šā panta vienādai piemērošanai, par:

a) administratīvo sodu piemērošana un aprēķināšana;

b) sīki izstrādātiem noteikumiem, kā noteikt, kad neatbilstība ir maznozīmīga, tostarp nosakot skaitlisku robežvērtību, kas izteikta kā summas, kuru var saņemt kā palīdzību vai atbalstu, nominālvērtība vai procentuālā daļa un kas attiecībā uz atbalstu lauku attīstībai nav mazāka par 3 % un attiecībā uz citu palīdzību vai atbalstu nav mazāka par 1 %;

c) noteikumiem, kā noteikt gadījumus, kad sankciju veida dēļ dalībvalstis var paturēt atlīdzinātās sankcijas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

65. pants

Dalībvalstīm veicamo maksājumu apturēšana uz laiku Regulā (ES) Nr. 1308/2013 minētajos konkrētajos gadījumos

1. Ja Regulā (ES) Nr. 1308/2013 prasīts dalībvalstīm konkrētā termiņā iesniegt konkrētu informāciju un ja dalībvalstis šo informāciju nenosūta laikus vai nenosūta nemaz, vai nosūta nepareizu informāciju, Komisija var uz laiku apturēt 18. pantā minētos mēneša maksājumus ar noteikumu, ka Komisija savlaicīgi ir darījusi dalībvalstīm pieejamu visu

▼B

vajadzīgo informāciju, veidlapas un skaidrojumus. Uz laiku apturamo maksājumu summa attiecas uz to tirgus pasākumu izdevumiem, attiecībā uz kuriem saistītā prasītā informācija netika nosūtīta, netika nosūtīta laikus vai nav pareiza.

2. Lai nodrošinātu proporcionalitātes principa ievērošanu 1. punkta piemērošanā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz tirgus pasākumiem, uz kuriem attiecas maksājumu apturēšana uz laiku, un uz 1. punktā minētās maksājumu apturēšanas apmēru un darbības laiku.

3. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem paredz sīki izstrādātus noteikumus par kārtību un citiem praktiskiem pasākumiem, lai nodrošinātu pareizu 1. punktā minēto mēneša maksājumu apturēšanu uz laiku. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

66. pants

Nodrošinājums

1. Ja lauksaimniecības nozares tiesību aktos tā ir paredzēts, dalībvalstis pieprasa iesniegt nodrošinājumu, lai garantētu to, ka naudas summa tiks samaksāta vai atsavināta par labu kompetentajai iestādei, ja nav izpildīts konkrēts lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteikts pienākums.

2. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja konkrētais pienākums nav izpildīts vai ir izpildīts tikai daļēji.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, paredzot noteikumus, ar kuriem nodrošinājuma iesniegšanā tiek garantēta nediskriminējoša attieksme, taisnīgums un samērīguma ievērošana un:

a) nosakot atbildīgo personu, ja kāds pienākums nav izpildīts;

b) nosakot konkrētas situācijas, kurās kompetentā iestāde var atcelt nodrošinājuma prasību;

c) paredzot nosacījumus, ko piemēro iesniedzamajam nodrošinājumam un garantijas sniedzējam, un nodrošinājuma iesniegšanas un atbrīvošanas nosacījumiem;

d) paredzot konkrētus nosacījumus saistībā ar iesniegto nodrošinājumu avansa maksājumu gadījumā;

e) paredzot sekas, kādas rodas, neievērojot pienākumus, par kuriem iesniegts nodrošinājums, kā noteikts 1. punktā, tostarp nodrošinājuma atsavināšanu, samazinājuma likmi, ko piemēro, atbrīvojot nodrošinājumu saistībā ar kompensācijām, licencēm, pieteikumiem, piedāvājumiem vai īpašiem pieteikumiem un ja pienākums, kuru sedz šis nodrošinājums, nav pilnībā vai daļēji izpildīts, ņemot vērā

▼B

pienākuma būtību, daudzumu, par kādu pienākums nav izpildīts, laikposmu, kas pārsniedz termiņu, līdz kuram pienākums būtu bijis jāizpilda, un laiku, līdz kuram ir iesniegts pierādījums par pienākuma izpildi.

4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, paredzot noteikumus par:

a) iesniedzamā nodrošinājuma formu un nodrošinājuma iesniegšanas, tā pieņemšanas un sākotnējā nodrošinājuma aizstāšanas kārtību;

b) nodrošinājuma atbrīvošanas kārtību;

c) dalībvalstu un Komisijas sniedzamajiem paziņojumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II NODAĻA

Integrētā administrācijas un kontroles sistēma

67. pants

Darbības joma un izmantotie termini

1. Katra dalībvalsts izveido un izmanto integrētu pārvaldes un kontroles sistēmu ("integrētā sistēma").

2. Integrētā sistēma ir piemērojama Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām un atbalstam, kas piešķirts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 28. līdz 31. pantu, 33., 34. un 40.a pantu, kā arī attiecīgā gadījumā – Regulas (ES) Nr. 1303/2013 35. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

Tomēr šo nodaļu nepiemēro pasākumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 9. punktā. To nepiemēro arī pasākumiem, kas paredzēti minētās regulas 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā attiecībā uz izveidošanas izdevumiem.

3. Integrētā sistēma vajadzīgajā mērā attiecas arī uz savstarpējās atbilstības kontroli, kā noteikts VI sadaļā.

4. Šajā nodaļā:

a) "lauksaimniecības zemes gabals" ir vienlaidus zemes platība, ko deklarējis viens lauksaimnieks un kuru aizņem ne vairāk kā viena kultūraugu grupa; tomēr, ja saistībā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 tiek prasīta atsevišķa deklarācija platības izmantošanai vienas kultūrauga grupā, - tāds īpašais izmantošanas veids vajadzības gadījumā vēl vairāk ierobežo lauksaimniecības zemes gabalu; dalībvalstis var noteikt papildu kritērijus, lai vēl vairāk norobežotu lauksaimniecības zemes gabalu;

▼B

►C1 b) "platībatkarīgais tiešais maksājums" ir pamatmaksājuma shēma; vienotā platībmaksājuma shēma un pārdalošais maksājums, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. un 2. nodaļā; ◄ maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā; maksājums par apgabaliem ar dabas ierobežojumiem, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 4. nodaļā; maksājums jaunajiem lauksaimniekiem, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 5. nodaļā; brīvprātīgais saistītais atbalsts, kas minēts IV sadaļas 1. nodaļā, ja atbalstu maksā par hektāru; kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu, kas minēts IV sadaļas 2. nodaļā; "mazu lauksaimnieku atbalsta shēma", kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā; īpaši pasākumi lauksaimniecības jomā attālākajiem Savienības reģioniem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 228/2013 ([1]) IV nodaļā, ja atbalstu maksā par hektāru; un īpaši pasākumi lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 229/2013 ([2]) IV nodaļā, ja atbalstu maksā par hektāru.

68. pants

Integrētās sistēmas elementi

1. Integrētajā sistēmā ir šādi elementi:

a) elektroniska datubāze;

b) lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēma;

c) maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma;

d) atbalsta pieteikumi un maksājumu pieprasījumi;

e) integrēta kontroles sistēma;

f) vienota sistēma katra 67. panta 2. punktā minētā atbalsta saņēmēja identitātes reģistrēšanai, kurš iesniedz atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu.

2. Pēc vajadzības integrētajā sistēmā ietver dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000 ([3]) un Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004 ([4]).

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 229/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1405/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41./50. lpp.).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

([4]) Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris), ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).

▼B

3. Neskarot dalībvalstu atbildību par integrētās sistēmas ieviešanu un piemērošanu, Komisija var izmantot specializētu struktūru vai personu palīdzību, lai atvieglotu integrētās sistēmas izveidi, uzraudzību un izmantošanu, jo īpaši lai sniegtu dalībvalstu kompetentajām iestādēm tehniskas konsultācijas, ja tās tādas lūgtu.

4. Dalībvalstis veic visus turpmākos pasākumus, kas vajadzīgi integrētās sistēmas pareizai piemērošanai, un sniedz savstarpēju palīdzību, kura vajadzīga, lai veiktu saskaņā ar šo regulu prasītās pārbaudes.

69. pants

Elektroniskā datubāze

1. Elektroniskajā datubāzē ("datubāze") attiecībā uz katru 67. panta 2. punktā minēto atbalsta saņēmēju reģistrē datus, kas iegūti no atbalsta pieteikumiem un maksājumu pieprasījumiem.

Šī datubāze jo īpaši ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību iepazīties ar datiem, kas attiecas uz tekošajiem kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem un šādiem iepriekšējiem desmit gadiem. Ja lauksaimniekiem sniegtā atbalsta līmeni ietekmē dati, kuri attiecas uz agrākiem kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem, sākot no 2000. gada, minētā datubāze ļauj arī iepazīties ar datiem, kas attiecas uz minētajiem gadiem. Datubāze ļauj arī tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem par vismaz četriem iepriekšējiem kalendārajiem gadiem pēc kārtas un attiecībā uz datiem par "pastāvīgajām ganībām", kā definēts 2. panta c) punktā Komisijas Regulā (EK) Nr. 1120/2009 ([1]) tās oriģinālajā versijā un, sākot no tās piemērošanas datuma, ar datiem par "ilggadīgajiem zālājiem un pastāvīgajām ganībām", kā definēts 4. panta 1. punkta h) punktā Regulā (ES) Nr. 1307/2013, attiecībā uz vismaz pieciem iepriekšējiem kalendārajiem gadiem pēc kārtas.

Atkāpjoties no šā punkta otrās daļas, dalībvalstīm, kuras Savienībai pievienojās 2004. gadā vai vēlāk, datu pieejamība ir jānodrošina tikai no pievienošanās gada.

2. Dalībvalstis var izveidot decentralizētas datubāzes, ar nosacījumu, ka minētās datubāzes, kā arī administratīvās procedūras datu reģistrēšanai un piekļūšanai datiem ir izstrādātas tā, lai tās būtu vienveidīgas visā dalībvalsts teritorijā un ir savstarpēji saderīgas, lai varētu veikt kontrolpārbaudes.

70. pants

Identifikācijas sistēma lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem

1. Lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu izveido, pamatojoties uz kartēm, zemesgrāmatas aktiem vai citiem kartogrāfiskiem materiāliem. Izmanto elektroniskas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas metodes, tostarp ortofotografēšanu no gaisa vai

([1]) Komisijas Regula (EK) Nr. 1120/2009 (2009. gada 29. oktobris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kura paredzēta III sadaļā Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 316, 2.12.2009., 1. lpp.)

▼B

kosmosa ar vienotu standartu, kas garantē tādu precizitātes līmeni, kurš ir vismaz līdzvērtīgs tam, kādu nodrošina kartogrāfija mērogā 1:10 000, un, sākot no 2016. gada – mērogā 1:5 000, ņemot vērā zemes gabalu kontūras un stāvokli. To nosaka saskaņā ar pastāvošiem Savienības standartiem.

Neskarot pirmo daļu, dalībvalstis arī pēc 2016. gada var turpināt izmantot šādas metodes, tostarp ortofotografēšanu no gaisa vai kosmosa ar vienotu standartu, kas garantē tādu precizitātes līmeni, kurš ir vismaz līdzvērtīgs tam, kādu nodrošina kartogrāfija mērogā 1:10 000, ja tās iegūtas, pamatojoties uz ilgtermiņa līgumiem, par kuriem vienošanās panākta pirms 2012. gada novembra.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmā būtu datu slānis atsaucēm par ekoloģiski nozīmīgām platībām. Minētais datu slānis jo īpaši attiecas uz attiecīgajām konkrētajām saistībām un/vai vides sertifikācijas shēmām, kas minētas 43. panta 3. punktā Regulā (ES) Nr. 1307/2013 un kas ir līdzvērtīgas minētās regulas 46. pantā minētajām praksēm, pirms tiek iesniegtas šīs regulas 72. pantā minētās pieteikumu veidlapas attiecībā uz vēlākais 2018. gada maksājumu pieprasījumiem par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. līdz 46. pantā.

71. pants

Maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma

1. Maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma ļauj pārbaudīt tiesības un veikt kontrolpārbaudes ar atbalsta pieteikumiem un lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

2. Šā panta 1. punktā minētā sistēma ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem, kas attiecas uz vismaz četriem iepriekšējiem kalendārajiem gadiem pēc kārtas.

72. pants

Atbalsta pieteikumi un maksājumu pieprasījumi

1. Katru gadu 67. panta 2. punktā minētais atbalsta saņēmējs iesniedz attiecīgi tiešo maksājumu pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo platībatkarīgo un ar dzīvniekiem saistīto lauku attīstības pasākumu, pēc vajadzības norādot:

a) visus saimniecības lauksaimniecībā izmantojamos zemes gabalus, kā arī lauksaimniecībā neizmantoto zemi, par kuru tiek prasīts atbalsts saskaņā ar 67. panta 2. punktu;

b) aktivizēšanai deklarētās maksājumtiesības;

c) citu šajā regulā noteikto informāciju vai informāciju, kas prasīta, lai īstenotu attiecīgos lauksaimniecības nozares vai attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus.

Attiecībā uz platībatkarīgajiem tiešajiem maksājumiem katra dalībvalsts nosaka lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu minimālo lielumu, par kuru var iesniegt pieteikumu. Tomēr minimālais lielums nepārsniedz 0,3 ha.

▼B

2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali līdz 0,1 ha lielā platībā, par kuriem nepiesakās maksājumu saņemšanai, nav jādeklarē, ja šādu zemes gabalu kopējā platība nepārsniedz 1 ha, un/vai var pieņemt lēmumu, ka lauksaimniekam, kurš nepiesakās platībatkarīgo tiešo maksājumu saņemšanai, nav jādeklarē lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali, ja kopējā platība nepārsniedz 1 ha. Jebkurā gadījumā lauksaimnieks savā pieteikumā tomēr norāda, ka tā rīcībā ir lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali, un pēc kompetento iestāžu pieprasījuma norāda to atrašanās vietu.

3. Dalībvalstis, tostarp izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, nodrošina veidlapu sagataves, pamatojoties uz platībām, kas noteiktas iepriekšējā gadā, kā arī grafisko materiālu, kurā norāda minēto platību atrašanās vietu.

Dalībvalsts var nolemt, ka pieteikums atbalsta saņemšanai un maksājuma pieprasījums:

a) ir spēkā, ja saņēmējs apstiprina, ka iepriekšējā gadā iesniegtajā atbalsta pieteikumā un maksājuma pieprasījumā nav izmaiņu;

b) jāietver tikai izmaiņas attiecībā uz iepriekšējā gadā iesniegto atbalsta pieteikumu un maksājuma pieprasījumu.

Tomēr attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā minēto mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu šī iespēja piešķirama visiem attiecīgajiem lauksaimniekiem.

4. Dalībvalsts var nolemt, ka viens pieteikums ietver vairākas vai visas 67. pantā minētās atbalsta shēmas un pasākumus vai citas atbalsta shēmas un pasākumus.

5. Atkāpjoties no Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 ([1]), šajā nodaļā atbalsta pieteikuma, maksājuma pieprasījuma vai jebkādu citu papildu dokumentu, līgumu vai deklarāciju iesniegšanas vai grozīšanas datuma aprēķinu pielāgo integrētās sistēmas speciālajām prasībām. Komisija saskaņā ar 115. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz noteikumiem, ko piemēro laikposmiem, datumiem un termiņiem, ja pieteikumu iesniegšanas vai grozīšanas termiņš beidzas dienā, kas ir valsts svētku diena, sestdiena vai svētdiena.

73. pants

Atbalsta saņēmēju identifikācijas sistēma

Vienotā sistēma katra atbalsta saņēmēja identitātes reģistrēšanai, kas minēta 67. panta 2. punktā, garantē to, ka ir iespējams noteikt visus atbalsta pieteikumus un maksājuma pieprasījumus, kurus iesniedzis viens un tas pats atbalsta saņēmējs.

([1]) Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971. 1. lpp.).

▼B

74. pants

Atbilstības nosacījumu pārbaude un samazinājumi

1. Saskaņā ar 59. pantu dalībvalstis, izmantojot maksājumu aģentūras vai struktūras, ko tās pilnvarojušas rīkoties to vārdā, veic atbalsta pieteikumu administratīvās pārbaudes, lai pārliecinātos par atbilstības nosacījumu ievērošanu atbalsta saņemšanai. Šīs pārbaudes papildina ar pārbaudēm uz vietas.

2. Lai veiktu pārbaudes uz vietas, dalībvalstis sagatavo lauku saimniecību un/vai atbalsta saņēmēju atlases veidošanas plānu.

3. Dalībvalstis lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu pārbaudēm uz vietas var izmantot attālās izpētes un globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) paņēmienus.

4. Ja konstatē atbilstības nosacījumu neievērošanu, piemēro 63. pantu.

75. pants

Maksājums atbalsta saņēmējiem

1. Maksājumus saskaņā ar 67. panta 2. punktā minētajām atbalsta shēmām un pasākumiem veic laikā no 1. decembra līdz nākamā kalendārā gada 30. jūnijam.

Maksājumus minētajā laikposmā veic ne vairāk kā divās daļās.

Neskarot pirmo un otro daļu, dalībvalstis līdz 1. decembrim, bet ne agrāk kā 16. oktobrī, var veikt avansa maksājumus līdz 50 % apmērā tiešajiem maksājumiem un līdz 75 % apmērā lauku attīstības atbalstam, kas minēts 67. panta 2. punktā.

Saistībā ar atbalstu, ko piešķir lauku attīstībai, kā minēts 67. panta 2. punktā, šo punktu piemēro attiecībā uz atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem, iesniegtiem sākot no 2018. maksājumu pieprasījumu gada, izņemot attiecībā uz avansa maksājumiem līdz 75 % apmērā, kas paredzēti šā punkta trešajā daļā.

2. Šā panta 1. punktā minētos maksājumus neveic, pirms nav pabeigta atbilstības nosacījumu pārbaude, kura jāveic dalībvalstīm saskaņā ar 74. pantu.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, avansus saistībā ar lauku attīstības atbalstu, kas minēts 67. panta 2. punktā, var izmaksāt pēc tam, kad saskaņā ar 59. panta 1. punktu veiktās administratīvās pārbaudes ir pabeigtas.

▼B

3. Ārkārtas situācijā Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas ir vajadzīgi un pamatoti, lai atrisinātu konkrētas problēmas, kuras ir saistītas ar šā panta piemērošanu. Šādos īstenošanas aktos var izdarīt atkāpes no 1. un 2. punkta, bet tikai tādā apjomā un tādā laikposmā, kādā tas noteikti vajadzīgs.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

76. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu šajā nodaļā minētās integrētās sistēmas ieviešanu efektīvā, saskaņotā un nediskriminējošā veidā, kas nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu par:

a) konkrētām definīcijām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu integrētās sistēmas saskaņotu ieviešanu, un kas papildina tās definīcijas, kas dotas Regulā (ES) Nr. 1307/2013 un Regulā (ES) Nr. 1305/2013;

b) saistībā ar 67. līdz 75. pantu – noteikumiem par papildu pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šajā regulā vai lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteiktajām kontroles prasībām, un kas dalībvalstīm jāveic attiecībā uz ražotājiem, dienestiem, struktūrām, organizācijām vai citiem tirgus dalībniekiem, piemēram, kautuvēm vai asociācijām, kas iesaistītas atbalsta piešķiršanas procedūrā, ja šajā regulā nav paredzēti atbilstīgi administratīvie sodi; šādi pasākumi, cik vien iespējams, *mutatis mutandis* atbilst noteikumiem par sankcijām, kā izklāstīts 77. panta 1. līdz 5. punktā.

2. Lai nodrošinātu 72. pantā minēto atbalsta pieteikumu rezultātā radušos līdzekļu pareizu sadali tiesīgajiem atbalsta saņēmējiem un ļautu pārbaudīt, vai tie ir izpildījuši ar atbalstu saistītos pienākumus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz:

a) pamatiezīmēm, tehniskajiem noteikumiem, tostarp – attiecībā uz atsauces zemesgabalu atjaunināšanu – attiecīgām pielaides robežām, ņemot vērā zemes gabala kontūras un stāvokli, un noteikumiem par to, lai iekļautu zemes gabalam blakus esošās ainavas iezīmes, un kvalitātes prasībām, ko piemēro 70. pantā noteiktajai lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmai un 73. pantā noteiktajai atbalsta saņēmēju identifikācijai;

b) šīs regulas 71. pantā noteiktās maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēmas pamatiezīmēm, tehniskajiem noteikumiem un kvalitātes prasībām;

c) noteikumiem, lai paredzētu definīciju, uz kuras pamata aprēķina atbalstu, tostarp noteikumiem par to, kā rīkoties dažos gadījumos, kad atbalsttiesībām platībām piemīt ainavas iezīmes vai tajās ir koki; ar šādiem noteikumiem dalībvalstīm attiecībā uz ilggadīgo zālaugu

▼B

platībām atļauj uzskatīt, ka izkaisītas ainavas iezīmes un koki, kuru kopējā platība nepārsniedz konkrētu procentuālo daļu no atsauces zemes gabala, automātiski ir daļa no atbalsttiesīgās platības, neparedzot prasību tās minētajā nolūkā iezīmēt kartē.

77. pants

Administratīvo sodu piemērošana

1. Kas attiecas uz 63. panta 2. punktā minētajiem administratīvajiem sodiem, šo pantu piemēro, ja nav ievēroti atbilstības kritēriji, saistības vai citi pienākumi, kas izriet no 67. panta 2. punktā minētā atbalsta noteikumu piemērošanas.

2. Administratīvu sodu nepiemēro:

a) ja neatbilstība ir radusies nepārvaramas varas dēļ;

b) ja neatbilstība ir radusies acīmredzamu kļūdu dēļ, kā minēts 59. panta 6. punktā;

c) ja neatbilstība ir radusies kompetentās iestādes vai citas iestādes kļūdas dēļ un ja persona, kam uzlikts administratīvais sods, pamatotu iemeslu dēļ kļūdu nevarēja pamanīt;

d) ja attiecīgā persona kompetentajai iestādei var pārliecinoši pierādīt, ka tā nav vainīga 1. punktā minētajā pienākumu neievērošanā, vai ja kompetentā iestāde kā citādi ir pārliecinājusies, ka attiecīgā persona nav vainīga;

e) ja neatbilstība ir maznozīmīga, tostarp izteikta kā robežvērtība, kas Komisijai jānosaka saskaņā ar 7. punkta b) apakšpunktu;

f) citos gadījumos, ja sankcijas piemērošana nav atbilstīga, kas Komisijai ir jānosaka saskaņā ar 7. punkta b) apakšpunktu.

3. Administratīvus sodus var piemērot palīdzības vai atbalsta saņēmējam, tostarp viņu grupām vai asociācijām, kurām ir saistoši pienākumi, kas izklāstīti 1. punktā minētajos noteikumos.

4. Administratīvie sodi var izpausties šādos veidos:

a) palīdzības vai atbalsta summas samazinājums, kuru izmaksā vai kura jāizmaksā saskaņā ar atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem, ko ietekmējusi neievērošana, un/vai saskaņā ar atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem par iepriekšējiem vai turpmākiem gadiem;

b) tādas summas samaksa, kura aprēķināta, pamatojoties uz neatbilstības skarto daudzumu un/vai laikposmu;

c) to tiesību atņemšana, kas ļauj piedalīties attiecīgajā atbalsta shēmā vai atbalsta pasākumā.

5. Administratīvie sodi ir samērīgi un tos nosaka pakāpēs atbilstīgi konstatētās neatbilstības smagumam, apjomam, ilgumam un atkārtošanās biežumam, un tie ir pakļauti šādiem ierobežojumiem:

a) 4. punkta a) apakšpunktā minētā administratīvā soda summa attiecīgajā gadā nepārsniedz 100 % no atbalsta pieteikumos vai maksājuma pieprasījumos uzrādītajām summām;

▼B

b) 4. punkta b) apakšpunktā minētā administratīvā soda summa nepārsniedz 100 % no to atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu summas, uz kuriem sods attiecas;

c) 4. punkta c) apakšpunktā minēto tiesību atņemšanu var noteikt ilgākais uz trim secīgiem gadiem, un jaunas neievērošanas gadījumā to var piemērot vēlreiz.

6. Neatkarīgi no šā panta 4. un 5. punkta attiecībā uz maksājumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā, administratīvie sodi izpaužas kā to maksājumu summas samazinājums, kurus veic vai kuri tiks veikti saskaņā ar minēto regulu.

Šajā punktā minētie administratīvie sodi ir samērīgi un tiek iedalīti pēc attiecīgās neatbilstības nopietnības, apjoma, ilguma un atkārtošanās.

Šādu administratīvo sodu summa konkrētā gadā nepārsniedz 0 % pirmajiem diviem gadiem, kad piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļu (2015. un 2016. gadā iesniegtie pieteikumi), 20 % trešajā piemērošanas gadā (2017. gadā iesniegtie pieteikumi) un 25 % sākot no ceturtā piemērošanas gada (2018. gadā iesniegtie pieteikumi) no tās maksājuma summas, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā un ko attiecīgajam lauksaimniekam būtu tiesības saņemt, ja lauksaimnieks būtu izpildījis ar šo maksājumu saistītos nosacījumus.

7. Lai ņemtu vērā uzliekamo sankciju atturošo iedarbību, no vienas puses, un katras 67. panta 2. punktā minētās atbalsta shēmas vai atbalsta pasākuma specifiskās iezīmes, no otras puses, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 115. pantu pieņemt deleģētos aktus:

a) nosakot katrai palīdzības shēmai vai atbalsta pasākumam un attiecīgajai personai, kā minēts 3. punktā, izmantojot 4. punktā doto sarakstu un ievērojot 5. un 6. punktā paredzētos ierobežojumus - administratīvo sodu un paredzot tā konkrēto apmēru, ko jāpiemēro dalībvalstij, tostarp skaitļos neizsakāmos neievērošanas gadījumos;

b) nosakot gadījumus, kad, kā minēts 2. punkta f) apakšpunktā, administratīvie sodi nav jāpiemēro.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot sīki izstrādātus procesuālus un tehniskus noteikumus šā panta vienādai piemērošanai:

a) noteikumus par administratīvo sodu piemērošanu un aprēķināšanu;

b) sīki izstrādāti noteikumi, kā noteikt, kad neievērošana ir maznozīmīga, tostarp nosakot kvantitatīvu robežvērtību, kas izteikta kā atbilstīgās palīdzības vai atbalsta summas nominālvērtība vai tās procentuāla daļa, kura nav mazāka par 0,5 %.

▼B

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

78. pants

Īstenošanas pilnvaras

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka:

a) 69. pantā noteiktās elektroniskās datubāzes pamatiezīmes, tehniskos noteikumus un kvalitātes prasības;

b) noteikumus par atbalsta pieteikumiem un maksājuma pieprasījumiem un pieteikumiem attiecībā uz tiesībām saņemt maksājumu, tostarp paredzot pieteikumu iesniegšanas galīgo termiņu, prasības attiecībā uz pieteikumos iekļaujamo minimālo informāciju, noteikumus par atbalsta pieteikumu grozījumiem vai atsaukšanu, atbrīvojumu no prasības iesniegt atbalsta pieteikumus un noteikumus, kas ļauj dalībvalstīm piemērot vienkāršotas procedūras vai koriģēt acīmredzamas kļūdas;

c) noteikumus par pārbaužu veikšanu, lai pārliecinātos par pienākumu izpildi un pārbaudītu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu, tostarp noteikumus par pielaidēm mērījumos, kas veikti pārbaudēs uz vietas;

d) šīs nodaļas noteikumu vienotai īstenošanai vajadzīgās tehniskās specifikācijas;

e) noteikumus par saimniecību nodošanas situācijām, kad kopā ar saimniecību tiek nodoti arī pienākumi saistībā ar tiesībām saņemt attiecīgo atbalstu, kas vēl ir jāizpilda;

f) noteikumus par 75. pantā minēto avansa maksājumu veikšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA

Darījumu rūpīga pārbaude

79. pants

Darbības joma un definīcijas

1. Šajā nodaļā nosaka īpašus noteikumus par tādu uzņēmumu, kuri saņem vai veic maksājumus tiešā vai netiešā saistībā ar ELGF finansēšanas sistēmu, vai to pārstāvju ("uzņēmumu") komercdokumentu rūpīgu pārbaudi, lai pārliecinātos par ELGF finansēšanas sistēmā esošo darījumu faktisko īstenošanu un izpildes pareizību.

▼B

2. Šī nodaļa neattiecas uz pasākumiem, kurus aptver šīs sadaļas II nodaļā minētā integrētā sistēma. Lai reaģētu uz izmaiņām lauksaimniecības nozares tiesību aktos un nodrošinātu ar šo nodaļu izveidotās *ex post* pārbaužu sistēmas efektivitāti, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, izveidojot tādu pasākumu sarakstu, kuri to struktūras un kontroles prasību dēļ nav piemēroti papildu *ex post* pārbaudēm, ko veic, rūpīgi pārbaudot komercdokumentus, un tāpēc saistībā ar šo nodaļu tiem nav jāpiemēro minētā pārbaude.

3. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "komercdokuments" ir visi grāmatvedības dokumenti, reģistri, kvītis un pamatojuma dokumenti, pārskati, ražošanas un kvalitātes dokumentācija, kā arī sarakste, kas attiecas uz uzņēmuma komercdarbību, un komercdati jebkādā formā, tostarp elektroniski saglabāti dati, ciktāl šie dokumenti vai dati tieši vai netieši attiecas uz 1. punktā minētajiem darījumiem;

b) "trešā persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura ir tieši vai netieši saistīta ar ELGF finansēšanas sistēmas satvarā veiktajiem darījumiem.

80. pants

Dalībvalstu veiktās rūpīgās pārbaudes

1. Dalībvalstis sistemātiski veic uzņēmumu komercdokumentu rūpīgu pārbaudi, ņemot vērā rūpīgi pārbaudāmo darījumu raksturu. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumu izvēle rūpīgo pārbaužu veikšanai nodrošina vislielāko iespējamo pārliecību par pārkāpumu novēršanas un konstatēšanas pasākumu efektivitāti. Tostarp izvēlē ņem vērā uzņēmumu finansiālo nozīmīgumu šajā sistēmā un citus riska faktorus.

2. Vajadzības gadījumā 1. punktā paredzēto rūpīgo pārbaudi attiecina arī uz fiziskām un juridiskām personām, ar kurām uzņēmumi ir saistīti, un citām fiziskām vai juridiskām personām gadījumos, kad tas ir būtiski 81. pantā noteikto mērķu sasniegšanai.

3. Saskaņā ar šo nodaļu veiktās rūpīgās pārbaudes neskar atbilstīgi šīs regulas 47. un 48. pantam veiktās pārbaudes.

81. pants

Rūpīgās pārbaudes mērķi

1. Veicot rūpīgo pārbaudi, primāro datu pareizību atbilstīgi radītajai riska pakāpei pārbauda ar vairākām kontrolpārbaudēm, vajadzības gadījumā pārbaudot arī trešo personu komercdokumentus, ietverot:

a) salīdzinājumus ar piegādātāju, klientu, pārvadātāju un citu trešo personu komercdokumentiem;

▼B

b) vajadzības gadījumā – krājumu daudzuma un veida fiziskās pārbaudes;

c) salīdzināšanu ar to finanšu plūsmu uzskaiti, kuru rezultātā tiek noslēgti darījumi, kas veikti ELGF finansēšanas sistēmā, vai kuras izriet no šādiem darījumiem; un

d) grāmatvedības vai finanšu apgrozījuma uzskaites kontroles, kas rūpīgas pārbaudes izdarīšanas brīdī liecina, ka dokumenti, kas atrodas maksājumu aģentūras rīcībā un pamato atbalsta maksājumu saņēmējam, ir pareizi.

2. Jo īpaši gadījumos, kad uzņēmumiem jāveic īpaša krājumu uzskaite saskaņā ar Savienības vai attiecīgās valsts noteikumiem, šādas uzskaites rūpīga pārbaude attiecīgos gadījumos ietver salīdzināšanu ar komercdokumentiem un vajadzības gadījumā – ar faktisko krājumu daudzumu.

3. Pārbaudāmo darījumu atlasē pilnībā ņem vērā radītā riska pakāpi.

82. pants

Piekļuve komercdokumentiem

1. Uzņēmumu atbildīgās personas vai trešā persona nodrošina visu komercdokumentu un papildinformācijas sniegšanu par rūpīgu pārbaudi atbildīgajiem ierēdņiem vai personām, kas pilnvarotas to veikt to vārdā. Elektroniski saglabātos datus nodrošina, izmantojot atbilstīgu datu saglabāšanas līdzekli.

2. Ierēdņi, kuri ir atbildīgi par rūpīgo pārbaudi, vai personas, kas pilnvarotas to veikt to vārdā, var pieprasīt, lai tiem iesniegtu 1. punktā minēto dokumentu izrakstus vai kopijas.

3. Gadījumos, kad saskaņā ar šo nodaļu veiktās rūpīgās pārbaudes laikā uzņēmuma saglabātie komercdokumenti tiek atzīti par rūpīgas pārbaudes mērķiem neatbilstīgiem, uzņēmumam tiek noteikts turpmāk veikt uzskaiti atbilstīgi tās dalībvalsts prasībām, kas ir atbildīga par rūpīgu pārbaudi, neskarot citās ar attiecīgo nozari saistītās regulās noteiktos pienākumus.

Dalībvalstis nosaka termiņu, kādā šāda uzskaite ir jāievieš.

Gadījumos, kad visi saskaņā ar šo nodaļu rūpīgi pārbaudāmie komercdokumenti vai to daļa atrodas uzņēmumā, kas ietilpst tajā pašā uzņēmumu grupā, līgumsabiedrībā vai uzņēmumu apvienībā, kuras vadībai ir vienots pamats ar rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu, neatkarīgi no tā, vai tie atrodas Savienības teritorijā vai ārpus tās, uzņēmums nodrošina šo komercdokumentu pieejamību par rūpīgo pārbaudi atbildīgajiem ierēdņiem to dalībvalstu noteiktajā vietā un laikā, kas ir atbildīgas par rūpīgas pārbaudes veikšanu.

▼B

4. Dalībvalstis nodrošina, lai ierēdņi, kas atbild par rūpīgām pārbaudēm, būtu tiesīgi izņemt komercdokumentus vai panākt to izņemšanu. Šīs tiesības ir izmantojamas, ievērojot attiecīgos valsts noteikumus, un tās neskar procesuālo noteikumu piemērošanu kriminālietās attiecībā uz dokumentu izņemšanu.

83. pants

Savstarpēja palīdzība

1. Dalībvalstis viena otrai sniedz šajā nodaļā paredzētās rūpīgās pārbaudes veikšanai nepieciešamo palīdzību šādos gadījumos:

a) kad uzņēmums vai trešā persona ir reģistrēta citā dalībvalstī nekā tā, kurā attiecīgās summas maksājums ir veikts vai saņemts vai kurā tam vajadzētu būt veiktam vai saņemtam;

b) kad uzņēmums vai trešā persona ir reģistrēta citā dalībvalstī nekā tā, kurā atrodas rūpīgai pārbaudei vajadzīgie dokumenti un informācija.

Komisija var koordinēt kopīgus pasākumus, kas ietver savstarpējo palīdzību starp divām vai vairākām dalībvalstīm.

2. Pirmo trīs mēnešu laikā pēc tam, kad beidzies maksājuma ELGF finanšu gads, dalībvalstis nosūta Komisijai to trešā valstī reģistrēto uzņēmumu sarakstu, kuriem attiecīgās summas maksājums ir veikts vai saņemts vai tam vajadzētu būt veiktam vai saņemtam minētajā dalībvalstī.

3. Ja uzņēmuma rūpīgai pārbaudei saskaņā ar 80. pantu un jo īpaši kontrolpārbaudēm saskaņā ar 81. pantu nepieciešama papildinformācija no citas dalībvalsts, var iesniegt īpašus rūpīgas pārbaudes pieprasījumus, kuros norāda pieprasījuma iemeslus. Pārskatu par šādiem īpašiem pieprasījumiem nosūta Komisijai reizi ceturksnī mēneša laikā pēc katra ceturkšņa beigām. Komisija var pieprasīt nodrošināt atsevišķu pieprasījumu kopijas.

Pieprasījumu par rūpīgu pārbaudi izpilda ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tā saņemšanas; rūpīgās pārbaudes rezultātus nekavējoties paziņo dalībvalstij, kas iesniegusi pieprasījumu, un Komisijai. Paziņojumu Komisijai nosūta reizi ceturksnī mēneša laikā pēc katra ceturkšņa beigām.

84. pants

Programmas

1. Dalībvalstis izstrādā programmas rūpīgajām pārbaudēm, kas saskaņā ar 80. pantu jāveic nākamajā rūpīgo pārbaužu laikposmā.

2. Līdz katra gada 15. aprīlim dalībvalstis nosūta Komisijai savu 1. punktā minēto programmu, precizējot:

a) rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu skaitu un to nozaru dalījumu, pamatojoties uz summām, kuras uz tiem attiecas;

▼B

b) programmas izstrādei pieņemtos kritērijus.

3. Ja astoņu nedēļu laikā Komisija nav darījusi zināmas savas piezīmes, tad dalībvalstis īsteno to izstrādātās un Komisijai nosūtītās programmas.

4. Šā panta 3. punktu *mutatis mutandis* piemēro dalībvalstu izdarītajiem programmu grozījumiem.

5. Komisija var jebkurā posmā pieprasīt konkrētas uzņēmumu kategorijas iekļaušanu kādas dalībvalsts programmā.

6. Uzņēmumus, kuru saņemto vai veikto maksājumu summa ir mazāka par EUR 40 000, saskaņā ar šo nodaļu rūpīgi pārbauda tikai īpašu iemeslu dēļ, kurus norāda dalībvalstis savā gada programmā, kas minēta 1. punktā, vai Komisija jebkurā ierosinātā minētās programmas grozījumā. Lai ņemtu vērā pārmaiņas ekonomikā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, grozot robežvērtību, kas noteikta EUR 40 000 apmērā.

85. pants

Īpašie dienesti

1. Katrā dalībvalstī īpašs dienests ir atbildīgs par šīs nodaļas piemērošanas uzraudzību. Šis dienests īpaši atbild par:

a) to, ka šajā īpašajā dienestā tieši nodarbinātie ierēdņi veic šajā nodaļā paredzētās rūpīgās pārbaudes, vai

b) citu dienestu ierēdņu veikto rūpīgo pārbaužu koordinēšanu un vispārējo pārraudzību.

Dalībvalstis turklāt var noteikt, ka rūpīgās pārbaudes, kas jāveic saskaņā ar šo nodaļu, sadala starp īpašo dienestu un citiem valsts dienestiem, ar noteikumu, ka par to koordinēšanu ir atbildīgs īpašais dienests.

2. Par šīs nodaļas piemērošanu atbildīgo dienestu vai dienestus organizē tā, lai tie būtu neatkarīgi no dienestiem vai dienestu nodaļām, kas atbild par maksājumiem un pirms tiem veiktajām rūpīgajām pārbaudēm.

3. Lai nodrošinātu šīs nodaļas pareizu piemērošanu, 1. punktā minētais īpašais dienests veic visus vajadzīgos pasākumus, un attiecīgā dalībvalsts tam uztic visas šajā nodaļā minēto uzdevumu veikšanai nepieciešamās pilnvaras.

4. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus to fizisku vai juridisku personu sodīšanai, kuras nepilda pienākumus, kas izriet no šīs nodaļas.

▼B

86. pants

Ziņojumi

1. Līdz 1. janvārim pēc rūpīgo pārbaužu laikposma dalībvalstis nosūta Komisijai sīku ziņojumu par šīs nodaļas piemērošanu.

2. Dalībvalstis un Komisija veic regulāru viedokļu apmaiņu par šīs nodaļas piemērošanu.

87. pants

Komisijas piekļuve informācijai un tās veiktās rūpīgās pārbaudes

1. Saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem Komisijas ierēdņiem ir pieejami visi dokumenti, kas sagatavoti, lai veiktu saskaņā ar šo nodaļu paredzētās rūpīgās pārbaudes, vai kas sagatavoti minēto pārbaužu iznākumā, kā arī visi dati, tostarp datu apstrādes sistēmās glabātie dati. Minētos datus nodrošina pēc pieprasījuma, izmantojot atbilstīgu datu saglabāšanas līdzekli.

2. Šīs regulas 80. pantā minētās rūpīgās pārbaudes veic dalībvalstu ierēdņi. Komisijas ierēdņi drīkst piedalīties šajās rūpīgajās pārbaudēs. Tie paši nedrīkst īstenot attiecīgās valsts ierēdņiem piešķirtās rūpīgās pārbaudes pilnvaras. Tomēr tiem ir piekļuve dalībvalstu ierēdņiem pieejamām telpām un dokumentiem.

3. Saskaņā ar 83. pantu veiktās rūpīgās pārbaudes gadījumā pieprasījumu iesniedzošie dalībvalsts ierēdņi drīkst ar pieprasījumu saņemošās dalībvalsts piekrišanu būt klāt pieprasījumu saņemošajā dalībvalstī veiktās rūpīgās pārbaudes laikā un piekļūt tām telpām un tiem dokumentiem, kam piekļūst šīs dalībvalsts ierēdņi.

Pieprasījumu iesniedzošās dalībvalsts ierēdņiem, kuri ir klāt pieprasījumu saņemošajā dalībvalstī veikto rūpīgo pārbaužu laikā, ir jāspēj jebkurā laikā sniegt pierādījumu par savu oficiālo statusu. Rūpīgās pārbaudes vienmēr veic pieprasījumu saņemošās dalībvalsts ierēdņi.

4. Neskarot Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 un (Euratom, EK) Nr. 2185/96 noteikumus, gadījumos, kad attiecīgās valsts krimināl-procesa noteikumi paredz atsevišķu darbību veikšanu tikai valsts tiesību aktos īpaši noteiktiem ierēdņiem, šajās darbībās nepiedalās ne Komisijas ierēdņi, ne 3. punktā minētie dalībvalstu ierēdņi. Jebkurā gadījumā tie jo īpaši nepiedalās personu mājas apmeklējumos vai oficiālā personu nopratināšanā attiecīgās dalībvalsts krimināltiesību kontekstā. Tomēr tiem ir pieejama šādi iegūtā informācija.

▼B

88. pants

Komisijas pilnvaras

Komisija vajadzības gadījumā pieņem īstenošanas aktus, paredzot noteikumus šīs nodaļas vienādai piemērošanai, un jo īpaši attiecībā uz:

a) šīs regulas 80. pantā minētās rūpīgās pārbaudes veikšanu uzņēmumu atlases, rūpīgās pārbaudes apjoma un laika plānojuma ziņā;

b) komercdokumentu saglabāšanu, kā arī uzglabājamo dokumentu vai reģistrējamo datu veidiem;

c) šīs regulas 83. panta 1. punktā minēto kopīgo pasākumu veikšanu un koordinēšanu;

d) sīkākām norādēm un īpašām prasībām, kas attiecas uz pieprasījumu saturu, veidu un iesniegšanas paņēmienu, paziņojuma saturu un veidu, saistībā ar šo nodaļu pieprasītās informācijas iesniegšanu un apmaiņu;

e) publicēšanas nosacījumiem un paņēmieniem vai īpašiem noteikumiem un nosacījumiem, lai Komisija dalībvalstu kompetentajām iestādēm izplatītu vai darītu pieejamu informāciju, kas nepieciešama saistībā ar šo regulu;

f) šīs regulas 85. pantā minētā īpašā dienesta pienākumiem;

g) šīs regulas 86. pantā minēto ziņojumu saturu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV NODAĻA

Citi noteikumi par pārbaudēm un sankcijām

89. pants

Citas pārbaudes un sankcijas saistībā ar tirdzniecības noteikumiem

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka Regulas (ES) Nr. 1308/2013 119. panta 1. punktā minētie produkti, kuri nav marķēti saskaņā ar minētās regulas noteikumiem, nenonāk tirgū vai tiek no tā izņemti.

2. Neskarot īpašu noteikumu piemērošanu, kurus Komisija var pieņemt, Savienībā importējamiem Regulas (ES) Nr. 1308/2013 189. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā norādītajiem produktiem veic pārbaudes, lai noteiktu, vai ir ievēroti minētā panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.

3. Dalībvalstis veic pārbaudes, pamatojoties uz riska analīzi, lai pārbaudītu, vai Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikumā minētie produkti atbilst Regulas (ES) Nr. 1308/2013 II daļas II sadaļas I nodaļas I iedaļā minētajiem noteikumiem, un vajadzības gadījumā piemēro administratīvos sodus.

▼B

4. Neskarot tiesību aktus par vīna nozari, kuri pieņemti balstoties uz 64. pantu, ja ir pārkāpti Savienības noteikumi vīna nozarē, dalībvalstis piemēro samērīgus, iedarbīgus un preventīvus administratīvos sodus. Šādus sodus nepiemēro gadījumos, kas izklāstīti 64. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunktā, un ja neievērošana ir maznozīmīga.

5. Lai aizsargātu Savienības līdzekļus un Savienības vīna identitāti, izcelsmi un kvalitāti, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz:

a) analītiskas datubāzes izveidi par izotopu datiem, kas palīdzēs atklāt krāpšanu, pamatojoties uz dalībvalstu ievāktiem paraugiem;

b) noteikumiem par kontroles struktūrām un to savstarpējo palīdzību;

c) noteikumiem par dalībvalstu konstatējumu kopīgu izmantošanu.

6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot visus pasākumus, kas nepieciešami attiecībā uz:

a) procedūrām, kuras saistītas ar dalībvalstu datubāzēm un analītiskajām datubāzēm par izotopu datiem, kas palīdzēs atklāt krāpšanu;

b) procedūrām, kuras saistītas ar kontroles iestāžu un struktūru savstarpējo sadarbību un palīdzību;

c) saistībā ar 3. punktā minētajiem pienākumiem – noteikumiem par to, kā veikt pārbaudes par atbilstību tirdzniecības standartiem, noteikumiem par iestādēm, kuras atbildīgas par atbilstības pārbaužu veikšanu, kā arī par šo pārbaužu saturu, biežumu un tirdzniecības posmu, kurā tās veicamas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

90. pants

Pārbaudes saistībā ar cilmes vietas nosaukumiem, ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un aizsargātiem tradicionāliem apzīmējumiem

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārtrauktu aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un aizsargātu tradicionālo apzīmējumu nelikumīgu izmantošanu, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1308/2013.

▼B

2. Dalībvalsts ieceļ kompetento iestādi, kas ir atbildīga par pārbaužu veikšanu saistībā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 2. daļas II sadaļas I nodaļas II iedaļā noteiktajiem pienākumiem saskaņā ar kritērijiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 ([1]) 4. pantā, un nodrošina, ka visiem tirgus dalībniekiem, kuri šos pienākumus pilda, ir tiesības uz pārbaužu sistēmu.

3. Šā panta 2. punktā minētā kompetentā iestāde vai arī viena vai vairākas kontroles struktūras Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. panta otrās daļas 5. apakšpunkta nozīmē, kas darbojas kā produkta sertifikācijas struktūra saskaņā ar minētās regulas 5. pantā noteiktajiem kritērijiem, Savienībā ik gadus nodrošina produkta specifikācijas ievērošanas pārbaudes vīna ražošanas laikā un kondicionēšanas laikā vai pēc tās.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus attiecībā uz:

a) paziņojumiem, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai;

b) noteikumiem par iestādi, kas ir atbildīga par pārbaudēm attiecībā uz atbilstību produkta specifikācijai, tostarp gadījumos, kad ģeogrāfiskais apgabals ir trešā valstī;

c) dalībvalstu veicamajiem pasākumiem aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un aizsargātu tradicionālo apzīmējumu nelikumīgas izmantošanas novēršanai;

d) pārbaudēm un verifikāciju, kas jāveic dalībvalstīm, tostarp testēšanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VI SADAĻA

SAVSTARPĒJA ATBILSTĪBA

I NODAĻA

Darbības joma

91. pants

Vispārējais princips

1. Ja 92. pantā minētais atbalsta saņēmējs neievēro 93. pantā noteiktos savstarpējās atbilstības noteikumus, minētajam atbalsta saņēmējam piemēro administratīvu sodu.

2. Šā panta 1. punktā minēto administratīvo sodu piemēro tikai tad, ja neatbilstība ir tieši uz attiecīgo atbalsta saņēmēju attiecināmas darbības vai bezdarbības rezultāts un ja ir izpildīts viens vai abi no turpmāk minētajiem papildu nosacījumiem:

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

▼B

a) neatbilstība ir saistīta ar atbalsta saņēmēja lauksaimniecisko darbību;

b) ir skarta atbalsta saņēmēja saimniecības platība.

Tomēr šo sodu nepiemēro attiecībā uz meža platībām, ja vien par attiecīgo platību nav pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 30. un 34. pantu.

3. Šajā sadaļā piemēro šādas definīcijas:

a) "saimniecība" ir visas ražošanas vienības un platības, ko pārvalda 92. pantā minētais atbalsta saņēmējs un kas atrodas vienas dalībvalsts teritorijā;

b) "prasība" ir katra atsevišķā likumā noteiktā pārvaldības prasība, kas izriet no visiem II pielikumā minētajiem Savienības tiesību aktiem konkrētajā tiesību aktā un atšķiras pēc būtības no visām pārējām prasībām tajā pašā tiesību aktā.

92. pants

Attiecīgie saņēmēji

Šīs regulas 91. pantu piemēro atbalsta saņēmējiem, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. un 47. pantu un gada piemaksas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 28. līdz 31. pantu, 33. un 34. pantu.

Tomēr 91. pantu nepiemēro atbalsta saņēmējiem, kas ir mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā. Minētajā pantā paredzēto sodu nepiemēro arī atbalstam, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 9. punktā.

93. pants

Savstarpējas atbilstības noteikumi

1. Savstarpējās atbilstības noteikumi ietver Savienības tiesību aktos paredzētās obligātās apsaimniekošanas prasības un valsts līmenī noteiktos standartus attiecībā uz zemes labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kā noteikts II pielikumā, šādās jomās:

a) vide, klimata pārmaiņas un zemes labi lauksaimniecības apstākļi;

b) sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība;

c) dzīvnieku labturība.

2. Šīs regulas II pielikumā minētos tiesību aktus attiecībā uz tiesību aktu noteiktajām apsaimniekošanas prasībām piemēro spēkā esošajā redakcijā, un direktīvu gadījumā – kā tos īsteno dalībvalstis.

▼B

3. Turklāt attiecībā uz 2015. un 2016. gadu savstarpējās atbilstības noteikumi ietver arī pastāvīgo ganību uzturēšanu. Tās dalībvalstis, kas bija Savienības dalībvalstis 2004. gada 1. janvārī, nodrošina pastāvīgo ganību uzturēšanu noteiktajās robežās tajās zemes platībās, kuras bija atvēlētas pastāvīgajām ganībām datumā, kas bija paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu. Dalībvalstis, kuras kļuva par Savienības dalībvalstīm 2004. gadā, nodrošina pastāvīgo ganību uzturēšanu noteiktajās robežās tajās zemes platībās, kuras bija atvēlētas pastāvīgajām ganībām 2004. gada 1. maijā. Bulgārija un Rumānija nodrošina pastāvīgo ganību uzturēšanu noteiktajās robežās tajās zemes platībās, kuras bija atvēlētas pastāvīgajām ganībām 2007. gada 1. janvārī. Horvātija nodrošina pastāvīgo ganību uzturēšanu noteiktajās robežās tajās zemes platībās, kuras bija atvēlētas pastāvīgajām ganībām 2013. gada 1. jūlijā.

Pirmo daļu nepiemēro zemes platībām, kuras atvēlētas pastāvīgajām ganībām un paredzētas apmežošanai, ja šāda apmežošana ir saderīga ar vides prasībām, un izņemot Ziemassvētku eglīšu un ātraudzīgu sugu stādījumiem, kuras audzē īsu laiku.

4. Lai ņemtu vērā šā panta 3. punktu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, ietverot noteikumus par pastāvīgo ganību uzturēšanu, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tiek veikti pasākumi pastāvīgajām ganībām atvēlētās zemes uzturēšanai lauksaimnieku līmenī, tostarp paredzot atsevišķus pildāmos pienākumus, piemēram, pienākumu atkārtoti pārveidot platības par pastāvīgo ganību platībām, ja konstatē, ka pastāvīgajām ganībām atvēlētās zemes attiecība samazinās.

Lai nodrošinātu, ka tiek pareizi piemēroti dalībvalstu pienākumi, no vienas puses, un individuālu lauksaimnieku pienākumi, no otras puses, attiecībā uz pastāvīgo ganību uzturēšanu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, lai paredzētu noteikumus un metodes ar mērķi noteikt attiecību starp pastāvīgajām ganībām un lauksaimniecībā izmantojamo zemi, kura būtu jāuztur.

5. Šā panta 3. un 4. punktā "pastāvīgās ganības" ir pastāvīgās ganības, kā tas ir definēts 2. panta c) punktā Regulā (EK) Nr. 1120/2009 tās oriģinālajā versijā.

94. pants

Dalībvalstu pienākumi saistībā ar labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem

Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības platībās, tostarp zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu uzturēti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģiona līmenī nosaka minimālos standartus atbalsta saņēmējiem attiecībā uz zemes labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz II pielikumu

▼B

un ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un saimniecību struktūru.

Dalībvalstis nenosaka tādas minimālās prasības, kas nav noteiktas II pielikumā.

95. pants

Informācija atbalsta saņēmējiem

Dalībvalstis, attiecīgā gadījumā izmantojot elektroniskus līdzekļus, nodrošina attiecīgajiem atbalsta saņēmējiem sarakstu ar prasībām un standartiem, kas jāpiemēro saimniecību līmenī, kā arī skaidru un precīzu informāciju par tiem.

II NODAĻA

Kontroles sistēma un administratīvi sodi saistībā ar savstarpējo atbilstību

96. pants

Savstarpējas atbilstības pārbaudes

1. Dalībvalstis vajadzības gadījumā izmanto integrēto sistēmu, kas paredzēta V sadaļas II nodaļā un jo īpaši 68. panta 1. punkta a), b), d), e) un f) apakšpunktā.

Dalībvalstis var izmantot savas pašreizējās administrācijas un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību savstarpējās atbilstības noteikumiem.

Minētās sistēmas un jo īpaši dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Padomes Direktīvu 2008/71/EK ([1]) un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Regulu (EK) Nr. 21/2004, ir saderīga ar integrēto sistēmu, kas minēta šīs regulas V sadaļas II nodaļā.

2. Ņemot vērā attiecīgās prasības, standartus, tiesību aktus vai savstarpējās atbilstības jomas, dalībvalstis var nolemt veikt administratīvas pārbaudes, jo īpaši tās pārbaudes, kas jau ir paredzētas saskaņā ar kontroles sistēmām, kuras piemērojamas attiecīgajai prasībai, standartam, tiesību aktam vai savstarpējās atbilstības jomai.

3. Dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka atbalsta saņēmējs pilda šajā sadaļā paredzētos pienākumus.

4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot noteikumus pārbaužu veikšanai, lai pārliecinātos par šajā sadaļā minēto pienākumu izpildi, tostarp noteikumus par to, ka riska analīzē tiek ņemti vērā šādi faktori:

([1]) Padomes Direktīva 2008/71/EK (2008. gada 15. jūlijs) par cūku identificēšanu un reģistrēšanu (OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.).

▼B

a) lauksaimnieka līdzdalība šīs regulas III sadaļā paredzētajā saimniecību konsultatīvajā sistēmā;

b) lauksaimnieka līdzdalība sertifikācijas sistēmā, ja tā attiecas uz attiecīgajām prasībām un standartiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

97. pants

Administratīvā soda piemērošana

1. Šīs regulas 91. pantā minēto administratīvo sodu piemēro, ja kādā kalendārajā gadā ("attiecīgais kalendārais gads") kādu brīdi nav ievēroti savstarpējās atbilstības noteikumi un attiecīgā neatbilstība ir tieši attiecināma uz atbalsta saņēmēju, kurš attiecīgajā kalendārajā gadā iesniedza atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu.

Pirmo daļu *mutatis mutandis* piemēro atbalsta saņēmējiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēta savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošana jebkurā brīdī triju gadu laikposmā kopš tā gada 1. janvāra, kurš seko kalendārajam gadam, kurā tika piešķirts pirmais maksājums saskaņā ar atbalsta programmām pārstrukturēšanai un pārveidei, vai jebkurā brīdī viena gada laikposmā kopš tā gada 1. janvāra, kurš seko kalendārajam gadam, kurā tika piešķirts maksājums saskaņā ar atbalsta programmām ražas priekšlaicīgai novākšanai, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ("attiecīgie gadi").

2. Gadījumos, kad zeme attiecīgajā kalendārajā gadā vai attiecīgajos gados tiek nodota, 1. punktu piemēro arī, ja attiecīgā neatbilstība ir tādas darbības vai bezdarbības rezultāts, kas tieši attiecināma uz personu, kurai lauksaimniecības zeme tika nodota vai kura šo zemi nodeva. Atkāpjoties no pirmā teikuma, ja persona, uz kuru tieši attiecināma darbība vai bezdarbība, ir iesniegusi atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu attiecīgajā kalendārajā gadā vai attiecīgajos gados, administratīvo sodu piemēro, pamatojoties uz šai personai piešķirto vai piešķiramo 92. pantā minēto maksājumu kopsummām.

Šajā punktā "nodošana" ir jebkāda veida darījums, ar ko lauksaimniecības zeme pārstāj būt personas, kas nodod saimniecību, rīcībā.

3. Neatkarīgi no 1. punkta un ievērojot noteikumus, kas jāpieņem saskaņā ar 101. pantu, dalībvalstis var nolemt nepiemērot administratīvu sodu attiecībā uz atbalsta saņēmēju un kalendāra gadu, ja soda summa nepārsniedz EUR 100, piemērojot saskaņā ar 101. pantu pieņemamos noteikumus.

▼B

Ja dalībvalsts nolemj izmantot pirmajā daļā paredzēto iespēju, kompetentā iestāde attiecībā uz atbalsta saņēmēju izlasi nākamajā gadā veic vajadzīgos pasākumus, lai pārliecinātos, ka atbalsta saņēmējs ir labojis attiecīgo konstatēto neatbilstību. Par konstatēto neatbilstību un pienākumu veikt koriģējošo darbību paziņo atbalsta saņēmējam.

4. Administratīvā soda piemērošana neietekmē to maksājumu likumību un pareizību, uz kuriem tas attiecas.

98. pants

Administratīva soda piemērošana Bulgārijā, Horvātijā un Rumānijā

Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju 91. pantā minētos administratīvos sodus piemēro vēlākais no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz tiesību aktos noteiktajām apsaimniekošanas prasībām dzīvnieku labturības jomā, kā minēts II pielikumā.

Attiecībā uz Horvātiju 91. pantā minētos sodus attiecībā uz tiesību aktos noteiktajām apsaimniekošanas prasībām (SMR), kas minētas II pielikumā, piemēro saskaņā ar šādu grafiku:

a) no 2014. gada 1. janvāra attiecībā uz SMR 1–SMR 3 un SMR 6–SMR 8;

b) no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz SMR 4, SMR 5, SMR 9 un SMR 10;

c) no 2018. gada 1. janvāra attiecībā uz SMR 11–SMR 13.

99. pants

Administratīvā soda aprēķināšana

1. Administratīvo sodu, kas paredzēts 91. pantā, piemēro, samazinot vai nepiešķirot 92. pantā minēto maksājumu kopsummu, kas attiecīgajam atbalsta saņēmējam ir piešķirta vai ir piešķirama saistībā ar atbalsta pieteikumiem, kurus viņš iesniedzis vai iesniegs konstatējuma kalendārajā gadā.

Aprēķinot samazinājumus vai summas, kas netiks piešķirtas, ņem vērā konstatētās neatbilstības nopietnību, apjomu, pastāvīgumu un atkārtošanos, kā arī 2., 3. un 4. punktā izklāstītos kritērijus.

2. Neatbilstības gadījumā, kuras iemesls ir nolaidība, samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 %, bet atkārtošanās gadījumā nepārsniedz 15 %.

Dalībvalstis var izveidot agrīnās brīdināšanas sistēmu, ko piemēro neatbilstības gadījumiem un kas, ņemot vērā to, ka tie ir mazāk smagi un apjomīgi un to ilgums ir īsāks, pietiekami pamatotos gadījumos neizraisa maksājuma samazinājumu vai nepiešķiršanu. Ja dalībvalsts nolemj šo iespēju izmantot, kompetentā iestāde atbalsta saņēmējam nosūta sākotnēju brīdinājumu, paziņojot atbalsta saņēmējam par konstatēto neatbilstību un pienākumu veikt koriģējošu darbību. Ja vēlākā pārbaudē tiek konstatēts, ka neatbilstība nav novērsta, samazinājumu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu piemēro ar atpakaļejošu spēku.

▼B

Tomēr neatbilstības, kas rada tiešu risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai, vienmēr izraisa maksājuma samazinājumu vai nepiešķiršanu.

Dalībvalstis prioritāru piekļuvi saimniecību konsultatīvajai sistēmai var sniegt tiem saņēmējiem, kas pirmo reizi saņēmuši agrīnu brīdinājumu.

3. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nav mazāka par 20 % un tās rezultāts var būt pilnīga izslēgšana no vienas vai vairākām atbalsta shēmām, un to var piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus.

4. Katrā ziņā samazinājumu un nepiešķirto maksājumu kopējā summa par vienu kalendāro gadu nepārsniedz kopsummu, kas minēta 1. punkta pirmajā daļā.

100. pants

Summas, kas rodas savstarpējas atbilstības gadījumā

Dalībvalstis var paturēt 25 % no summām, kas radušās, piemērojot 99. pantā minētos samazinājumus un maksājumu nepiešķiršanu.

101. pants

Komisijas pilnvaras saistībā ar administratīvo sodu piemērošanu un aprēķināšanu

1. Lai nodrošinātu pareizu līdzekļu sadali tiesīgajiem atbalsta saņēmējiem un to, ka savstarpējās atbilstības īstenošana notiek efektīvā, saskaņotā un nediskriminējošā veidā, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 115. pantu pieņemt deleģētos aktus,

a) lai noteiktu vienotu pamatu administratīvo sodu aprēķināšanai par 99. pantā minēto savstarpējo atbilstību, ņemot vērā samazinājumus finanšu disciplīnas piemērošanas rezultātā;

b) saistībā ar noteikumiem administratīvo sodu piemērošanai un aprēķināšanai par savstarpējo atbilstību, tostarp tādas neatbilstības gadījumā, kas tieši attiecināma uz attiecīgo saņēmēju.

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot sīki izstrādātus procesuālus un tehniskus noteikumus par 97. līdz 99. pantā minēto administratīvo sodu aprēķināšanu un piemērošanu, tostarp attiecībā uz saņēmējiem, kas pieder pie Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. un 29. pantā minētās personu grupas.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

VII SADAĻA

KOPĪGI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Saziņa

102. pants

Informācijas sniegšana

1. Papildus nozaru regulās paredzētajiem noteikumiem dalībvalstis nosūta Komisijai šādu informāciju, deklarācijas un dokumentus:

a) par akreditētām maksājumu aģentūrām un akreditētām koordinējošām struktūrām:

i) to akreditācijas dokumentu;

ii) to funkcijas (akreditēta maksājumu aģentūra vai akreditēta koordinējošā struktūra);

iii) vajadzības gadījumā – to akreditācijas atsaukšanu;

b) par sertifikācijas struktūrām:

i) to nosaukumu;

ii) to adresi;

c) par pasākumiem, kas saistīti fondu finansētām darbībām:

i) akreditētās maksājumu aģentūras vai akreditētās koordinējošās struktūras parakstītu izdevumu deklarāciju, ko izmanto arī kā maksājuma pieprasījumu, kopā ar vajadzīgo informāciju;

ii) attiecībā uz ELGF – paredzamo finansējuma vajadzību apjomu, bet attiecībā uz ELFLA – atjauninātu prognozi par izdevumu deklarācijām, ko iesniegs kārtējā gadā, un prognozi par izdevumu deklarācijām nākamajam finanšu gadam;

iii) akreditētās maksājumu aģentūras pārvaldības ticamības deklarāciju un gada pārskatu;

iv) visu pieejamo revīziju un pārbaužu rezultātu ikgadējo kopsavilkumu, kas veiktas saskaņā ar grafiku un sīki izklāstītiem nosacījumiem, kas noteikti nozares īpašajos noteikumos.

Akreditēto maksājumu aģentūru gada pārskatus, kas attiecas uz ELFLA izdevumiem, iesniedz par katru programmu.

2. Dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu 94. pantā minētos labos lauksaimniecības un vides apstākļus, un par III sadaļā minēto saimniecību konsultatīvo sistēmu.

▼B

3. Dalībvalsts regulāri informē Komisiju par V sadaļas II nodaļā minētās integrētās sistēmas piemērošanu. Komisija organizē viedokļu apmaiņu par šo tematu ar dalībvalstīm.

103. pants

Konfidencialitāte

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tās informācijas konfidencialitāti, kura nodota vai iegūta, veicot pārbaudes vai grāmatojumu noskaidrošanas pasākumus saskaņā ar šo regulu.

Uz šo informāciju attiecas Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/9650 8. pantā paredzētie noteikumi.

2. Neskarot valsts noteikumu piemērošanu tiesvedības jomā, V sadaļas III nodaļā minētajā rūpīgajā pārbaudē iegūtā informācija jāaizsargā kā dienesta noslēpums. To neizpauž nevienai personai, izņemot personas, kurām sakarā ar to pienākumiem dalībvalstīs vai Savienības iestādēs tā ir jāzina, lai varētu veikt minētos pienākumus.

104. pants

Komisijas pilnvaras

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem paredz noteikumus par:

a) to, kādā formā, ar kādu saturu, cik bieži, kādos termiņos un kādā kārtībā Komisijai nosūtīt vai darīt pieejamu šādu informāciju:

i) izdevumu deklarācijas un izdevumu prognozes un to atjaunotās versijas, tostarp asignētos ieņēmumus,

ii) maksājumu aģentūru pārvaldības ticamības deklarāciju un to gada pārskatus, kā arī visu veikto pieejamo revīziju un pārbaužu rezultātus,

iii) ziņojumus par pārskatu sertificēšanu,

iv) akreditēto maksājumu aģentūru, akreditēto koordinējošo struktūru un sertifikācijas struktūru nosaukumus un identifikācijas datus,

v) informāciju par to, kā iegrāmatot un izmaksāt izdevumus, ko finansē fondi,

vi) paziņojumus par finanšu korekcijām, ko veikušas dalībvalstis saistībā ar lauku attīstības darbībām vai programmām, un kopsavilkuma ziņojumus par atgūšanas procedūrām, ko dalībvalstis veikušas attiecībā uz pārkāpumiem,

vii) informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 58. pantu;

▼B

b) informācijas un dokumentu apmaiņas kārtību starp Komisiju un dalībvalstīm un informācijas sistēmu ieviešanu, tostarp ar šīm sistēmām apstrādājamo datu veidu, formu un saturu un šo datu saglabāšanas noteikumus;

c) dalībvalstu paziņojumiem Komisijai par informāciju, dokumentiem, statistiku un ziņojumiem, kā arī par to paziņošanas termiņiem un metodēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II NODAĻA

Euro izmantojums

105. pants

Vispārējie principi

1. Summas, kuras norādītas Komisijas lēmumos, ar ko pieņem lauku attīstības programmas, saistību summas un Komisijas veikto maksājumu summas, dalībvalstu apliecinātās vai sertificētās izdevumu summas un summas dalībvalstu izdevumu deklarācijās izsaka un izmaksā euro.

2. Lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteiktās cenas un summas izsaka euro.

Tās piešķir vai iekasē euro dalībvalstīs, kuras ir pieņēmušas euro, un valsts valūtā dalībvalstīs, kuras to nav izdarījušas.

106. pants

Valūtas maiņas kurss un noteicošā diena

1. Dalībvalstīs, kuras nav pieņēmušas euro, 105. panta 2. punktā minētās cenas un summas konvertē valsts valūtā, izmantojot valūtas maiņas kursu.

2. Noteicošā diena attiecībā uz valūtas maiņas kursu ir:

a) muitas importa vai eksporta formalitāšu kārtošanas pabeigšana attiecībā uz summām, ko iekasē vai piešķir tirdzniecībā ar trešām valstīm;

b) visos pārējos gadījumos – diena, ar kuru ir sasniegts darbības ekonomiskais mērķis.

3. Ja Regulā (ES) Nr. 1307/2013 paredzēto tiešo maksājumu veic atbalsta saņēmējam tādā valūtā, kas nav euro, dalībvalstis konvertē euro izteikto atbalsta summu valsts valūtā, pamatojoties uz pēdējo Eiropas Centrālās bankas noteikto valūtas maiņas kursu pirms tā gada 1. oktobra, par kuru piešķirts atbalsts.

▼B

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstis pienācīgi pamatotos gadījumos var nolemt veikt valūtas pārrēķinu atbilstīgi Eiropas Centrālās bankas noteiktajam vidējam valūtas maiņas kursam mēnesī pirms tā gada 1. oktobra, par kuru piešķirts atbalsts. Dalībvalstis, kas izvēlas minēto iespēju, nosaka un publicē šo vidējo kursu pirms attiecīgā gada 1. decembra.

4. Attiecībā uz ELGF, sastādot izdevumu deklarācijas, dalībvalstis, kuras nav ieviesušas euro, piemēro to pašu valūtas maiņas kursu, ko tās lietoja, veicot maksājumus atbalsta saņēmējiem vai saņemot ieņēmumus, saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem.

5. Lai konkretizētu 2. punktā minēto noteicošo dienu vai to noteiktu tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar attiecīgo tirgus organizāciju vai summu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, paredzot noteikumus par šīm noteicošajām dienām un piemērojamo valūtas maiņas kursu. Konkrēto noteicošo dienu nosaka, ņemot vērā šādus kritērijus:

a) valūtas maiņas kursa korekciju faktisko piemērojamību, cik ātri iespējams;

b) noteicošo dienu līdzību tādās pašās darbībās, kas veiktas tirgus organizācijā;

c) noteicošo dienu sakarību attiecībā uz dažādām cenām un summām saistībā ar tirgus organizāciju;

d) pārbaužu iespējamību un efektivitāti attiecībā uz atbilstīgu maiņas kursu piemērošanu.

6. Lai euro neieviesušās dalībvalstis, no vienas puses, iegrāmatojot saņemtos ieņēmumus vai saņēmējiem piešķirtos atbalsta maksājumus citā valūtā kā euro, un, no otras puses, sagatavojot maksājumu aģentūras izdevumu deklarāciju, nepiemērotu dažādus valūtas maiņas kursus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, paredzot noteikumus par piemērojamo valūtas maiņas kursu, kad sagatavo izdevumu deklarācijas un kad iegrāmatot intervences krājumu veidošanas darbības maksājumu aģentūru kontos.

107. pants

Aizsardzības pasākumi un atkāpes

1. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt pasākumus, lai aizsargātu Savienības tiesību aktu piemērošanu, ja to var apdraudēt ar valsts valūtu saistītas ārkārtējas monetāra rakstura darbības. Vajadzības gadījumā šie pasākumi var atkāpties no spēkā esošajiem noteikumiem vienīgi uz laikposmu, kas noteikti nepieciešams.

▼B

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Par pirmajā daļā minētajiem pasākumiem nekavējoties informē Eiropas Parlamentu, Padomi un dalībvalstis.

2. Ja ārkārtējas monetāra rakstura darbības attiecībā uz valsts valūtu var apdraudēt Savienības tiesību aktu piemērošanu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu, atkāpjoties no šīs iedaļas noteikumiem, jo īpaši šādos gadījumos:

a) ja valsts izmanto nepieņemamus maiņas paņēmienus, piemēram, vairākus maiņas kursus, vai izmanto barterlīgumus,

b) ja valstīm ir valūtas, kuras nav kotētas oficiālos ārvalstu valūtas tirgos, vai ja šo valūtu tendence var radīt tirdzniecības izkropļojumus.

108. pants

Euro izmantošana dalībvalstīs, kas nav ieviesušas euro

1. Ja dalībvalsts, kas nav pieņēmusi euro, izlemj izdevumus, ko rada lauksaimniecības nozares tiesību akti, maksāt euro, nevis attiecīgās valsts valūtā, šī dalībvalsts veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka euro izmantošana nerada sistemātiskas priekšrocības, salīdzinot ar valsts valūtas izmantošanu.

2. Dalībvalsts paziņo Komisijai par plānotajiem pasākumiem, pirms tie stājas spēkā. Šie pasākumi stājas spēkā tikai tad, kad Komisija ir paziņojusi par savu piekrišanu.

III NODAĻA

Ziņojumi un novērtējums

109. pants

Gada finanšu pārskats

Katru gadu, kas seko budžeta gadam, līdz septembra beigām Komisija sagatavo finanšu pārskatu par fondu vadību iepriekšējā finanšu gadā, ko tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

110. pants

KLP uzraudzība un novērtējums

1. Izveido kopīgu uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, lai vērtētu KLP darbību un jo īpaši darbību saistībā ar:

a) Regulā (ES) Nr. 1307/2013 paredzētajiem tiešajiem maksājumiem;

b) Regulā (ES) Nr. 1308/2013 paredzētajiem tirgus pasākumiem;

▼B

c) Regulā (ES) Nr. 1305/2013paredzētajiem lauku attīstības pasākumiem un

d) šīs regulas noteikumiem.

Komisija uzrauga šos politikas pasākumus, pamatojoties uz ziņojumiem, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar pirmajā daļā minētajās regulās paredzētajiem noteikumiem. Komisija izstrādā daudzgadu novērtēšanas plānu, paredzot konkrētu instrumentu periodisku novērtēšanu, ko tā īstenos.

Lai nodrošinātu efektīvu darbības novērtējumu, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz minētās sistēmas saturu un uzbūvi.

2. Šā panta 1. punktā minēto KLP pasākumu darbības rezultātus vērtē saistībā ar šādiem mērķiem:

a) ekonomiski dzīvotspējīga pārtikas ražošana, galveno uzmanību pievēršot lauksaimniecības ienākumiem, lauksaimniecības ražīgumam un cenu stabilitātei;

b) ilgtspējīga dabas resursu apsaimniekošana un klimata politika, galveno uzmanību pievēršot siltumnīcefekta gāzu emisijām, bioloģiskajai daudzveidībai, augsnei un ūdens resursiem;

c) līdzsvarota teritoriālā attīstība, galveno uzmanību pievēršot nodarbinātībai laukos, izaugsmei un nabadzībai lauku apvidos.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot virkni rādītāju, kas raksturīgi pirmajā daļā minētajiem mērķiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Rādītāji ir saistīti ar politikas struktūru un mērķiem un ļauj novērtēt politikas īstenošanā panākto progresu, lietderību un efektivitāti attiecībā pret mērķiem.

3. Uzraudzības un novērtēšanas sistēma atspoguļo KLP struktūru šādā veidā:

a) attiecībā uz Regulā (ES) Nr. 1307/2013 paredzētajiem tiešajiem maksājumiem, Regulā (ES) Nr. 1308/2013 paredzētajiem tirgus pasākumiem un šajā regulā paredzētajiem noteikumiem - šo instrumentu uzraudzību Komisija veic, pamatojoties uz ziņojumiem, ko dalībvalstis sniedz atbilstīgi minētajās regulās izklāstītajiem noteikumiem. Komisija izveido daudzgadu novērtēšanas plānu, paredzot konkrētu instrumentu periodisku novērtēšanu, par kuras veikšanu atbildīga ir Komisija. Novērtēšana tiek īstenota laikus, un to veic neatkarīgi vērtētāji;

b) lauku attīstības politikas pasākumu uzraudzība un novērtēšana tiks veikta atbilstīgi 67. līdz 79. pantam Regulā (ES) Nr. 1305/2013.

▼B

Komisija nodrošina, ka visu 1. punktā minēto KLP instrumentu kopējo ietekmi nosaka un izvērtē saistībā ar 2. punktā minētajiem kopīgajiem mērķiem. KLP darbības rezultāti saistībā ar tās kopējo mērķu sasniegšanu tiek mērīti un izvērtēti, pamatojoties uz kopējās ietekmes rādītājiem, savukārt saistībā ar konkrētu pamatmērķu sasniegšanu - pamatojoties uz rezultātu rādītājiem. Komisija, pamatojoties uz faktiem, kas sniegti novērtējumos par KLP, tostarp novērtējumos par lauku attīstības programmām, kā arī uz citiem attiecīgiem informācijas avotiem, sagatavo ziņojumus par visu KLP instrumentu kopējās darbības rezultātu mērīšanu un izvērtēšanu.

4. Dalībvalstis iesniedz Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga, lai ļautu veikt attiecīgo pasākumu uzraudzību un novērtēšanu. Šāda informācija pēc iespējas ir balstīta uz vispāratzītiem datu avotiem, piemēram, saimniecību grāmatvedības datu tīklu un Eurostat.

Komisija ņem vērā datu vajadzības un potenciālo datu avotu sinerģiju, jo īpaši vajadzības gadījumā to izmantošanu statistikas nolūkā.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot noteikumus par dalībvalstu nosūtāmo informāciju, ņemot vērā nepieciešamību izvairīties no nevajadzīga administratīvā sloga, kā arī noteikumus par datu vajadzībām un potenciālo datu avotu sinerģiju. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei sākotnējo ziņojumu par šā panta īstenošanu, tostarp par KLP darbības pirmajiem rezultātiem. Otro ziņojumu, kurā ietverts KLP darbības rezultātu izvērtējums, iesniedz ne vēlāk kā 2021. gada 31. decembrī.

IV NODAĻA

Pārredzamība

111. pants

Atbalsta saņēmēju publiskošana

1. Dalībvalstis nodrošina fondu atbalsta saņēmēju ikgadēju *ex post* publiskošanu. Publikācijā iekļauj:

a) neskarot šīs regulas 112. panta pirmo daļu, atbalsta saņēmēja vārdu, norādot:

i) vārdu un uzvārdu, ja atbalsta saņēmējs ir fiziska persona,

ii) pilnu reģistrētu juridisko nosaukumu, ja atbalsta saņēmējs ir juridiska persona, kam saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem ir autonoma tiesībsubjektība,

▼B

iii) pilnu reģistrēto vai citā veidā oficiāli atzīto apvienības nosaukumu, ja atbalsta saņēmējs ir apvienība, kam nav savas tiesībsubjektības;

b) pašvaldību, kurā atbalsta saņēmējs dzīvo vai ir reģistrēts un, ja ir pieejams, pasta indeksu vai tā daļu, pēc kā nosaka pašvaldību;

c) maksājuma summas, kas atbilst katram fondu finansētajam pasākumam un ko katrs atbalsta saņēmējs ir saņēmis attiecīgajā finanšu gadā;

d) to katra fonda finansēto pasākumu veidu un aprakstu, saskaņā ar kuriem piešķirts c) apakšpunktā minētais maksājums.

Pirmajā daļā minēto informāciju dara pieejamu vienā tīmekļa vietnē katrā dalībvalstī. Tā ir pieejama divus gadus no sākotnējās publicēšanas dienas.

2. Attiecībā uz maksājumiem, kas saistīti ar ELFLA finansētajiem pasākumiem, kā minēts 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā, publicējamās summas atbilst kopējam publiskajam finansējumam, kas ietver gan Savienības, gan valsts ieguldījumu.

112. pants

Robežvērtība

Dalībvalsts nepublicē saņēmēja vārdu, kā paredzēts šīs regulas 111. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, šādās situācijās:

a) attiecībā uz dalībvalstīm, kas izveidojušas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā paredzēto mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, – ja atbalsta summa, ko atbalsta saņēmējs ir saņēmis viena gada laikā, ir vienāda ar vai mazāka par summu, ko dalībvalsts noteikusi saskaņā ar minētās regulas 63. panta 1. punkta otro daļu vai 63. panta 2. punkta otro daļu;

b) attiecībā uz dalībvalstīm, kas nav izveidojušas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā paredzēto mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu, – ja atbalsta summa, ko atbalsta saņēmējs ir saņēmis viena gada laikā, ir EUR 1 250 vai mazāk.

Ja piemēro šā panta pirmās daļas a) punkts, summas, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 63. pantu un paziņojušas Komisijai saskaņā ar minēto regulu, Komisija publicē atbilstīgi noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 114. pantu.

Ja piemēro šā panta pirmo daļu, dalībvalstis publicē 111. panta 1. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā norādīto informāciju un atbalsta saņēmēju identificē ar kodu. Dalībvalstis lemj par minētā koda formu.

▼B

113. pants

Atbalsta saņēmēju informēšana

Dalībvalstis informē atbalsta saņēmējus par to, ka viņu dati tiks publicēti saskaņā ar 111. pantu un ka Savienības finansiālo interešu aizsardzības nolūkā šos datus var apstrādāt Savienības un dalībvalstu revīzijas un izmeklēšanas struktūras.

Saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK prasībām attiecībā uz personas datiem dalībvalstis informē atbalsta saņēmējus par viņu tiesībām, kas paredzētas datu aizsardzības noteikumos, un par procedūrām, kas piemērojamas minēto tiesību izmantošanai.

114. pants

Komisijas pilnvaras

Komisija pieņem īstenošanas aktus, paredzot noteikumus par:

a) publicēšanas formu, tostarp par informācijas attēlošanu sadalījumā pa pasākumiem, un 111. un 112. pantā paredzētās publicēšanas termiņiem;

b) 113. panta vienādu piemērošanu;

c) sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

VIII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

115. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. un 120 pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. un 120. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

▼B

3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. un 120. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 8., 20., 40., 46., 50., 53., 57., 62., 63., 64., 65., 66., 72., 76., 77., 79., 84., 89., 93., 101., 106., 107., 110. un 120. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

116. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, ko sauc par Lauksaimniecības fondu komiteju. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

Regulas 15., 58., 62., 63., 64., 65., 66., 75., 77., 78., 89., 90., 96., 101. un 104. panta vajadzībām attiecībā uz lietām, kas saistītas ar tiešajiem maksājumiem, lauku attīstību un/vai tirgu kopīgo organizāciju Komisijai palīdz Lauksaimniecības fondu komiteja, Tiešo maksājumu komiteja, Lauku attīstības komiteja un/vai Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas komiteja, kuras izveidotas attiecīgi ar ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, Regulu (ES) Nr. 1305/2013 un Regulu (ES) Nr. 1308/2013. Minētās komitejas ir komitejas Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Attiecībā uz aktiem, kas minēti 8. pantā, ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

▼B

117. pants

Personas datu apstrāde un aizsardzība

1. Dalībvalstis un Komisija vāc personas datus nolūkā īstenot to attiecīgos pārvaldības, kontroles, revīzijas, kā arī uzraudzības un novērtēšanas pienākumus, kas noteikti saskaņā ar šo regulu, un jo īpaši pienākumus, kas noteikti II sadaļas II nodaļā, III sadaļā, IV sadaļas III un IV nodaļā, V un VI sadaļā un VII sadaļas III nodaļā, kā arī statistikas vajadzībām, un neapstrādā šos datus veidā, kas nav saderīgs ar minēto nolūku.

2. Ja personas datus apstrādā uzraudzības un novērtēšanas mērķiem saskaņā ar VII sadaļas III nodaļu, kā arī statistikas vajadzībām, šos datus padara anonīmus un apstrādā tikai apkopotā veidā.

3. Personas datus apstrādā atbilstīgi Direktīvas 95/46/EK un Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumiem. Jo īpaši šādus datus neglabā veidā, kas ļauj identificēt datu subjektus ilgāku laiku, nekā tas ir vajadzīgs mērķiem, kādiem tie ir vākti vai kādiem tie ir turpmāk apstrādāti, ņemot vērā minimālos uzglabāšanas laikposmus, kas noteikti piemērojamos valsts un Savienības tiesību aktos.

4. Dalībvalstis informē datu subjektus par to, ka valsts un Savienības struktūras var apstrādāt viņu personas datus saskaņā ar 1. punktu un ka šajā sakarā datu subjektiem ir tiesības, kas izklāstītas attiecīgi Direktīvas 95/46/EK un Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumos par datu aizsardzību.

5. Uz šo pantu attiecas 111. līdz 114. pants.

118. pants

Īstenošanas līmenis

Dalībvalstis ir atbildīgas par īstenošanas programmām un ar šo regulu uzlikto pienākumu pildīšanu tādā līmenī, kādu tās uzskata par piemērotu atbilstīgi dalībvalsts attiecīgajam iestāžu, tiesiskajam un finansiālajām regulējumam un kurš atbilst šīs regulas prasībām un citiem attiecīgiem Savienības noteikumiem.

119. pants

Atcelšana

1. Atceļ Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008.

▼M1

Tomēr Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantu un attiecīgos īstenošanas noteikumus turpina piemērot līdz 2014. gada 31. decembrim; Regulas (EK) Nr. 1290/2005 30. un 44.a pantu un attiecīgos īstenošanas noteikumus turpina piemērot attiecīgi izdevumiem, kas radušies, un maksājumiem, kas veikti, attiecībā uz 2013. lauksaimniecības finanšu gadu.

▼B

2. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar III pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

▼M1

119.a pants

Atkāpe no Regulas (ES) Nr. 966/2012

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 966/2012 59. panta 5. punkta un no šīs regulas 9. panta 1. punkta, 2014. lauksaimniecības finanšu gadam nevajag sertifikācijas iestādes atzinumu, lai noteiktu, vai izdevumi, attiecībā uz kuriem ir pieprasīta atmaksa no Komisijas, ir likumīgi un pareizi.

▼B

120. pants

Pārejas pasākumi

▼C1

Lai nodrošinātu raitu pāreju no 119. pantā minēto atcelto regulu noteiktās kārtības uz šajā regulā noteikto kārtību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 115. pantu attiecībā uz gadījumiem, kad var piemērot atkāpes no šajā regulā paredzētajiem noteikumiem un papildinājumus tiem.

▼B

121. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

▼M1

2. Tomēr šādus noteikumus piemēro:

a) regulas 7., 8., 16., 25., 26. un 43. pantu – no 2013. gada 16. oktobra;

b) regulas 52. pantu, III sadaļu, V sadaļas II nodaļu un VI sadaļu — no 2015. gada 1. janvāra.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta:

a) regulas 9., 18., 40. un 51. pantu – attiecībā uz izdevumiem, kas veikti no 2013. gada 16. oktobra;

b) VII sadaļas IV nodaļu - attiecībā uz maksājumiem, kurus veic, sākot no 2014. lauksaimniecības finanšu gada un turpmāk.

▼B

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS SAISTĪTA AR KLIMATA PĀRMAIŅU MAZINĀŠANU UN PIELĀGOŠANOS TĀM, BIOLOĢISKO DAUDZVEIDĪBU UN ŪDENS RESURSU AIZSARDZĪBU, KĀ NOTEIKTS ŠĪS 12. PANTA 3. PUNKTA D) APAKŠPUNKTĀ

Klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām

— Informācija par klimata pārmaiņu iespējamo ietekmi attiecīgajos reģionos un par attiecīgās lauksaimniecības prakses siltumnīcefekta gāzu emisiju iespējamo ietekmi, kā arī par lauksaimniecības nozares ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā, pateicoties uzlabotai lauksaimniecības un agromežsaimniecības praksei, atjaunojamo energoresursu projektu attīstībai saimniecībās un lauku saimniecību energoefektivitātes uzlabošanai.

— Informācija, kas palīdz lauksaimniekiem plānot, kā labāk ieguldīt viņu saimniecību sistēmās, lai nodrošinātos pret klimatu, un par to, kādus Savienības līdzekļus viņi tam var izmantot; un jo īpaši informācija par saimniecības zemes pielāgošanu klimata svārstībām un ilgtermiņa pārmaiņām, un informācija par to, kā pielāgot praktiskos agronomijas pasākumus, lai palielinātu lauksaimniecības sistēmu noturību pret plūdiem un sausumu, kā arī informācija par to, kā uzlabot un optimizēt oglekļa līmeni augsnē.

Bioloģiskā daudzveidība

— Informācija par pozitīvo korelāciju starp bioloģisko daudzveidību un agroekosistēmu noturību, kā arī par izplatīšanās risku un saikni starp monokultūrām un noslieci uz to, ka augi aiziet bojā vai tiek bojāti kaitēkļu vai ekstrēmu klimatisko apstākļu dēļ.

— Informācija par to, kā vislabāk novērst invazīvu svešzemju sugu izplatīšanos un kāpēc ir svarīgi, lai ekosistēma darbotos efektīvi un būtu noturīga pret klimata pārmaiņām, tostarp informācija par finansējuma pieejamību izskaušanas shēmām, ja rodas papildu izmaksas.

Ūdens resursu aizsardzība

— Informācija par noturīgām, neliela apjoma apūdeņošanas sistēmām un par to, kā optimizēt lietusūdens sistēmas, lai veicinātu efektīvu ūdens izmantošanu.

— Informācija par to, kā samazināt ūdens izmantošanu lauksaimniecībā, tostarp izvēloties kultūraugus, uzlabojot augsnes humusu, lai palielinātu ūdens aizturi, un samazinot nepieciešamību laistīt.

Vispārēji nosacījumi

— Paraugprakses apmaiņa, apmācība un spēju veidošana (piemērojama klimata pārmaiņu mazināšanai un attiecībā uz pielāgošanos tām, bioloģiskajai daudzveidībai un ūdens resursu aizsardzībai, kas minētas iepriekš šajā pielikumā).

▼B

II PIELIKUMS

SAVSTARPĒJĀS ATBILSTĪBAS NOTEIKUMI SASKAŅĀ AR 93. PANTU

SMR: Tiesību aktos paredzētās apsaimniekošanas prasības

LLVA – Standarti zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu nodrošināšanai

Joma	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		
Vide, klimata pārmaiņas, zemes labi lauksaimniecības apstākļi	Ūdens resursi	SMR 1	Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.)	4. un 5. pants
		LLVA 1	Buferjoslu izveide gar ūdensteci ([1])	
		LLVA 2	Ja apūdeņošanā lietotā ūdens izmantošanai nepieciešama atļauja, – atļauju procedūru ievērošana	
		LLVA 3	Gruntsūdeņu aizsardzība pret piesārņojumu – aizliegums veikt tiešu nopludināšanu gruntsūdeņos un pasākumi gruntsūdeņu netiešā piesārņojuma novēršanai, kas rodas, nopludinot zemē Direktīvas 80/68/EEK pielikumā minētās bīstamas vielas un tām iesūcoties zemē; šeit domāta tā minētās direktīvas versija, kas ir spēkā tās spēkā esamības pēdējā dienā, ciktāl tas attiecas uz lauksaimnieciskām darbībām	
	Augsne un oglekļa krāja	LLVA 4	Minimālais augsnes segums	
		LLVA 5	Minimāla tādas zemes apsaimniekošana, kurā tiek ņemti vērā vietai specifiskie apstākļi, lai ierobežotu eroziju	
		LLVA 6	Augsnes organisko vielu satura saglabāšana, izmantojot atbilstīgas metodes, tostarp aizliegums dedzināt aramās rugaines, izņemot fitosanitāru apsvērumu dēļ ([2])	
	Bioloģiskā daudzveidība	SMR 2	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.)	3. panta 1. punkts, 3. panta 2. punkta b) apakš-punkts, 4. panta 1., 2. un 4. punkts
		SMR 3	Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.)	6. panta 1. un 2. punkts

▼B

Joma	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		
	Ainava, minimālais apsaimniekošanas līmenis	LLVA 7	Ainavas īpašību, tostarp attiecīgos gadījumos dzīvžogu, dīķu, grāvju, rindās, grupās vai atsevišķi augošu koku, laukmaļu un terašu saglabāšana, tostarp aizliegums griezt dzīvžogus un cirst kokus putnu vairošanās un ligzdošanas sezonā, un iespējamie pasākumi invazīvo augu sugu izplatības novēršanai.	
Sabiedrības veselība, dzīvnieku veselība un augu veselība	Pārtikas nekaitīgums	SMR 4	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.)	14. un 15. pants, 17. panta 1. punkts ([3]) un 18., 19. un 20. pants
		SMR 5	Padomes Direktīva 96/22/EK (1996. gada 29. aprīlis) par noteiktu hormonālas vai tirostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā, un ar ko atceļ Direktīvas 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.)	3. panta a), b), d) un e) apakšpunkts un 4., 5. un 7. pants
	Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija	SMR 6	Padomes Direktīva 2008/71/EK (2008. gada 15. jūlijs) par cūku identificēšanu un reģistrēšanu (OV L 213, 8.8.2005., 31. lpp.).	3., 4. un 5. pants
		SMR 7	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.)	4. un 7. pants
		SMR 8	Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004 (2003. gada 17. decembris), ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/ EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.)	3., 4. un 5. pants
	Dzīvnieku slimības	SMR 9	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)	7., 11., 12., 13. un 15. pants

▼B

Joma	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		
	Augu aizsardzības līdzekļi	SMR 10	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.)	55. pants, pirmais un otrais teikums
Dzīvnieku labturība	Dzīvnieku labturība	SMR 11	Padomes Direktīva 2008/119/EK (2008. gada 18. decembris), ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.)	3. un 4. pants
		SMR 12	Padomes Direktīva 2008/120/EK (2008. gada 18. decembris), ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.)	3. pants un 4. pants
		SMR 13	Padomes Direktīva 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)	4. pants

([1]) LLVA buferjoslās gan iekšpusē, gan ārpus tām jāievēro jutīgi apgabali, kas noteikti atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 2. punktam, vismaz prasības saistībā ar nosacījumiem mēslojuma iestrādāšanai zemē tuvu ūdenstecēm, kā minēts Direktīvas 91/676/EEK II pielikuma A punkta 4. apakšpunktā, kas jāpiemēro saskaņā ar dalībvalstu rīcības programmām, kuras noteiktas saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 5. panta 4. punktu.

([2]) Šo prasību var ierobežot ar vispārēju aizliegumu dedzināt aramās rugaines, bet dalībvalsts var pieņemt lēmumu noteikt papildu prasības.

([3]) Ko īsteno jo īpaši ar:

— Regulas (EK) Nr. 470/2009 14. pantu un Regulas (EK) Nr. 37/2010 pielikumu;

— Regulu (EK) Nr. 852/2004: 4. panta 1. punkts un I pielikuma A daļa (II iedaļas 4. punkta g), h), j) apakšpunkts, 5. punkta f), h) apakšpunkts, 6. punkts; III iedaļas 8. punkta a), b), d), e) apakšpunkts, 9. punkta a), c) apakšpunkts;

— Regulu (EK) Nr. 853/2004: 3. panta 1. punkts un III pielikuma IX sadaļas 1. nodaļa (I iedaļas1. punkta b), c), d), e) apakšpunkts; I iedaļas 2. punkta a) apakšpunkta i), ii), iii) punkts, b) apakšpunkta i), ii) punkts, c) apakšpunkts; I iedaļas 3. punkts; I iedaļas 4. punkts; I iedaļas 5. punkts; II iedaļas A apakšiedaļas 1., 2., 3., 4. punkts; II iedaļas B apakšiedaļas 1. punkta a), d) apakšpunkts, 2. punkts, 4. punkta a), b) apakšpunkts, III pielikuma X sadaļas 1. nodaļas 1. punkts;

— Regulu (EK) Nr. 183/2005: 5 panta 1. punkts un I pielikuma A daļa (I iedaļas 4. punkta e), g) apakšpunkts; II iedaļas 2. punkta a), b), e) apakšpunkts, 5. panta 5. punkts un III pielikums (1., 2. punkts), 5. panta 6. punkts, un

— Regulu (EK) Nr. 396/2005: 18. pants

▼B

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

1. Regula (EEK) Nr. 352/78

Regula (EEK) Nr. 352/78	Šī regula
1. pants	43. panta 1. punkta e) apakšpunkts
2. pants	43. panta 2. punkts
3. pants	46. panta 1. punkts
4. pants	—
5. pants	—
6. pants	—

2. Regula (EK) Nr. 2799/98

Regula (EK) Nr. 2799/98	Šī regula
1. pants	—
2. pants	105. panta 2. punkts un 106. pants
3. pants	106. pants
4. pants	—
5. pants	—
6. pants	—
7. pants	107. pants
8. pants	108. pants
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	—

3. Regula (EK) Nr. 814/2000

Regula (EK) Nr. 814/2000	Šī regula
1. pants	45. panta 1. punkts
2. pants	45. panta 2. punkts
3. pants	—
4. pants	—
5. pants	—
6. pants	—
7. pants	—
8. pants	45. panta 5. punkts
9. pants	—
10. pants	45. panta 4. punkts un 116. pants
11. pants	—

▼B

4. Regula (EK) Nr. 1290/2005

Regula (EK) Nr. 1290/2005	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
4. pants	5. pants
5. pants	6. pants
6. pants	7. pants
7. pants	9. pants
8. pants	102. pants
9. pants	58. pants
10. pants	10. pants
11. pants	11. pants
12. pants	16. pants
13. pants	19. pants
14. pants	17. pants
15. pants	18. pants
16. pants	40. pants
17. pants	41. panta 1. punkts
17.a pants	41. panta 2. punkts
18. pants	24. pants
19. pants	27. pants
20. pants	28. pants
21. pants	29. pants
22. pants	32. pants
23. pants	33. pants
24. pants	34. pants
25. pants	35. pants
26. pants	36. pants
27. pants	41. panta 1. punkts
27.a pants	41. panta 2. punkts
28. pants	37. pants
29. pants	38. pants
30. pants	51. pants
31. pants	52. pants
32. pants	54. un 55. pants
33. pants	54. un 56. pants
34. pants	43. pants

▼B

Regula (EK) Nr. 1290/2005	Šī regula
35. pants	—
36. pants	48. pants
37. pants	47. pants
38. pants	—
39. pants	—
40. pants	—
41. pants	116. pants
42. pants	—
43. pants	109. pants
44. pants	103. pants
44.a pants	113. panta 1. punkts
45. pants	105. panta 1. punkts un 106. panta 3. un 4. punkts
46. pants	—
47. pants	119. pants
48. pants	120. pants
49. pants	121. pants

5. Regula (EK) Nr. 485/2008

Regula (EK) Nr. 485/2008	Šī Regula
1. pants	79. pants
2. pants	80. pants
3. pants	81. pants
4. pants	—
5. pants	82. panta 1., 2. un 3. punkts
6. pants	82. panta 4. punkts
7. pants	83. pants
8. pants	103. panta 2. punkts
9. pants	86. pants
10. pants	84. pants
11. pants	85. pants
12. pants	106. panta 3. punkts
13. pants	—
14. pants	—
15. pants	87. pants
16. pants	—
17. pants	—

▼B

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgais paziņojums par savstarpējo atbildību

Padome un Eiropas Parlaments aicina Komisiju pārraudzīt to, kā dalībvalstis transponē un īsteno Direktīvu 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai, un atbilstīgā gadījumā, tiklīdz visās dalībvalstīs būs īstenotas šīs direktīvas un būs noteikti visi lauksaimniekiem tieši piemērojamie pienākumi, iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai šo regulu grozītu nolūkā minēto direktīvu attiecīgās daļas iekļaut savstarpējās atbilstības sistēmā.